

LUCRARE DE CERCETARE

VIOLENȚA ȘI BUNĂSTAREA TINERILOR

REVIZUIREA LITERATURII PRIVIND
VIOLENȚA ȘI BUNĂSTAREA TINERILOR
CERCETARE CALITATIVĂ ȘI
CANTITATIVĂ

DIN:
LETONIA
BULGARIA
ROMÂNIA
SPANIA

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

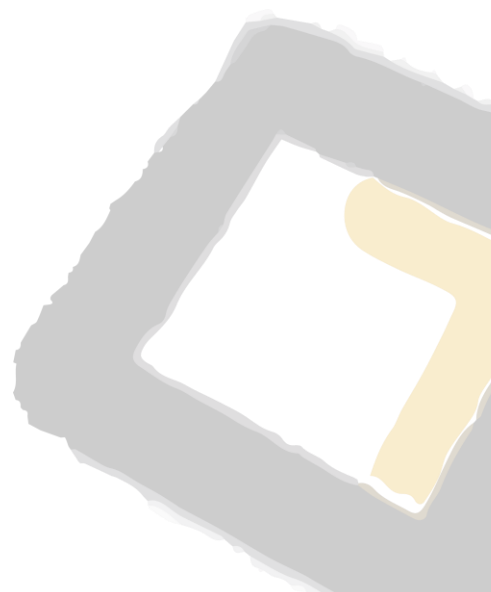

CUPRINS

DESPRE PROIECT SI ACEASTA CERCETARE	3
INTRODUCERE	5
REVIZUIRE DE LITERATURA	8
BULGARIA	8
LETONIA	10
ROMÂNIA	12
SPANIA	14
METODOLOGIE SI LIMITARI	16
METODOLOGIE	16
LIMITARI	19
CONSTATĂRI ALE CHESTIONARULUI	20
SECȚIUNEA 1: DEMOGRAFIE	20
SECȚIUNEA 2: BUNĂSTARE	23
SECȚIUNEA 3: DECLARAȚII	37
SECȚIUNEA 4: VIOLENTA	43
CONSTATĂRI DE LA FOCUS GROUP CU LUCRĂTORII DE TINERET	52
CONSTATĂRI DE LA FOCUS GROUP CU TINERI	69
INTERVIURI CU TINERI ASUPRA PERCEPȚIEI DE VIOLENTĂ ȘI BUNĂSTARE	90
BULGARIA	90
ROMÂNIA	92
SPANIA	93
LETONIA	94
INTERVIURI CU LUCRĂTORII DE TINERET PRIVIND PERCEPȚIA VIOLENȚEI ȘI BUNĂSTĂRII	97
BULGARIA	97
ROMÂNIA	102

SPANIA	106
LETONIA	111
REZUMATUL CONSTATĂRILOR INTERVIULUI	115
CONCLUZIE	116
LISTA DE REFERINTE	119
ANEXĂ: ÎNTREBĂRI PENTRU INTERVIURI CU TINERI	121

DESPRE PROIECT SI ACEASTA CERCETARE

Metodologia consolidată și îmbunătățită de lucru cu grupuri de tineri pentru construirea de relații sănătoase (Re-GROUP) este un proiect de parteneriat strategic finanțat de programul Erasmus+ al Uniunii Europene. Proiectul se concentrează pe utilizarea metodologiei de lucru cu tineri, dezvoltată de Centrul MARTA din Letonia, precum și pe cercetarea în țările partenere ale proiectului - Letonia, Bulgaria, România, Spania.

În 2010, Centrul MARTA a demarat un program de prevenire – Metodologia Grupului de Tineret. A fost creat prin ani de pilotaj de către tineri pentru tineri (cu vârste cuprinse între 12-18 ani) care își

construiesc eul adulți, astfel încât această tranziție să fie cât mai liberă, sănătoasă și responsabilă. Metodologia sa dovedit a fi un instrument educațional semnificativ în contextul Letoniei. Re-GROUP ca proiect a acoperit nevoia unei pilotari mai ample și mai ample a metodologiei, dar și a cercetării pe această temă.

Dintre cele mai importante subiecte ale Metodologiei Grupului de Tineret, Re-GROUP, ca parteneriat, a decis să se concentreze pe efectuarea de cercetări naționale în cele patru țări ale noastre, concentrându-se pe bunăstarea și violența în rândul tinerilor. Întrucât munca noastră a dovedit că, mult prea des, tinerii nu li se aude vocea despre propriile nevoi, am realizat o mare parte a acestei cercetări, contactând direct tinerii. Pentru a echilibra și a oferi amploare cercetării, am contactat și lucrătorii de tineret, care au interacțiuni zilnice cu tinerii și își cunosc îndeaproape luptele și victoriile. Am examinat, de asemenea, datele existente, cadrul legal și literatura de specialitate, pentru a oferi cadrul necesar acestei lucrări de cercetare.

Credem că descoperirile acestui produs vor fi utile lucrătorilor de tineret și altor persoane din domeniul tineretului, pentru viitoarele cadre de politici, pentru referință și pentru inițiative viitoare. Perspectiva pe care o oferă lucrarea de cercetare Re-GROUP cu privire la subiectele violenței și bunăstării în rândul tinerilor ar putea avea un impact pentru acțiunile viitoare nu numai ale partenerilor de proiect, ci și ale tuturor actorilor din domeniul tineretului și al prevenirii violenței în țările partenere.

Această lucrare de cercetare a fost realizată de: Raya Tsvetkova, Ali Honaramiz, Madara Mazjane, Kourosch Honaramiz, Anna Kurska, Alise Švandere, Marta Muižniece, Ako Cekulis, Mihai Lupu, Vlăduț Andreescu.

Metodologia de cercetare a fost creată și coordonată de Asociația The Future Now (Bulgaria).

Toți partenerii de proiect au contribuit prin colectarea de date din țările lor respective, după cum urmează:

Bulgaria - [Asociația Viitorul Acum](#)

Letonia - [Centrul MARTA](#)

România - [CRIDL](#)

Spania - [Asociația Mundus](#)

Puteți găsi mai multe informații despre proiect la adresa noastră [pagină web](#), un tur [Facebook](#) sau [Instagram](#) profiluri.

Licență

Lucrarea de cercetare Re-GROUP sau părțile din aceasta nu pot fi supuse unor scopuri comerciale sub nicio formă. Este disponibilă sub următoarea licență: Attribution-NonCommercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0). Pentru mai multe informații despre această licență Creative Commons, vă rugăm să consultați această pagină web: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/>. Dacă doriți să reutilizați, să transformați sau să construiți pe baza lucrării originale de cercetare (de exemplu, să o traduceți), vă rugăm să informați producătorul și editorul (reprezentat de Centrs MARTA, e-mail centrs@marta.lv).

Disclaimer

Această publicație reprezintă doar punctul de vedere al autorilor și este responsabilitatea exclusivă a acestora. Comisia Europeană nu își asumă nicio responsabilitate pentru utilizarea care poate fi făcută a informațiilor conținute în această publicație.

© Parteneriatul Re-GROUP, 2022

INTRODUCERE

Când cercetăm semnificația pe care „violența” o are pentru tineri și lucrătorii de tineret, precum și modul în care aceștia definesc „bunăstarea”, indiferent de naționalitatea și genul lor, există anumite asemănări cu privire la modul în care diferiți indivizi din grupul țintă experimentează aceste fenomene complicate. Proiectul Re-GROUP are obiectivul și scopul de a obține o perspectivă aprofundată în rândul tinerilor și lucrătorilor de tineret asupra modului în care definesc și experimentează violența și bunăstarea, în patru (4) țări europene (Bulgaria, Letonia, România și Spania). Printr-o metodologie care explorează atât datele calitative, cât și cantitative, rezultatele cercetării se scufundă nu doar în prezentarea, ci și în explorarea unei înțelegeri mai îmbogățite și mai detaliate atât a violenței, cât și a bunăstării în rândul tinerilor.

Putem începe cu câteva definiții importante, care vor deschide și calea contribuției noastre în domeniu.

Până în prezent, au existat o mulțime de definiții ale „violenței” care descriu comportamentul, una care oferă o imagine holistică este „folosirea intenționată a forței fizice sau a puterii, amenințate sau reale, împotriva propriei persoane, a altei persoane sau împotriva unui grup sau comunitate, care fie duce la sau are o probabilitate mare de a duce la răni, deces, vătămări psihologice, dezvoltare precară sau privare” (OMS și colab.). În plus:

Violența împotriva copiilor ia multe forme, inclusiv abuzul fizic, sexual și emoțional și poate implica neglijență sau privare. Violența are loc în multe locuri, inclusiv acasă, la școală, comunitate și pe internet. În mod similar, o gamă largă de autori ce o produc.

[UNICEF](#)

Atât violența, cât și bunăstarea sunt înclinate să aibă mai multe subtipuri și grade care, atunci când se desfășoară, aruncă lumină asupra modului în care au impact asupra tinerilor pe o durată fiziologică, psihologică și socio-economică. În special, „violența” poate avea loc într-o varietate de situații și medii, deoarece studiile arată că există mulți tineri care se confruntă cu violența și actul de agresiune, în primul rând în casele lor de la un părinte și la școală, de la colegii lor. În plus, este de menționat că forma unui astfel de comportament nu a fost percepută exclusiv ca fiind fizică în rândul tinerilor, ci mai degrabă ca fiind emoțională; inclusiv prin utilizarea rețelelor sociale, care ar fi apoi definită ca „bullying cibernetic” (Rezultatele UNICEF din cercetarea violenței împotriva copiilor în Bulgaria, 2021).

În mod similar, „bunăstarea” are semnificație și impact pentru tineri într-un mod complicat. Deși sănătatea poate fi definită ca absența oricărui tip de boală, ea nu dobândește și nu implică neapărat prezența unei vieți de calitate și o viață în general echilibrată. Sănătatea fizică este primordială și crucială pentru bunăstarea tinerilor; cu toate acestea, nu asigură scopul, calitatea și condițiile de viață sănătoase care țin de desfășurarea vieții de zi cu zi. Prin urmare, referința la conceptul de „o resursă pentru viața de zi cu zi, nu scopul vieții”. Se studiază temeinic faptul că construirea unei structuri stabile, încadrată de relații sănătoase între semeni, stabilitate financiară, timp liber calitativ (inclusiv timpul dedicat activităților extracurriculare între colegi) și un cadru familial sănătos, adaugă la îmbunătățirea generală a calității vieții și ajută în motivarea comunității să se dezvolte în continuare (*Secțiunea 3: Concepte de sănătate și bunăstare / Cunoștințe de sănătate*).

Bunăstarea sfidează definițiile scurte. Încă de la începutul cercetării noastre de birou, am compilat din experiența noastră profesională și diverse studii relevante despre bunăstare, următoarea definiție operativă a bunăstării:

Bunăstarea constă în:

- Sănătate relativă și acces la asistență medicală (sănătate mentală și fizică)
- Senzație de fericire
- Sentiment de comunitate și conexiune socială (apartenență)
- Implicarea în activități
- Relația cu familia și cu alte persoane importante (familie extinsă, prieteni, profesori etc.)
- Acces la educație (și la educația preferată)
- Stabilitate Financiară
- Abundență de timp
- Bunăstare online (conexiune, acces la resurse utile etc.)

Re-GROUP Definiția operativă a bunăstării

În plus, absența acestor condiții s-a dovedit că provoacă o gândire obsesivă care le-ar distra atenția de la frecventarea și efectuarea temelor școlare, îngreunându-le în același timp sănătatea mintală (Konstantinovs, N.S, et.al, 2020). Pentru a servi cel mai bine grupul țintă al cercetării, este necesar să înțelegem definiția bunăstării pentru tineri și apoi să ne concentrăm pe furnizarea de măsuri de prevenire a violenței în conformitate cu nevoile acestora. Prin urmare, oferirea, de exemplu, a unui mediu sigur acasă, alături de părinți,

stabilirea și adoptarea unui mediu deschis, sănătos și acceptant, împreună cu obiceiuri și practici sănătoase, le va oferi tinerilor instrumentele și oportunitățile adecvate pentru a permite îmbunătățirea calității vieții. La fel este de remarcant și importanța dezvoltării unor relații puternice și, de asemenea, a stabilirii lor între colegi. Prin stabilirea unor condiții similare în cadrul unui grup de colegi, se contribuie la sentimentul de apartenență și la dezvoltarea unui mediu în care tinerii se vor simți liberi să-și exprime dorințele, dificultățile și provocările pe măsură ce ceilalți s-ar putea raporta și au o înțelegere mai profundă decât adulții. Cu toate acestea, importanța prezenței atât a părinților-tineri, cât și a relațiilor sociale de la egal la egal este crucială și în niciun studiu nu s-a menționat că un factor este mai semnificativ decât celălalt și nici un factor nu îl îndeplinește pe celălalt. (Paricio del Castillo și Pando Velasco, 2020).

În ceea ce privește grupul țintă abordat în cercetarea noastră: deși Comisia Europeană definește tinerii cu vârste cuprinse între 13 și 30 de ani, în proiectul și cercetarea noastră ne-am concentrat în mod special pe cei cu vârste între 13 și 18 ani, deoarece acest lucru a fost obiectivul nostru. grup țintă și în alte activități ale proiectului ([pilotarea Metodologiei Grupului de Tineri](#)).

Datorită diversității geografice a proiectului de cercetare Re-GROUP, există oportunitatea unică de a examina problema cercetării la nivel național. Aceasta presupune să arunce o lumină asupra legislațiilor, reglementărilor naționale, precum și măsurilor de prevenire care sunt implementate și conduse la nivel național, statal sau local. Schemele și instrumentele de detectare și prevenire a violenței desfășurate au scopul de a reduce incidentele de violență în școli și de a ghida atât tinerii, cât și lucrătorii de tineret pe tot parcursul procesului de soluționare, elaborând și susținând în același timp bunele practici. Mai mult, fiecare partener al cercetării a efectuat o revizuire a rapoartelor actuale sau cele mai recente ale națiunii lor despre violență și răspunsul național, statal sau local, construind în același timp factori de sprijin care ar ajuta tinerii să caute ajutor și să prevină violența și incidentele violente.

În cercetarea actuală, ne concentrăm pe violența și bunăstarea tinerilor pentru fiecare țară parteneră - printr-o analiză a literaturii de specialitate, care acoperă politicile menționate mai sus, cercetările și constatările existente în prezent și prin prezentarea propriilor noastre cercetări primare, care constă într-un chestionar, care vizează cel puțin 100 de tineri din fiecare țară, completat de focus grupuri și interviuri atât cu tineri, cât și cu lucrători de tineret.

Ne propunem să înțelegem situația actuală și nevoile grupurilor noastre țintă, să avem o privire sobră asupra situației, pentru a le permite lucrătorilor de tineret și factorilor de decizie să acționeze în moduri educate pentru îmbunătățirea bunăstării tinerilor și reducerea violenței în rândul și către ei.

REVIZUIRE DE LITERATURA

BULGARIA

Amploarea violenței - numărul de tineri pe care îi afectează, printre alți factori, creează urgența și importanța acestei probleme în Bulgaria.

Potrivit UNICEF, s-a raportat că aproape 1 din 2 tineri (45,9%) (Rezultatele UNICEF din cercetarea violenței împotriva copiilor în Bulgaria, 2021), experimentează o formă de violență emoțională în mediile primare pe care tinerii sunt înclinați să cheltuiască, gospodărie și școală. În cadrul aceleiași cercetări, studiul a abordat comportamentele părinților și în cadrul gospodăriei și a constatat că 4 din 5 părinți au raportat că au țipat, au amenințat sau au ajuns la măsura în care au folosit pedepse umilitoare ca mijloc de disciplină. Mai mult decât atât, un raport al Ministerului Educației privind violența și cazurile raportate din 2019 (Karayancheva, 2019) concluzionează că violența psihologică nu este recunoscută în familii sau instituții (și nu este raportată în mod corespunzător) și că violența fizică este încă în curs folosit de profesori pentru disciplina. Revizuiind în continuare institutul școlar din Bulgaria, se menționează că specialiștii în pedagogie au datoriat „de a proteja viața și sănătatea copiilor și a elevilor în timpul procesului educațional și față de alte activități organizate de instituție” (Tsvetoslav, 2020). Deși există o lege care stabilește atribuțiile lor în „Legea învățământului preșcolar și școlar”, există o generalizare cu privire la momentul în care specialiștii în pedagogie sunt chemați să pună capăt unei altercații fizice între elevi. Astfel, trecând cu vederea riscul ridicat în timpul manifestării unor astfel de incidente și permițându-le să escaladeze la un grad fizic, până la care momentul intervenției a trecut. Este de remarcat lipsa pregătirii aplicative specialiștilor pedagogi în gestionarea incidentelor de conflict cu accent pe acțiunea în timpul altercațiilor dintre studenți. În plus, este semnificativ să menționăm abordarea statului față de clasă/grup mai degrabă la nivel individual, deși sunt conștienți de indivizii care au inițiat frecvent conflictul.

De asemenea, merită menționată aplicarea de către stat a unui „Algoritm” și „Plan de acțiune interinstituțional pentru prevenirea agresiunii și pentru întărirea securității în instituțiile de învățământ” care își stabilesc obiective simultan pe termen scurt și permanent, cu accent primar fiind: interacțiunea dintre specialistul pedagogic și părinți (Tsvetoslav, 2020). În mod substanțial semnificative sunt incidentele raportate și condițiile prealabile în care au fost raportate autorității competente. S-a demonstrat în mod evident că violența verbală și psihologică a fost închisă cu ochii și nu este recunoscută de figurile de susținere ale tinerilor (părinți și instituție) care ar putea apoi să raporteze și să ofere sprijinul adecvat necesar celor care au experimentat un astfel de comportament. În consecință, ducând la asumarea și acțiunea inexactă a disciplinei predate cu ajutorul întăririi negative a violenței fizice din partea tutorilor lor. Cele menționate mai sus sunt descrise în continuare în concluziile

cercetării asupra comunității LGBT+, în care au raportat în plus într-un grad înalt sentimentul de „nesiguranță” din cauza orientării lor sexuale și a expresiei genului lor. În special, 1 din 2 dintre tinerii studenți LGBTI (48,3%) se simt „nesiguri” din cauza orientării lor sexuale. Chiar și mai mulți studenți se confruntă cu comportamente discriminatorii fiind atacați verbal (70,6%) și/sau au experiență de a fi numiți insulte (82,9%) de la colegii lor (Single Step Foundation, 2020). Conform constatărilor cercetării și politicii aplicate în mediile școlare din Bulgaria, este evidentă manifestarea violenței continue în școală și colegii tineri, precum și abordarea încurajată a acestora de a îmbunătăți continuu viața și bunăstarea elevilor. Constatările din studii, precum și demografiile descrise de UNICEF prezintă capacitatea de a efectua cercetări aprofundate și de a face sugestii inovatoare în scopul îmbunătățirii bunăstării tinerilor în gospodăria lor și în mediul școlar în rândul lor. colegii. Lipsa politicilor specifice, a formării profesorilor, a conștientizării părinților cu privire la ce este violența și cum se manifestă este evidentă.

Și totuși, când vine vorba de subiectul bunăstării în Bulgaria, într-un raport al UNICEF din 2017 privind Vocile copiilor (UNICEF, 2017) 81% dintre copii în general susțin că sunt în mare parte fericiți. Cei mai fericiți autodeclarați sunt copiii care locuiesc la sate, iar copiii de vârste cele mai mici întrebați (9-11 ani); copiii sunt cei mai fericiți când sunt cu prietenii (85%), cu familia (74%) sau când se joacă (50%). Cu toate acestea, copiii se confruntă cu oboseală la școală - pentru mai mult de jumătate dintre respondenți materialul de studiu este dificil, teme sunt multe, este greu să obții note mari. Rezultatele cercetării oferă motive pentru a concluziona că formele tradiționale de predare și testare nu sunt adecvate pentru noua generație de copii.

Alte situații care creează anxietate la respondenți sunt cel mai adesea probleme de familie, dificultăți în procesul de învățare, precum și, la 12% dintre respondenți, a fi spectator la violența fizică la domiciliu. Faptul că acest număr (12%) rămâne neschimbat față de anii precedenți, arată că nu a existat nicio schimbare în ceea ce privește prevenirea violenței, raportarea și depistarea precoce a violenței împotriva copiilor din partea instituțiilor. Sărăcia este, de asemenea, un factor semnificativ în problemele de bunăstare a tinerilor. Același raport discută și despre timpul liber ca factor de bunăstare a copiilor și tinerilor. Doar 28% dintre respondenți participă la un club, la o activitate organizată sau la o asociație de tineret; aceasta, împreună cu un număr redus de tineri implicați activ în sport, demonstrează un stil de viață general nesănătos al tinerilor. Un raport al Institutului Friedrich Ebert (Mitev et al, 2019) arată că, în timp ce 54% dintre tineri declară că au o sănătate excelentă, 29% fumează în fiecare zi și 16% - din când în când; 12% beau de mai multe ori pe săptămână. Același raport analizează și ceea ce fac tinerii în timpul liber - tinerii raportează în principal două activități - relaxare pasivă și comunicare (cu familia, prietenii); participarea la activități civice/voluntare este foarte rară, confirmând constatările UNICEF. Interesele și nevoile tinerilor în acest fel sunt în mod evident nesatisfăcute, iar timpul lor liber, potențialul și, de multe ori, sănătatea, rămân nesupravegheate.

LETONIA

Date dintr-un raport al OCDE (Violența împotriva femeilor și copiilor în Letonia. Rezumatul situației și statistici disponibile public (2019) Universitatea din Letonia, Departamentul de Antropologie) indică faptul că în Letonia 30,6% dintre studenții de la vârsta de 15 ani experimentează violența fizică sau emoțională în școli de mai multe ori pe lună. Deși aceasta este mai mică decât cifra din Bulgaria, trebuie remarcat, de asemenea, că media în țările OCDE este de 18,7%.

În timp ce examinăm cercetările Letoniei privind problema violenței și măsurătorile prevenirii pentru tineri, este de remarcat să menționăm studiile recente privind efectul pandemiei de COVID-19 asupra sănătății mintale a tinerilor. Având în vedere că bunăstarea și sănătatea mintală sunt interconectate, a fost subliniată urgența unui plan de acțiune care să se confrunte cu consecințele valului inițial și secundar al pandemiei (TBT Staff, 2021). În special, un studiu a demonstrat că numărul tinerilor care se confruntaseră deja cu dificultăți și a spus că din punct de vedere emoțional s-au simțit „extrem de rău” s-a dublat în perioada celui de-al doilea val al pandemiei. Principalul obstacol pentru tineri a fost confruntarea cu dificultatea de a învăța (79,2 %) având în vedere durata căreia își dedică majoritatea timpului. În al doilea rând, majoritatea tinerilor au împărtășit un sentiment comun de depresie (70,4%). Aceasta este legată de cea de-a treia descoperire a gândirii obsesive care ar progresa apoi și i-ar face să se simtă iritați (60%) pe măsură ce trece timpul. În timp ce cercetează constatările menționate mai sus, studiul descrie cauzele evidente care, în natură, au împărtășit un teren fundamental comun cu studiile anterioare. Principala provocare cu care se confruntă tinerii din Letonia este dificultatea cu școala/munca, consecințele cărora ar putea indica dificultățile lor de învățare, așa cum au exprimat 79,2% din grupul țintă. Mai mult, așa cum arată studiile anterioare, lipsa atât a timpului de calitate după orele de școală, cât și a activității fizice a avut un impact semnificativ asupra sănătății lor mentale. Atât timpul dedicat activităților fizice, cât și timpul de calitate au pus în evidență acest lucru și sunt considerați factori cheie de rol în îmbunătățirea bunăstării tinerilor, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic (TBT Staff, 2021).

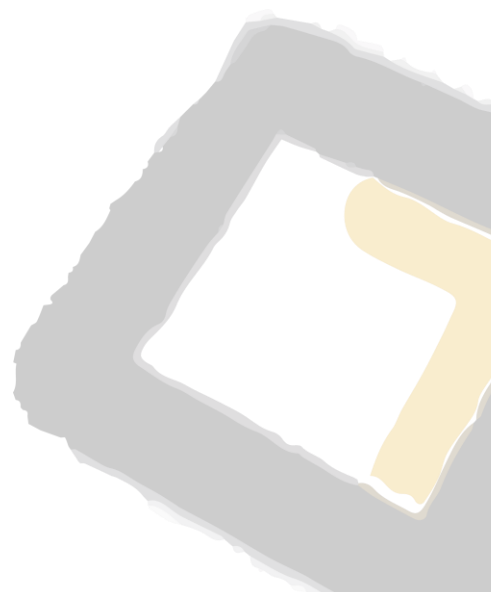
Mai interesantă este abordarea Letoniei de a face lumină cu privire la hărțuirea cibernetică în rândul tinerilor. Deși forma convențională a comportamentelor violente/de hărțuire rămâne prezentă până în ziua de azi, este o chestiune de interes și demnă de examinată în profunzime. Un studiu care a realizat interviuri cuprinzătoare a arătat că studenții percep „limita” dintre „bullying” și „glumă” inofensivă ca fiind prea ceață pentru a fi declarată. Acest lucru ar contribui apoi ca existența „hărțuirii cibernetică” să fie pusă sub semnul întrebării ca fenomen și dacă poate fi prevenită. Mai mult decât atât, aproximativ 1 din 2 tineri studenți (45,7%) par să rezulte la violență deoarece este perceput ca un mijloc sau o modalitate de autoapărare și, prin urmare, este necesar și inevitabil să se apere în instituția de învățământ. (Dudure et al, 2019). În plus, studenții au avut tendința de a vedea „hărțuirea cibernetică”

dintr-o abordare individualistă, mai degrabă decât dintr-o colectivă care are un impact simultan asupra mai multor grupuri țintă, diminuându-i în același timp acoperirea și semnificația. Deși interogați, atunci când studenții se confruntă cu această formă de violență, ei nu știu cum să caute ajutor și pe cine pot informa despre acesta, din cauza lipsei de încredere în a primi asistență în mod eficient sau de teamă să nu-și înrăutățească situația actuală. Cu toate acestea, elevii s-au dovedit a fi și mai descurajați să-și exprime dificultățile față de adulți, deoarece adulții s-au remarcat fie că nu sunt capabili să-i „înțeleagă”, fie că caracterizează „bullying-ul cibernetic” ca o metodă de „întărire” a caracterului cuiva și, prin urmare, este considerat ca un înseamnă a aduce beneficii tinerilor. În același studiu (Dudure et al, 2019), există trei forme de componente primare care au fost extrase din interviuri ca formă de agresiune. Inițial este diseminarea de informații private, în al doilea rând, prezentarea negativă a individului în cercurile interioare și exterioare, provocând excluderea în rândul semenilor și, în sfârșit, utilizarea violenței verbale cu utilizarea de comentarii răutăcioase. Deși elevii au abordat comportamente violente uniforme și mijloace de astfel de practici, s-a remarcat că fetele au experimentat un control suplimentar în comparație cu băieții, în ceea ce privește aspectul, corpurile și comportamentul sexual. Percepția că violența și bullying-ul sunt un fenomen inevitabil în școală, frecvența și recurența cazurilor de cyberbullying și distanța sa îndelungată pe care o are tinerilor, împreună cu sentimentul de lipsă de înțelegere a modului în care se simt tinerii, solicită atenție și continuarea prevenirii violenței și educarea pentru promovarea în continuare a practicilor sănătoase de bunăstare atât pentru tineri, cât și pentru adulți.

Pe tema bunăstării, un raport de cercetare (Rețeaua letonă de protecție a copilului, 2019) discută că în Letonia (și Lituania) fiecare a patra persoană se confruntă cu deprivări materiale sau sociale - tensiune economică, resurse insuficiente pentru cumpărarea bunurilor de folosință îndelungată, lipsuri de locuințe. Aproximativ 90% dintre tineri consideră că există o tensiune între oamenii săraci și cei bogați în societate, și între grupurile rasiale și etnice. 73% în VS indică tensiunea dintre persoanele cu orientări sexuale diferite. Cu toate acestea, în plus, tinerii cu o identitate sexuală non-heterosexuală rămân o problemă ascunsă și insuficient cercetată în Letonia (Centrul MARTA, 2019).

O altă constatare a cercetării privind bunăstarea în statele baltice arată că sentimentul de apartenență la școală este mai scăzut decât nivelul mediu al țărilor OCDE. Letonia dintre țările OCDE are cea mai mare rată de studenți hărțuiți frecvent.

Pe baza tuturor informațiilor examinate, nu este de mirare că în Letonia există o proporție medie mai mare decât în UE de tineri care se simt în mod regulat dezamăgiți și deprimați (LV-11%; UE-5%)

ROMÂNIA

Examinând la nivel internațional cercetările de fond ale diferitelor națiuni cu privire la violență și bunăstare, s-a demonstrat în mod repetat că acordă prioritate controlului în instituțiile de învățământ (școală) și gospodării, două medii în care tinerii își petrec în primul rând timpul și sunt afectați semnificativ. România a realizat un studiu privind o diplomă națională, în scopul obținerii unei perspective mai profunde despre abuzul asupra tinerilor la școală, inclusiv comportamentul profesor-elev. Paralel cu fostul grup țintă și cu contextul, studiul (Grădinaru și Stănculeanu, 2013) a examinat comportamentele abuzive față de tineri în cadrul familiilor și caselor lor. Examinând cele din urmă, studiul descrie atât tinerii, cât și percepția/recunoașterea părinților cu privire la ceea ce este definit ca comportament fizic abuziv și discrepanța dintre ambele grupuri. Pe de o parte, din perspectiva tinerilor, 63% au raportat că violența fizică este folosită ca mijloc de creștere și pedeapsă a copiilor, un procent care contrazice frecvența și implicația în comparație cu părinții lor. Pe de altă parte, s-a observat că 38% dintre părinți nu percep și nu recunosc comportamente precum „palmuirea” și „tragerea de urechi” ca fiind abuzive fizice și, prin urmare, discrepanța ar putea fi atribuită definiției paralele a comportamente fizice abuzive. În plus, prin utilizarea metodelor calitative, s-a stabilit că tinerii au raportat că s-au confruntat cu o varietate de forme de violență în casele lor, variind de la neglijarea fizică, verbală, psihologică și a copilului - 18% dintre copii spun că au fost bătut acasă cu un băț sau cu undița, 13% cu o curea, 8% cu o lingură de lemn.

În plus, studiul de bază al României a inclus și a prezentat modul în care această formă de violență dirijată de la părinte la copil a fost în mod similar direcționată de la părinte la părinte în cadrul aceleiași gospodării. Acest lucru ar contribui și mai mult la scăderea bunăstării și a dezvoltării psiho-emoționale a copilului. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că și copiii studiului au putut observa și raporta factorii primari care au contribuit la menținerea și creșterea acestor comportamente. În primul rând, din cauza stresului acut din gospodăria lor din cauza stării socio-economice a gospodăriei, în al doilea rând, absența surselor educaționale suplimentare de creștere a copilului și în al treilea rând, lipsa de comunicare între părinți și copiii lor.

În ceea ce privește mediul școlar, studiul a luat în considerare factorul diversității culturale în cadrul clasei de copii crescuți în mediul rural și a copiilor romi și modul în care aceasta a modificat comportamentul/maniera profesorului în consecință. Astfel, copiii care s-au confruntat deja cu una sau mai multe forme ale tipurilor de violență menționate mai sus în casa lor, ar avea, de asemenea, un comportament similar și la fel la școală și din partea profesorilor lor. Datorită comportamentului negativ suplimentar și abuziv similar, îi va determina pe elevi să-și continue educația și, în cele din urmă, ar duce la erodarea ridicată a abandonului școlar din cauza comportamentelor întărite negative față de copii. Cu toate acestea, s-a sugerat apoi ca profesorii ocupați în zonele rurale să urmeze formare

educațională și psihopedagogică pozitivă pentru a dezvolta răspunsuri și metode pozitive de predare către grupurile vulnerabile care se pot lupta cu nevoi specifice și să-și încurajeze elevii să rămână la școală. De remarcat este includerea comportamentului copiilor între semenii și discrepanța similară a ceea ce este un act de comportament violent și distingerea intenției între semenii. Potrivit studiului, intenția din spatele comportamentului violent al elevilor nu este clară dacă scopul urmărit este de a provoca rău sau nu. Cu toate acestea, comportamente precum „împingerea, plesnirea, lovirea cu brațele sau picioarele, înjurăturile” au fost excluse din definiția „violentei” și intenția acestora rămâne neclară, clasificându-l drept un act de rănire/lovire fizică ușoară sau moderată. Diversitatea în rândul tinerilor, cum ar fi vârsta, sexul și orientarea sexuală, sunt variabile cheie și sunt examinate în raport cu rolul lor în ceea ce privește violența și bunăstarea. Cu toate acestea, din cauza contextului cultural divers al tinerilor din România, cu tineri din zonele rurale și studenți romi, studiul a inclus și a dedicat o parte din atenția lor studenților romi în încercarea lor de a surprinde un cadru autentic și autentic al modului în care viața tinerilor studenți romi se află în cadrul institutului de învățământ și pe lângă statutul lor de gospodărie.

În ceea ce privește timpul liber și interacțiunea tinerilor cu internetul, un studiu din 2018 a avut câteva constatări foarte interesante (Grădinaru și Stoika, 2018). 99,3% dintre copii spun că au un profil pe o rețea de socializare. 27% dintre respondenți spun că într-o zi obișnuită de școală petrec mai mult de 6 ore online sau își verifică constant dispozitivul, în timp ce într-o zi liberă, fie că este vorba de un weekend sau de vacanță, 48,3% dintre copii petrec mai mult de 6 ore pe zi online. Aproape jumătate (42%) dintre copii spun că știu de situații în care un prieten, un coleg sau o rudă a fost enervat sau supărat online. Printre acestea, găsim semnificativ mai multe fete și liceene; 61% dintre respondenți spun că s-au simțit inconfortabil ca urmare a ceva văzut pe internet, mult mai multe fete și eleve de liceu. Cu toate acestea, chiar dacă spun că sunt deranjați de anumite informații pe care le întâlnesc online, mai puțin de 2 din 10 copii reacționează fie vorbind cu cineva, fie găsind o soluție pentru a rezolva situația.

Când relaționăm această relație cu internetul de factorii de bunăstare, este de remarcat faptul că respondenții studiului, care spun că petrec mai mult de 6 ore online, fie că este o zi de școală sau o zi liberă: a. sunt mult mai nemulțumiți de viața lor astăzi; b. sunt semnificativ mai nemulțumiți de relația lor cu părinții, prietenii și profesorii; c. sunt mult mai puțin probabil să găsească activitățile de zi cu zi semnificative și sunt mai puțin optimiști cu privire la viitor; d. spun că au fost mai puțin relaxați în ultimele două săptămâni și sunt mai nemulțumiți de deciziile luate. Copiii care spun că au fost victime ale hărțuirii cibernetice sau ale sexului dau scoruri semnificativ mai mici la întrebările care măsoară bunăstarea emoțională.

SPANIA

Au existat cercetări intense cu privire la problemele viitoare ale violenței bazate pe gen (GBV) orientate către femeile tinere (de 16 ani și peste). Un studiu din 2019 a realizat interviuri față în față cu o sumă de aproximativ nouă mii și jumătate de femei cu reședința în Spania (Delegația guvernamentală împotriva violenței de gen, 2019). Studiul a reușit să colecteze o cantitate semnificativă de studii de caz și să înregistreze rapoarte de la autoritățile locale și naționale (poliție și servicii sociale) ale victimelor VBG. Concluzia inițială a studiului a arătat că numărul imens de tinere care au suferit o formă de violență din cauza sexului lor a fost de 1 din 2 (57,3%), în timp ce 1 din 5 femei a suferit violență în ultimele 12 luni. Studiul a aruncat o lumină asupra problemei violului și violenței tinerelor femei singure sau aflate într-o relație cu partenerii lor și a constatat că doar 6,5% dintre respondenți nu au suferit niciun fel de violență sexuală. Chiar dacă există numeroase cazuri care sunt raportate autorităților, în comparație cu cazurile neraportate de violență față de tinere singure, sunt raportate doar 8% dintre cazuri. Consecința infracțiunilor are atât o consecință fiziologică, cât și psihologică asupra vieții tinerelor și a relației acestora cu partenerii lor.

Cu toate acestea, în conformitate cu legile naționale din Spania privind violența și bunăstarea tinerilor și copiilor, există planuri elaborate pentru prevenirea și detenția violenței față de copii și adolescenți (Ministerul Sănătății, Consumului și Protecției Sociale, 2019). Atât capitolul IV, cât și IX din anteproiectul de lege pentru protecția integrală a copiilor și adolescenților împotriva violenței, au în vedere cerințele necesare Forțelor și Corpurilor de Securitate la nivel statal, regional și local. Aceste unități ar funcționa în speranța de a detecta comportamente care ar jigni un individ tânăr înainte de producerea incidentului, precum și să aplice unitatea pentru a preveni astfel de incidente prin limitarea factorilor de risc ridicat care ar putea duce la violența unui individ tânăr. Cu toate acestea, ca și în cazul României, proiectul este orientat să servească tinerii, protejându-i de multiple forme de violență precum hărțuirea, hărțuirea cibernetică, hărțuirea sexuală și violența de gen care au loc în cadrul școlii.

În ceea ce privește bunăstarea, COVID-19 a avut și un impact semnificativ asupra depresiei, anxietății și stresului la tineri (Tamarit et al., 2020). În ceea ce privește depresia, fetele au avut mai multe șanse de a prezenta simptome de depresie decât băieții în timpul pandemiei. Adolescenții care au experimentat un eveniment important de viață în timpul pandemiei au avut mai multe șanse să se simtă deprimați. Cu cât adolescenții au petrecut mai mult timp acasă fără să iasă mult din casă, cu atât se simțeau mai deprimați. Adolescenții care s-au confruntat cu COVID-19 sunt de fapt mai puțin probabil să prezinte simptome de depresie.

În ceea ce privește anxietatea, fetele au mai multe șanse de a prezenta simptome de anxietate decât băieții în timpul pandemiei. Adolescenții care făceau muncă de voluntariat în timpul focarului de COVID-19 au avut mai multe șanse să se simtă anxieți. Tinerii care au experimentat un eveniment important de viață au avut, de asemenea, mai multe șanse de a prezenta simptome de anxietate. Cu cât adolescenții au petrecut mai mult timp urmărind/căutând știrile despre COVID-19, cu atât se simțeau mai anxioși.

În ceea ce privește stresul, fetele au avut mai multe șanse de a prezenta simptome de stres decât băieții în timpul pandemiei. Munca de voluntariat și locuința într-o gospodărie mică contribuie, de asemenea, la simptomele de stres. Un alt studiu susține aceste constatări (Paricio del Castillo și Pando Velasco, 2020), care confirmă faptul că pandemiile infecțioase sunt asociate cu o creștere a anxietății, simptomelor depresive și post-traumatice la populația de copii-adolescenti, precum și cu evidențierea faptului că izolarea conduce la o creștere a posibilității de abuz și neglijare a copiilor în îngrijire.

Pe lângă asemănările împărtășite între cele 4 țări, este evident că un procent semnificativ de tineri se confruntă cu violență și împiedică oportunitatea de a-și dezvolta pe deplin potențialul, împreună cu capacitatea lor de a căuta ajutor și sprijin de la autoritatea și grupul corespunzător. Deși în toate țările, inclusiv Spania, există politici, autorități și scheme construite plasate pentru a preveni violența în rândul tinerilor, se arată că în fiecare națiune, 1 din 2 tineri s-a confruntat cu o formă de violență.

Prin urmare, pledând în continuare pentru necesitatea metodelor alternative de prevenire și încurajarea obiceiurilor, politicilor și practicilor sănătoase care ar asigura îmbunătățirea bunăstării și sănătății lor sunt considerate imperative.

METODOLOGIE SI LIMITARI

METODOLOGIE

După cum am analizat deja, cercetarea de birou a Re-GROUP și-a propus să ofere informații prin cercetări și rapoarte publicate, deoarece fiecare partener a examinat „violența” și „bunăstarea” în propria națiune. Scopul suplimentar al cercetării de birou este de a demonstra provocările și instrumentele comune pe care fiecare națiune le-a implementat atunci când se confruntă cu cazuri de tineri care se confruntă cu violență. Asemănările în factori comuni importanți ai bunăstării în cadrul cercetării fiecărui partener subliniază importanța grupului social (semeni), a statutului familiei și gospodăriei, precum și a condițiilor socio-economice din gospodăria lor, dar și din țară. În plus, cercetarea documentară evidențiază ambiția țărilor de a-și direcționa resursele către detectarea și prevenirea violenței în mediile tinerilor, prin urmare, îmbunătățirea bunăstării lor psihologice și fizice de zi cu zi - dar subliniază și eșecul realizării schimbării semnificative. .

Pentru a completa cercetările de birou deja analizate, parteneriatul Re-GROUP a efectuat cercetări primare privind bunăstarea și ratele de violență ale tinerilor din cele patru țări ale noastre evidențiate, pentru a obține date comparabile, oportune și semnificative, cu care să adăugați la corpul de lucrări existent în acest subiect. Metodologia cercetării noastre include: (1) un chestionar cu întrebări închise și deschise, adresat tinerilor (13-18 ani); (2) focus grupuri cu tineri și (3) focus grupuri cu lucrători de tineret; (4) interviuri cu tineri și (5) interviuri cu lucrători de tineret.

(1) Inițial, proiectul a strâns date prin utilizarea chestionarelor cu scopul de a cuantifica datele și de a produce constatări generalizate ale eșantionului mare pentru a putea apoi ajusta aceste constatări asupra populației de interes (tineri – lucrători de tineret). De asemenea, prin procesul de selecție aleatorie pentru chestionare, a servit scopului de a acumula diverse puncte de vedere și opinii pe o temă sensibilă. Doar în cazul Spaniei, participanții la chestionar au fost mai puțini decât necesar datorită eliminării unor răspunsuri care nu respectau cerințele care au fost stabilite. Chestionarele din toate cele 4 țări au fost aceleași și au inclus trei secțiuni:

1. Întrebări demografice - această secțiune le-a adresat participanților din țara și zona lor din țară (rural, oraș/oraș mare, capitală); a vârstei și sexului acestora; a statutului lor familial.
2. Întrebări despre bunăstare - această secțiune a invitat participanții să-și evalueze nivelul actual de fericire; definesc bunăstarea pentru ei înșiși; să identifice unde se simt cel mai fericiți, ce elemente contribuie cel mai mult (și cel mai puțin) la bunăstarea lor, cât timp petrec bunăstării lor; Ultimul din această secțiune, participanții sunt rugați să evalueze declarațiile, legate de bunăstarea lor.

3. Întrebări despre violență – această secțiune a invitat participanții să definească violența și să identifice formele de violență; a întrebat dacă participanții au fost victime ale violenței (și întrebări de clarificare), dacă au fost martori la violență (și întrebări de clarificare), precum și întrebări suplimentare despre raportarea violenței și a formelor de violență.

(2) Pentru a înțelege experiența grupului țintă și factorii care au contribuit la un sentiment de bunăstare, au fost organizate focus grupuri în rândul tinerilor. Focus-grupurile au început prin a defini semnificația bunăstării pentru participanți, precum și starea lor actuală de bunăstare (în mod similar cu chestionarul) - aceasta a fost, de asemenea, folosită ca o modalitate de a promova comunicarea și partajarea deschisă pe durata focus grupul. Ulterior, focus grupul le-a cerut tinerilor să reflecteze asupra diferitelor aspecte ale bunăstării (care ar putea ajuta la îmbunătățirea propriei stări de bine; ce resurse sunt necesare pentru a-și îmbunătăți bunăstarea; ce provocări fac acest lucru dificil), precum și asupra violenței în viața lor (definirea violenței, a asista la ea, discutarea resurselor care ar putea fi utile pentru prevenirea sau combaterea violenței, precum și sprijin extern pentru prevenirea violenței). În cele din urmă, focus grupul unește cei doi termeni și îi examinează unul alături de celălalt cu tinerii. S-au desfășurat focus grupuri în rândul grupului țintă cu prezența unui membru al uneia dintre organizațiile partenere, care a fost instruit să clarifice întrebările, să explice instrucțiunile și să modereze sesiunea, creând un mediu în care participanții pot interacționa, discuta și face schimb de experiență cu unul pe altul.

(3) Pentru a adăuga un domeniu mai mare în constatări, parteneriatul Re-GROUP a organizat și focus grupuri cu lucrători de tineret pe aceleași subiecte. Acest lucru a fost făcut pentru a crea o imagine mai completă a ceea ce trăiesc tinerii din punctul de vedere al oamenilor, care din punct de vedere profesional acordă atenție bunăstării și violenței trăite în rândul tinerilor. Lucrătorii de tineret sunt în contact strâns și colaborează cu tinerii pe durata ocupației lor, în scopul sprijinirii și/sau asistării acestora. Un exemplu în acest sens ar fi psihologii, asistenții sociali, bibliotecarii școlari și așa mai departe. Măsura în care lucrătorii de tineret au contact cu tinerii variază în funcție de capacitatea acestora, prin urmare un psiholog poate oferi mai mult sprijin și îndrumare tinerilor care se confruntă cu violența emoțională, în timp ce serviciile sociale ar putea oferi resurse și facilități comunitare. Focus-grupurile au pornit de la stabilirea mai conversațională a rolurilor lucrătorilor de tineret în viața tinerilor, apoi au trecut la subiectul bunăstării în tineret (cum o definesc, care este nivelul mediu, cum să-și îmbunătățească bunăstarea) și subiectul violenței la tineri (definirea acesteia, exemple de violență în realitatea lor, convingerile lor cu privire la ceea ce provoacă violența, cum să combată și să previi violența, mecanisme formale pentru aceasta și ce lipsește în ei). Asemănător focus-grupului cu tineri, acest focus grup s-a încheiat cu câteva întrebări, care au unit subiectele violenței și bunăstării și le-au examinat împreună.

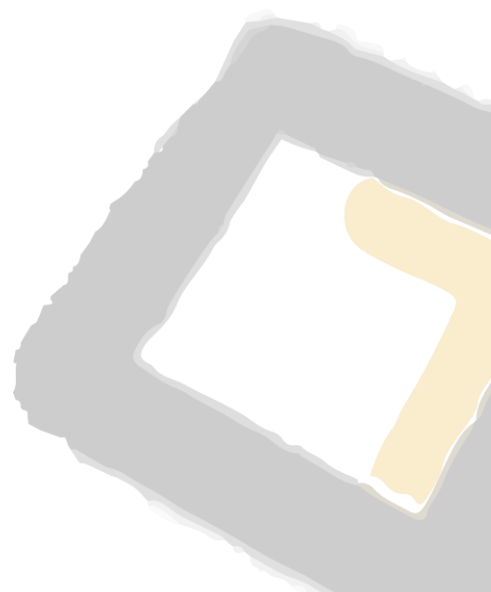
(4) Pe lângă metoda grupului focalizat, interviurile pe o metodă unu-la-unu au permis participanților să explice convingerile și experiența de bază care pot fi excluse din cauza

prezenței altora, dedicând, de asemenea, întreaga sesiune pentru participant, permițându-le să-și conducă propriul proces de gândire și conversație fără întreruperi. Într-un mediu deschis și un spațiu sigur, interviurile oferă participanților simțul de a-și exprima liber opiniile și sentimentele asupra unui subiect complex și sensibil, deoarece aceștia pot revedea comportamentele violente anterioare care i-au afectat, împărtășind experiențele personale și profunde ale lor. vieți. Întrebările din interviuri s-au extins pe întrebările din focus grupurile, pe teme de violență și bunăstare.

(5) La fel ca interviurile cu tineri, cercetarea Re-GROUP a realizat și interviuri cu lucrători de tineret, care au avut ca scop explorarea subiectului mai în profunzime și mai detaliat. Deși nu s-a luat în considerare faptul că lucrătorii de tineret nu doresc să împărtășească în timpul focus-grupurilor, interviurile ca metodă de cercetare au oferit parteneriatului o oportunitate pentru scufundări mai aprofundate în subiectele violenței și bunăstării pentru tineri, după cum se observă în activitatea lucrătorilor de tineret.

Având în vedere metodele de cercetare menționate anterior, scopul general al cercetării a fost de a minimiza limitarea fiecărei metode și de a crește oportunitatea participanților de a avea capacitatea de a se exprima liber și temeinic. Prin acest proces, se colectează suficiente date cantitative și calitative pentru a extrage apoi factori-cheie ai bunăstării, factorii de risc ai violenței, conturarea rezultatelor cantitative la nivel demografic și, în final, oferirea de sugestii cu privire la modul de îmbunătățire a bunăstării tinerilor pe baza constatărilor cercetare.

Este important de menționat că chestionarele, întrebările pentru focus grupuri și interviuri au fost aceleași și au fost traduse corespunzător în limba țării pe care fiecare partener a cercetat. Este de remarcat să menționăm că grupurile eșantionului au fost informate cu privire la anonimatul conform instrucțiunilor lor, precum și limba în care sunt scrise chestionarele. țara.

LIMITARI

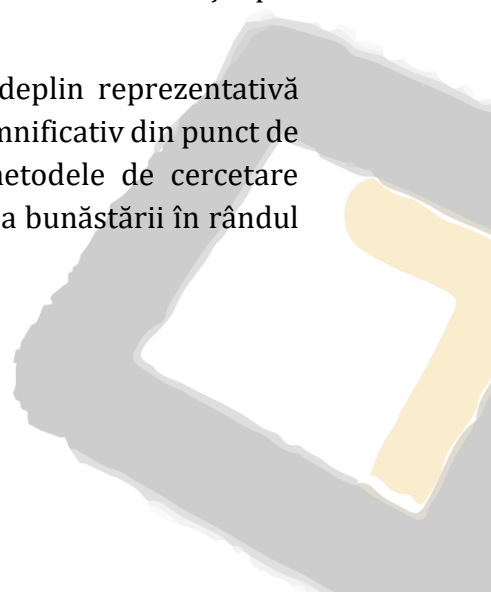
Pentru a oferi o perspectivă holistică, studiul și-a propus să colecteze date de la grupuri de dimensiuni egale din toate zonele geografice incluse (zonele rurale și urbane). În timp ce, de obicei, o astfel de cercetare adună mai multe informații din capitale și orașe mari, chestionarul Re-GROUP a avut, de asemenea, o problemă de echilibru, deși cu mai multă participare din zonele rurale și din orașele non-capitale din țările în care ne-am desfășurat cercetarea.

Un alt factor extern care s-a dovedit a fi o provocare pentru cercetare este abordarea culturală a țării față de subiectul violenței și bunăstării. Un exemplu de astfel de posibilitate este ca participanții să fie descurajați să-și împărtășească experiențele trecute atunci când discută despre violență, deoarece norma culturală nu promovează împărtășirea sentimentelor, emoțiilor și gândurilor cu privire la problema violenței, în special pentru persoanele de sex masculin din cauza conflictului său cu genul masculin. roluri în societatea specifică. În plus, după cum a constatat cercetarea de birou, multe cazuri de violență sunt normalizate de către societățile proiectului și, uneori, chiar și formele directe de violență fizică sunt respinse ca pedeapsă normală, comportament normal etc.

O limitare demnă de remarcat este că, în timp ce am intervievat lucrătorii de tineret, am constatat că sfera muncii lor (care variază foarte mult) are un impact cu adevărat asupra înțelegerii lor despre bunăstarea și violența în rândul tinerilor. În timp ce unele tipuri de lucrători de tineret sunt mai în ton cu aceste subiecte, altele sunt mai separate și neinformați cu privire la modul în care tinerii își gestionează propria bunăstare sau cum se confruntă cu violența în viața lor. Am încercat să găsim lucrători de tineret activi și foarte implicați atât pentru focus grupurile noastre, cât și pentru interviurile cu lucrătorii de tineret.

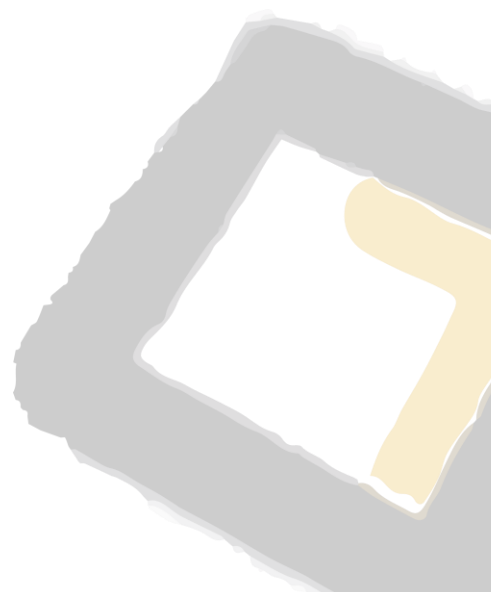
Un factor suplimentar care a limitat capacitatea și programul de cercetare au fost restricțiile pandemiei de Covid-19, care a pus toate țările într-un blocaj. Schimbările frecvente ale măsurilor de protecție au însemnat adaptarea frecventă a cercetătorilor și participanților, ședințe fizice semnificativ limitate, metode modificate de desfășurare a focus-grupurilor și interviurilor din punct de vedere calitativ. Inițial, a avut ca rezultat explorarea altor căi și resurse de comunicare pentru a căuta participanți interesați să ia parte la cercetare și apoi să-i informeze în detaliu cu privire la scopul și drepturile lor etice.

Trebuie remarcat faptul că sfera generală a cercetării nu este pe deplin reprezentativă pentru populația țărilor noastre. Deși domeniul de aplicare nu este semnificativ din punct de vedere statistic, credem că constatările noastre, completate de metodele de cercetare calitativă, oferă o contribuție semnificativă la înțelegerea violenței și a bunăstării în rândul tinerilor.

Compilând provocările de mai sus ale cercetării, dacă vor fi rezolvate, studiile viitoare ar îmbogăți apoi și mai mult concluziile studiului și domeniul de aplicare al proiectului -Re-GROUP.

CONSTATĂRI ALE CHESTIONARULUI

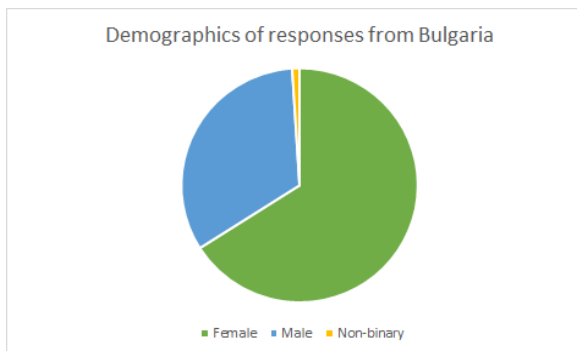
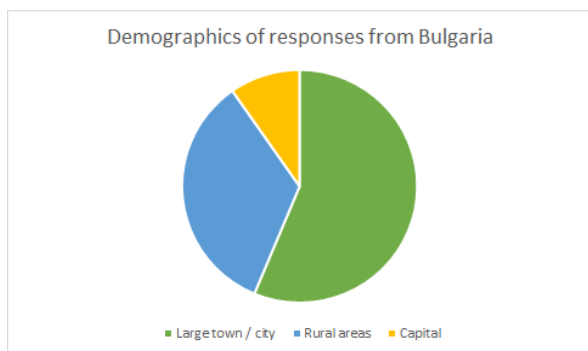
Deoarece fiecare țară a implementat chestionare ca metodă de cercetare, toate fiind aceleași și traduse în limba maternă a fiecărei țări, rezultatele demonstrează demografia grupurilor de eșantion și rezultatele fiecărei întrebări pe țară. Fiecare țară și-a propus să aibă cel puțin 100 de răspunsuri de la tineri cu vârsta cuprinsă între 13 și 18 ani. Constatările de mai jos sunt organizate în trei secțiuni, urmând structura chestionarului, oferind în primul rând datele demografice ale grupurilor de eșantion, în al doilea rând, constatările privind variabila bunăstare și în al treilea rând constatările privind variabila violență.

SECȚIUNEA 1: DEMOGRAFIE

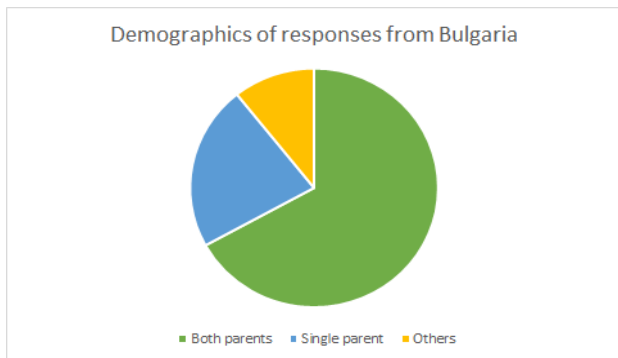
BULGARIA

Există 109 răspunsuri colectate pentru chestionar în Bulgaria, dintre care 103 au fost luate în considerare datorită grupului vizat focalizat.

Majoritatea (53,34%) dintre participanți locuiesc într-un oraș mare, cu excepția capitalei Sofia. 34% dintre participanți locuiesc în mediul rural, iar minoritatea participanților - 10,7% locuiesc în capitala Sofia. Din cei 103 indivizi, 66% s-au identificat ca fiind femei și 33% ca bărbați.

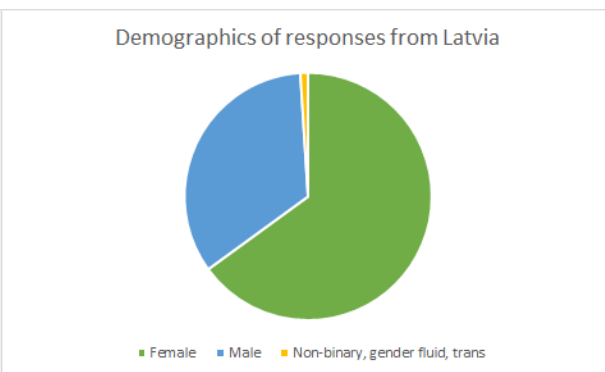
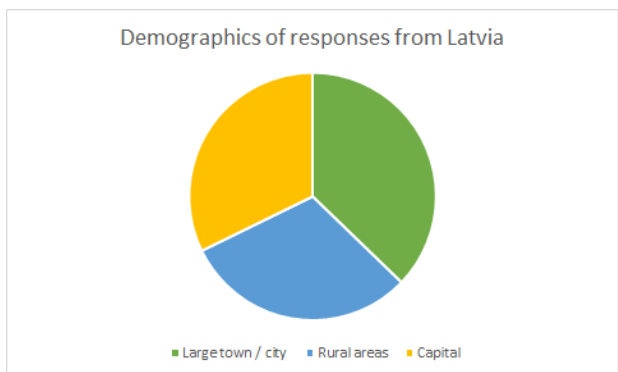
Aranjamentul lor de locuit a variat astfel: 67% dintre participanți locuiesc în prezent într-o gospodărie cu ambii părinți prezenți, 22,3% locuiesc cu un singur părinte. Procentul rămas a variat de la participanții care locuiesc fie cu ambii părinți divorțați, fie cu un părinte singur divorțat, împreună cu un caz singular în care respondentul locuiește mai degrabă cu un tutore decât cu un părinte biologic.

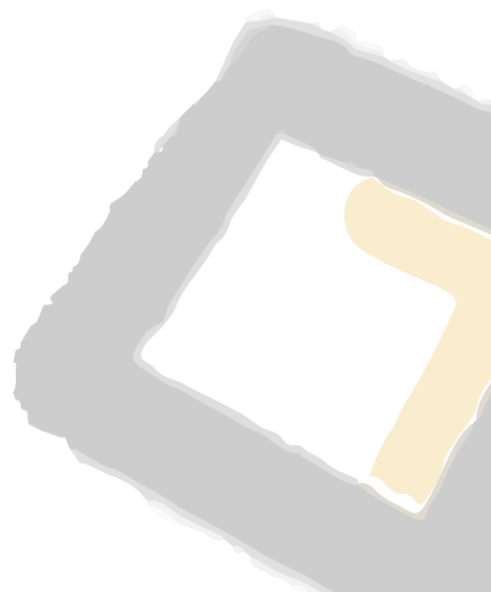
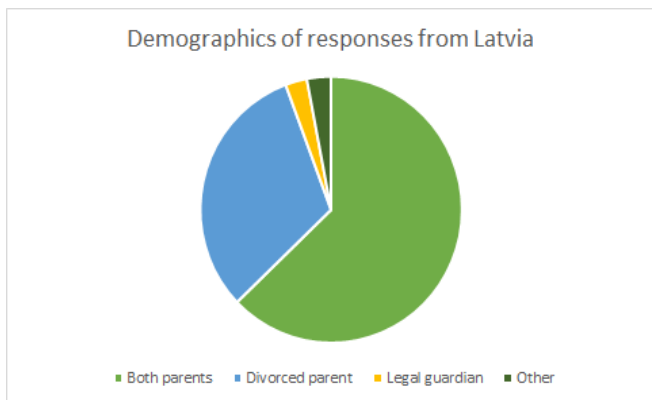
LETONIA

Dintr-un total de 339 de participanți, 301 au fost în grupul țintă (13-18 ani). Majoritatea - 69,44% dintre participanți locuiesc fie în oraș/suburbii (37,21%), fie în capitală (32,23%), cu un total de 30,56% rezidenți în mediul rural.

Din cei 301 de participanți, 64,78% se identifică ca femei, 33,89% ca bărbați, 0,33% ca trans, 0,33% ca gen fluid și 0,33% ca non-binari.

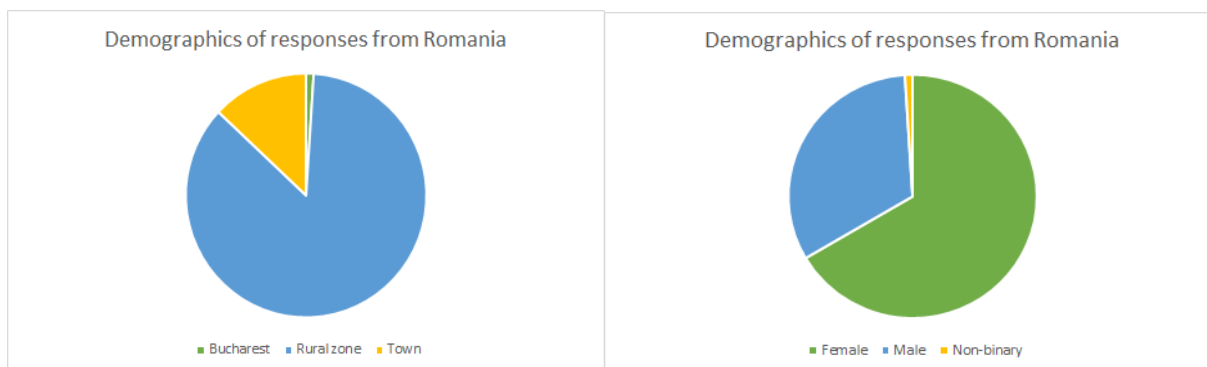

67,96% declară că locuiesc într-o gospodărie cu ambii părinți prezenți, 30,10% declară că părinții lor sunt divorțați, 0,97% declară că locuiesc cu un tutore legal, în timp ce 0,97% declară că părinții lor sunt în străinătate.

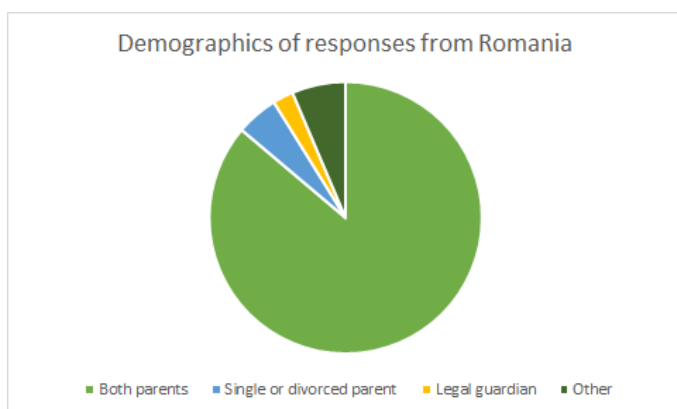

ROMÂNIA

Din totalul de 96 de participanți, majoritatea (86%) locuiesc în mediul rural, în timp ce 13% au declarat că locuiesc în principal în orașele din apropiere și 1% în capitala Bucureștiului. 64,95% și-au raportat sexul ca femeie și 34,02% ca bărbați, cu toate acestea, a existat un caz singular în care un participant a raportat ca non-binar.

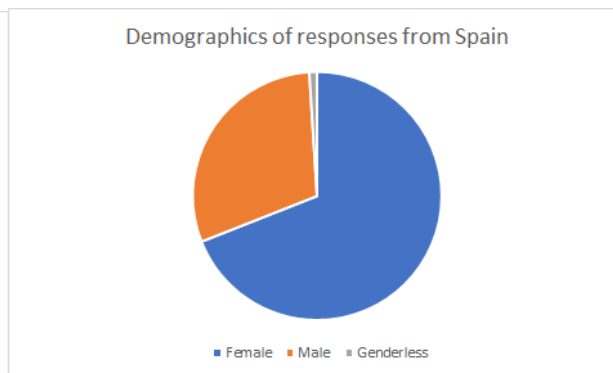
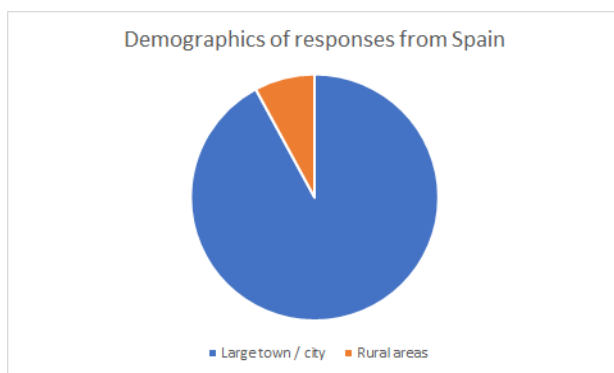
În plus, 86,18% dintre toți participanții locuiau într-o gospodărie cu ambii părinți, aproximativ 5% locuiau într-o gospodărie fie cu un părinte singur, fie cu un părinte divorțat, în timp ce 2,44% locuiau cu tutori legali.

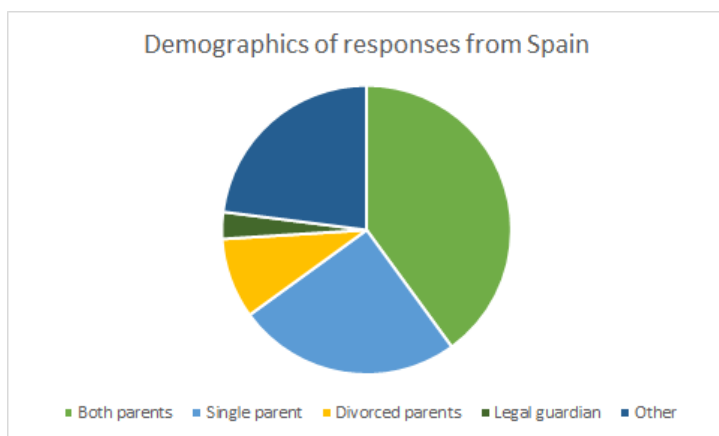
SPANIA

Fiecare dintre cei 65 de respondenți locuia în Spania și făcea parte din grupul țintă, din care 64,41% s-au identificat drept femei și 33,90% ca bărbați, în timp ce 1% s-au identificat drept „fără sex”.

În ceea ce privește zona de reședință, 94,92% locuiau într-un oraș (nu în capitală), în timp ce 5,08% locuiau în mediul rural. Nu au fost răspunsuri din partea capitalei, Madrid.

45,76% dintre participanți au declarat că locuiesc cu ambii părinți, 45,76% locuiesc cu un singur părinte în gospodărie, 5,08% locuiau cu părinți divorțați, în timp ce 3,39% dintre participanți locuiau cu un tutore legal desemnat. De asemenea, se remarcă faptul că un procent mic din eșantion fie a oferit o varietate de răspunsuri și puțini locuiau cu frații mai mari.

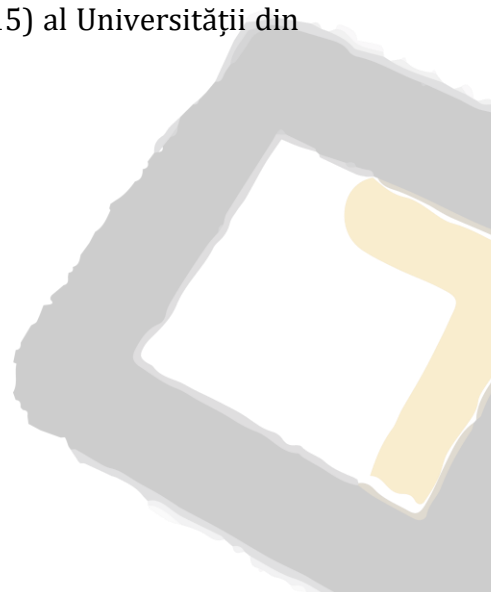

SECȚIUNEA 2: BUNĂSTARE

INTREBAREA 1. Chestionarul a continuat prin a cere participanților să declare starea bunăstării lor la momentul cercetării. Cele 5 opțiuni disponibile pentru răspunsuri au fost inspirate de Instrumentul Indicator de bunăstare pentru tineret (2015) al Universității din Minnesota. Mai jos sunt constatările din fiecare țară parteneră:

BULGARIA

Starea de bine	Raspuns
In criza	11%

Doar supraviețuind	25%
Normal	27%
Bun	27%
Grozav	10%

27% dintre tinerii din cercetare raportează că starea lor de bine este „normală”; 27% declară că se simt „bine”, 25% „doar supraviețuiau”, 10% se simt „superi” și, în cele din urmă, 11% dintre tineri își simt starea de bine în „criză”. Următorul tabel oferă o imagine clară a constatărilor:

Tabelul 1.1

LETONIA

Starea de bine	Raspuns
In criza	7.6
Doar supraviețuind	27.7
Normal	32.9
Bun	26.2
Grozav	5.6

32,89% dintre respondenți au raportat că au făcut „Normal”, 26,2% au raportat ca fiind „Bine”, 27,24% au raportat ca „Doar supraviețuind”, 5,65% au raportat ca „Genial”, în timp ce 7,64% au raportat ca în „Criză”. Următorul tabel oferă o imagine clară a constatărilor:

Tabelul 1.2

Starea de bine	Raspuns
In criza	2,07%
Doar supraviețuind	24,74%
Normal	26,80%
Bun	32,99%
Grozav	13,40%

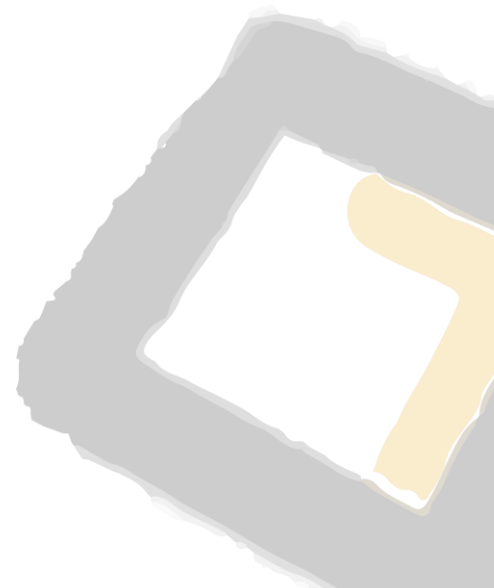
ROMÂNIA

Din totalul participanților, 26,80% au raportat că se simt „Normal”, 32,99% se simt „Bine”, 24,745% „doar supraviețuiau”. 13,40% se descurcau de minune și, în cele din urmă, deși semnificative, 2,06% se simțeau „în criză”. Tabelul de mai jos oferă o descriere clară a răspunsurilor:

Tabelul 1.3

SPANIA

Starea de bine	Raspuns
In criza	1,69%
Doar supraviețuind	10,17%
Normal	32,20%
Bun	45,77%
Grozav	10,17%

Pentru 32,20% dintre participanți, bunăstarea lor este „normală”, 45,77% se simt „bine”, 10,17% „doar supraviețuiau”, 10,17% se simt „superi” și, în cele din urmă, 1,69% dintre tineri își simt starea de bunăstare „în criză”. Tabelul de mai jos oferă o descriere clară a răspunsurilor:

Tabelul 1.4

Pentru a rezuma concluziile acestei întrebări, tabelul de mai jos permite analiza combinată a răspunsurilor primite:

Starea de bine	BULGARIA	LETONI A	ROMÂNIA	SPANIA
In criza	9%	7,6%	2,07%	1,69%
Doar supraviețuind	24,6%	27,2%	24,74%	10,17%
Normal	29,8%	32,9%	26,80%	32,20%
Bun	26,9%	26,7%	32,99%	45,77%
Grozav	9,7%	5,6%	13,40%	10,17%

Tabelul 1.5

INTREBAREA 2: În continuare, participanților li s-a cerut să împărtășească o definiție a „bunăstării” conform propriei interpretări. Întrebarea era complet deschisă.

BULGARIA

Participanții au răspuns descriind o stare de „fericit”, „calm”, „sigur și echilibrat”, „să te simți bine”, „să fii sănătos”, dovedind în plus o notă sentimentală și personală „a fi mulțumit de ceea ce ai realizat” și „a fi înconjurat de oameni care te susțin”. Pe lângă definiția participanților, stabilitatea financiară și/sau bogăția pentru a-și permite stilul de viață, a fost un factor care a contribuit și a ajutat la stabilirea definiției lor de bunăstare.

LETONIA

O parte dintre participanți au descris bunăstarea ca atingere a satisfacției interioare și a unei imagini bune de sine, în timp ce alții au descris bunăstarea ca o stare absolută în care bunăstarea este desăvârșită și au atins excelența în absența oricărei situații proaste. Au existat doar câteva cazuri în care participanții s-au luptat să definească sau nu au fost capabili să ofere nici un fel de definiție a bunăstării.

ROMÂNIA

Răspunsurile au variat, deși au implicat o stare similară de apropiere cu rudele și prietenii lor imediați, fericire, inclusiv absența de a se simți „rău”, anxietate și alte stări emoționale negative asociate care riscă și perturbă bunăstarea.

SPANIA

Răspunsurile au variat și s-au învârtit în jurul ideii de „pace” și „liniște” în legătură cu sănătatea și capacitatea financiară suficientă de a se întreține singuri. Printre alte răspunsuri, senzația de bine și împlinirea, trăirea în prezent, sentimentul de iubire și un sentiment de bunăstare interioară.

Norul de cuvinte de mai jos a fost generat din răspunsurile participanților, pentru a rezuma definiția bunăstării, așa cum a fost creată de respondenți.

ÎNTREBARE 3: În continuare, examinând factorii atribuiți de bunăstare, fiecare participant a fost rugat să voteze tipul de mediu care i-a făcut să se simtă cel mai fericit. Respondenții au avut posibilitatea de a alege mai mult de una dintre opțiunile oferite, precum și de a adăuga un răspuns propriu.

BULGARIA

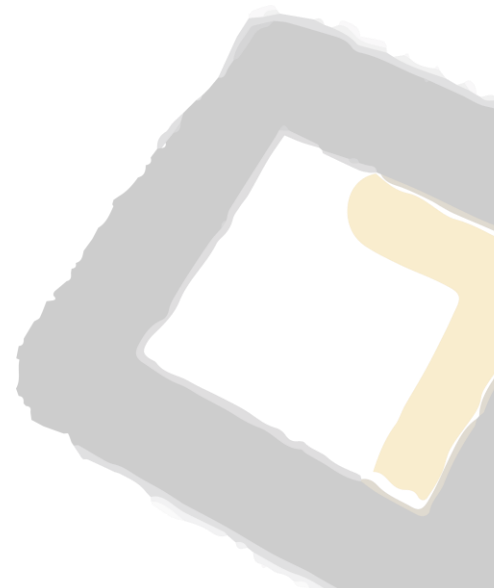
Mediul se simte cel mai fericit	Raspuns
Activitati extracuriculare	29,8%
Acasă	27,9%
Școală	15,2%
Pe net	12%
Stagii de muncă	1,9%
Prieteni	13.2

Rezultatele arată că „activitățile extracurriculare” sunt factorul principal cu un vot de 45,6%, urmând timpul petrecut la „acasă” cu 42,7%, apoi școala cu 23,3%, utilizarea internetului cu 18,4% și mai puțin votat a fost momentul petrecut la locul de muncă cu 2,9% din voturi din partea tinerilor. Cu toate acestea, se observă că 20,3% dintre participanți au adăugat o variație participând la activități cu prietenii în diferite locații și o minoritate de tineri au răspuns orientat spre familie sau pe timpul petrecut în natură.

Tabelul 3.1

LETONIA

Mediul se simte cel mai fericit	Raspuns
Activitati extracuriculare	55,7
Acasă	26.8

Școală	8.8
Pe net	4.5
Prieteni	3.5
Stagii de muncă	0,7

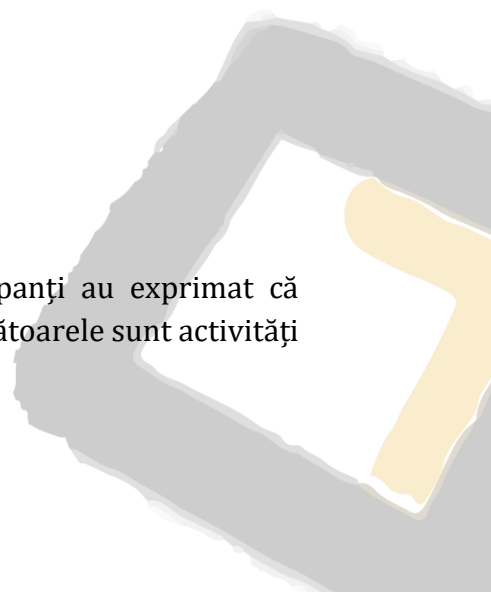
Majoritatea a votat „activitățile extracurriculare” ca factor predominant pentru bunăstare, urmată de „Acasă” cu 26,8%, „Școala” cu 8,1%, prezența „Online” cu 4,4%, „Prieteni” cu 3,5% și mediul de lucru la 1,0%. Tabelul de mai jos prezintă ordinea constatărilor menționate mai sus.

Tabelul 3.2

ROMÂNIA

Mediul se simte cel mai fericit	Raspuns
Acasă	71,88
Activitati extracuriculare	15.63
Școală	4.13
Prieteni	6.25
Pe net	2.11
Stagii de muncă	-

Constatățile demonstrează că majoritatea (71,88%) dintre participanți au exprimat că mediul lor din casa lor a jucat un rol cheie pentru bunăstarea lor, următoarele sunt activități

extracurriculare la 15,63%, școala la 4,13%, timpul petrecut cu prietenii la 6,25% și timpul cheltuit online la 2,11%.

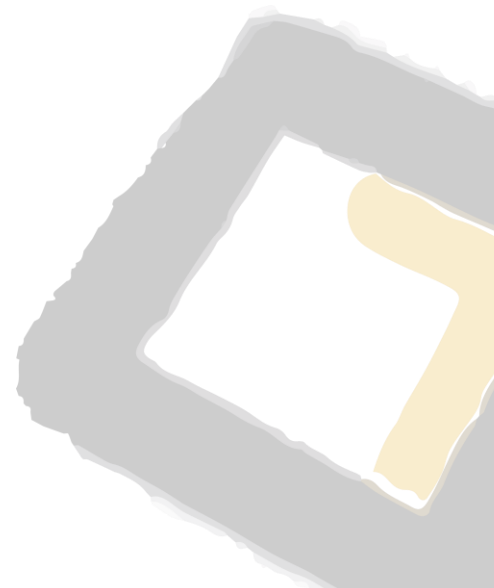
Tabelul 3.3

SPANIA

Mediul se simte cel mai fericit	Raspuns
Activitati extracuriculare	22,03%
Acasă	59,32%
Școală	11,86%
Pe net	5,1%
Prieteni	1,69%

Examinând factorii care contribuie la bunăstare, fiecare participant a votat ceea ce l-a făcut să se simtă cel mai fericit. Rezultatele concludente arată că „acasă” este factorul principal cu un vot de 59,32%, petrecerea timpului „la școală” cu 11,86%, activități la 22,03%, utilizarea internetului la 5,1%, în timp ce prietenii au fost votați la 1,69% . Au fost menționate alte câteva răspunsuri, cum ar fi călătoriile, a fi în preajma naturii și a petrece timp singur acasă.

Tabelul 3.4

Pentru a compara și a rezuma rezultatele, tabelul de mai jos pune datele una lângă alta:

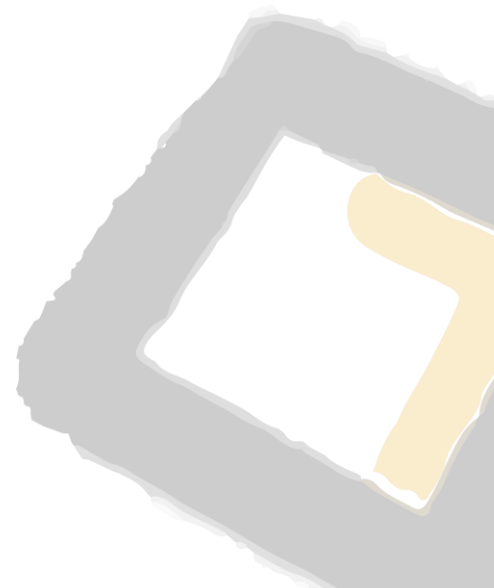
Mediul se simte cel mai fericit	BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA	SPANIA
Activitati extracuriculare	29,8%	55,7	15.63	22.03
Acasă	27,9%	26.8	71,88	59,32
Școală	15,2%	8.8	4.13	11.86
Pe net	12%	4.5	2.11	5.1
Stagii de muncă	1,9%	3.5	-	-
Prieteni	13.2	0,7	6.25	1,69

Tabelul 3.5

ÎNTREBARE 4: În chestionar au fost incluși și factori care au atribuit în mod direct bunăstarea participanților. Și la această întrebare, participanții ar putea alege mai multe opțiuni pre-scrise pentru care dintre elemente contribuie cel mai mult. La această întrebare nu a existat posibilitatea de a adăuga alte răspunsuri deoarece opțiunile alese sunt principalii factori de bunăstare identificați conform acordului parteneriatului.

BULGARIA

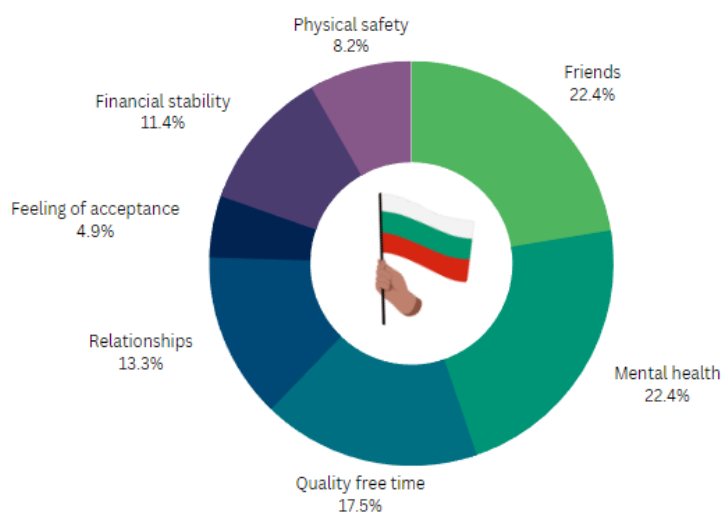
Elemente de bunăstare	de Răspuns
Prieteni	22.4
Sănătate mentală	22.4
Timp liber de calitate	17.5

Relații	13.3
Stabilitate Financiară	11.4
Siguranța fizică	8.2
Sentiment de acceptare	4.9

Răspunsurile participanților arată că „prietenia” și „sănătatea mintală” sunt factori predominanți ai bunăstării, 22,4% dintre tineri votând în mod egal ambii factori. Urmat de 17,5% răspunsul este afluența timpului, 13,3% au ales „relații”, „stabilitatea financiară” cu 11,4% alegând siguranța fizică la 8,2% și „sentimentul de apartenență” cu 4,9%.

Tabelul 4.1

LETONIA

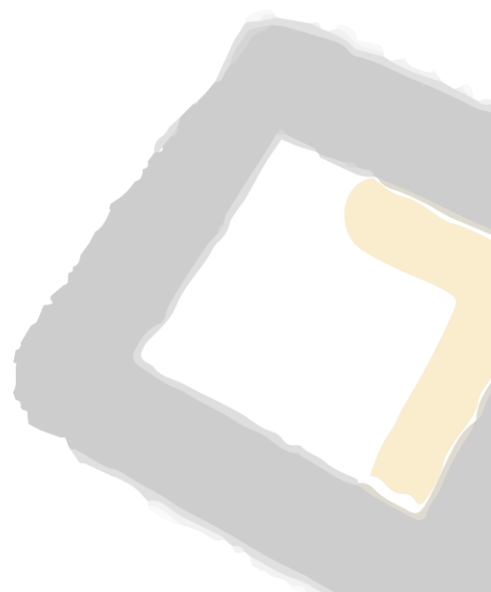
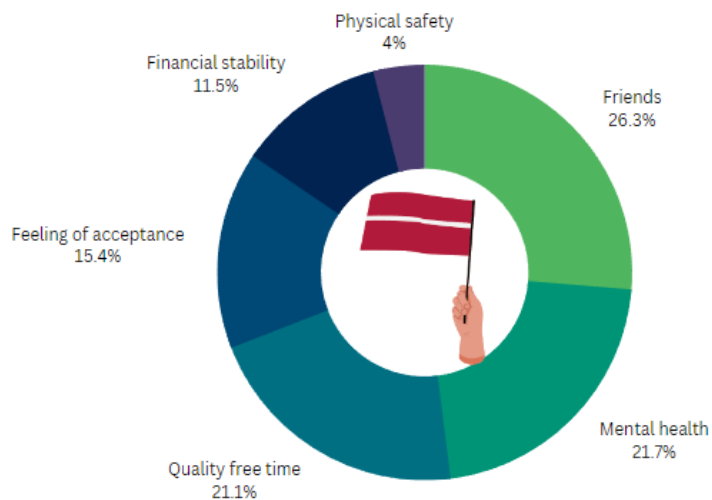
Elemente de bunăstare	Raspuns
Prieteni	26.3
Securitate emoțională	21.7

Abundență de timp	21.1
Sentiment de acceptare	15.4
Siguranța fizică	4
Stabilitate Financiară	11.5

Atributul predominant al bunăstării participanților sunt prietenii lor, urmate îndeaproape de securitatea emoțională la 21,7%, afluența timpului la 21,1%, sentimentul de apartenență și acceptare la 15,4%, stabilitatea financiară la 11,4% împreună cu siguranța fizică la 4,0% .

Tabelul 4.2

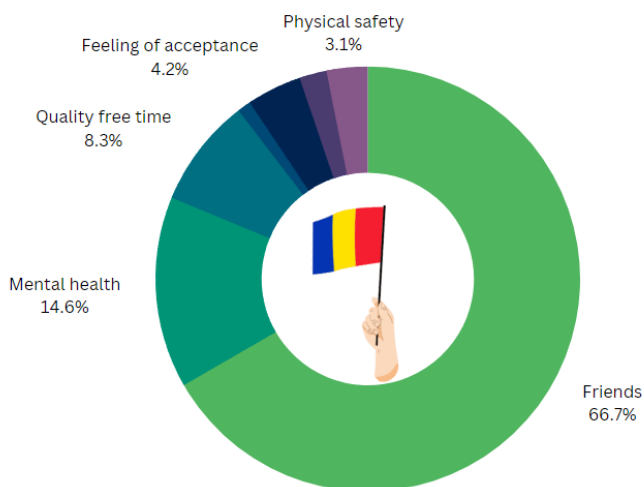

ROMÂNIA

Elemente de bunăstare	Raspuns
Prieteni	66,67
Securitate emoțională	14.58
Abundență de timp	8.33
Sentiment de acceptare	4.17
Siguranța fizică	3.13
Stabilitate Financiară	2.08
Relații	1.04

Majoritatea participanților au ales prietenia ca factor principal, „securitatea emoțională” a venit ca factor secundar (14,58%) alături de bunăstarea timpului (8,33%), sentimentul de apartenență și acceptare în rândul colegilor 4,17%, securitatea fizică 3,13%, financiară. stabilitate la 2,8% și, în sfârșit, după comandă a fost relațiile la 1,04%.

Tabelul 4.3

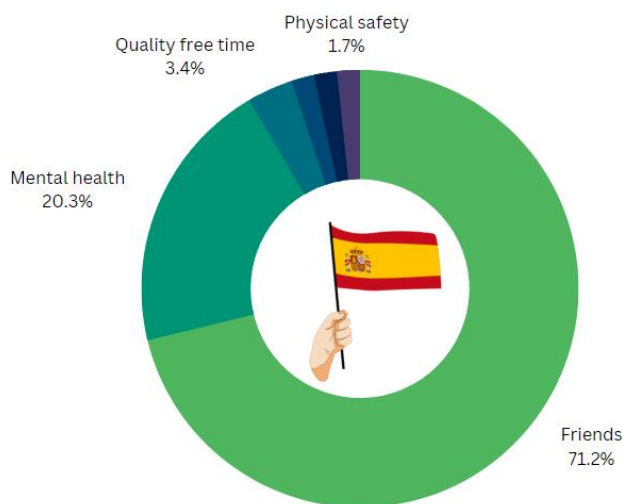

SPANIA

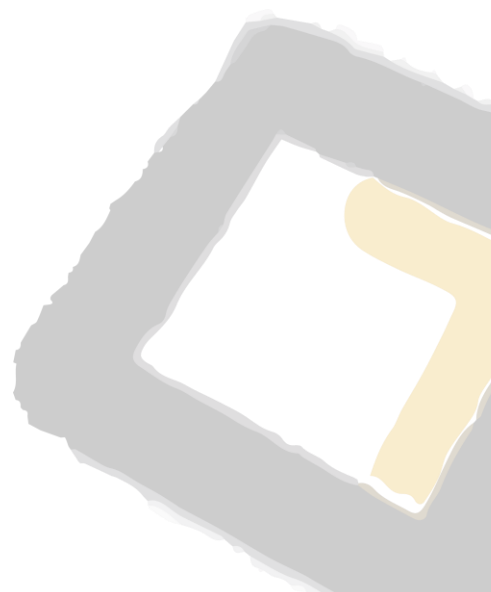
Elemente de bunăstare	Raspuns
Prieteni	71,20%
Sănătate mentală	20,34%
Timp liber de calitate	3,39%
Relații	1,69%
Sentiment de acceptare	1,69%
Siguranța fizică	1,69%

Rezultatele demonstrează că „prietenia” și „siguranța mentală” sunt factori predominanți ai bunăstării tinerilor. După atribuirea cu 3,39% răspuns este afluența în timp, 1,69% au ales siguranța fizică, 1,69% au ales relațiile și, în sfârșit, sentimentul de acceptare și apartenență a fost ales de 1,69% dintre respondenți.

Tabelul 4.4

Tabel rezumativ pentru această întrebare:

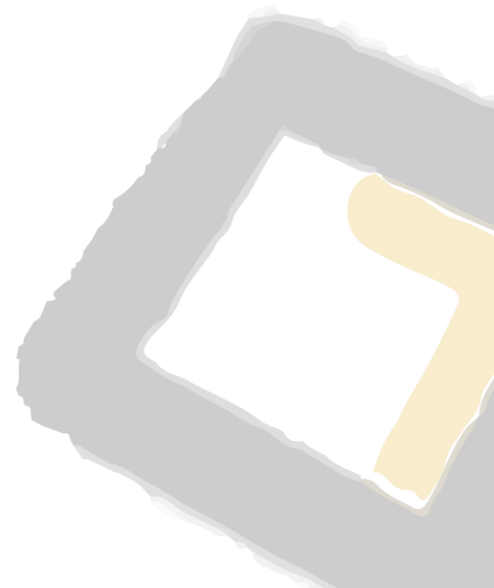
Elemente de bunăstare	BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA	SPANIA
Prieteni	22.4	26.3	66,67	71.20
Sănătate mentală	22.4	21.7	14.58	20.34
Timp liber de calitate	17.5	21.1	8.33	3.39
Relații	13.3		1.04	1,69
Sentiment de acceptare	4.9	15.4	4.17	1,69
Stabilitate Financiară	11.4	11.5	2.08	-
Siguranța fizică	8.2	4	3.13	1,69

Tabelul 4.5

ÎNTREBARE 5: Odată ce definiția și factorii atributivi care implică bunăstarea fiecărui participant au fost definite și enunțate, frecvența și practica pe săptămână de bunăstare au fost măsurate printr-o metodă similară de alegere dintr-o listă preselectată de opțiuni. Participanții au fost rugați să aleagă gama care se potrivește cel mai bine realității lor - de la 1-2 ore pe săptămână la 9+.

BULGARIA

Ore pe săptămână	Raspuns
1-2	26.2
3-4	26.2
5-6	23.3
7-8	7.8

9+	16.5
----	------

Cele mai alese două răspunsuri, ambele cu 26,2% dintre respondenți alegându-le, au petrecut 1-2 ore și 3-4 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor. În timp ce 23,3% dintre tineri sunt capabili să petreacă 5-6 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor, 7,8% dintre tineri au răspuns că pot petrece 7-8 ore pe săptămână și 16,5% au putut raporta că au cheltuit mai mult de 9 ore pe săptămână investite în bunăstarea lor.

Tabelul 5.1

LETONIA

Ore pe săptămână	Raspuns
1-2	20.2
3-4	28.2
5-6	27.4
7-8	10.9
9+	13.3

Rezultatele indică faptul că majoritatea participanților au putut să dedice 3-4 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor, urmate de 27,2% timp de 5-6 ore pe săptămână, 20,2% pentru 1-2 ore pe săptămână, 13,3% pentru 9 + ore pe săptămână și 10,9% dintre participanți au putut aplica 7-8 ore pe săptămână pentru activități care atribuie bunăstarea lor.

Tabelul 5.2

ROMÂNIA

Ore săptămână	pe Raspuns
1-2	21.92
3-4	23.96
5-6	20.79
7-8	12.50
9+	20.83

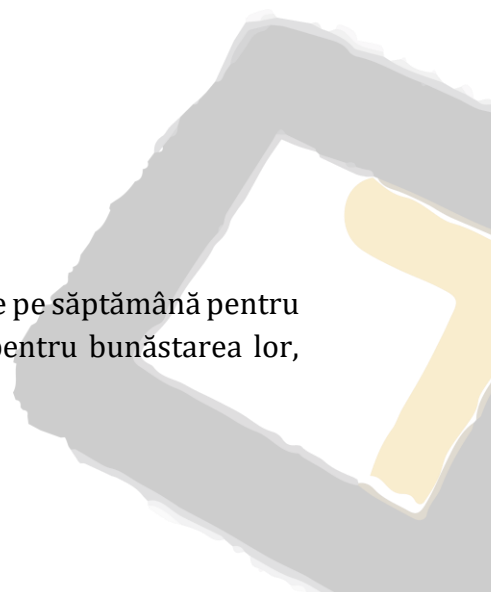
Constatările arată că 1-2 ore și 3-4 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor au fost alese în mod egal la 21,95%, în timp ce 17,7% au petrecut 5-6 ore, 13,1% au petrecut 7-8 ore și restul majorității participanților au putut. să petreacă peste 9 ore pe săptămână pentru activități care le-au îmbunătățit bunăstarea.

Tabelul 5.3

SPANIA

Ore pe săptămână	Raspuns
1-2	33,90
3-4	32.20
5-6	10.17
7-8	10.17
9+	13.56

Constatările arată că majoritatea, la 33,90% petrec aproximativ 1-2 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor, în timp ce 32,20,7% petrec 3-4 ore pe săptămână pentru bunăstarea lor,

13,56% petrec aproximativ mai mult de 9 ore pe săptămână. , 10,17% petrec 5-6 ore pe săptămână și, în sfârșit, 10,17% au putut petrece 7-8 ore pe săptămână pentru a face lucruri care le-au îmbunătățit bunăstarea.

Tabelul 5.4

În rezumat, este o observație interesantă că, în toate țările examinate, cel puțin jumătate dintre tineri petrec nu mai mult de 4 ore pe săptămână lucrând la bunăstarea lor - o cifră care indică mai puțin de 1 oră pe zi. 1 sau mai multe ore pe zi pentru propria bunăstare gestionează doar între 24 și 39% dintre tineri. Un rezumat suplimentar poate fi examinat în tabelul de mai jos:

Ore pe săptămână	BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA	SPANIA
1-2	26.2	20.2	21.92	33,90
3-4	26.2	28.2	23.96	32.20
5-6	23.3	27.2	19.79	10.17
7-8	7.8	10.9	12.50	10.17
9+	16.5	13.3	20.83	13.56

Tabelul 5.5

ÎNTREBARE 6: Spre deosebire de atribuirea bunăstării, participanții au fost întrebați să împărtășească factorii care prezintă un risc pentru bunăstarea lor sau care consideră că contribuie cel mai puțin la bunăstarea lor. Participanților li s-a oferit din nou alegerea dintre elementele deja selectate, acceptate de parteneriatul, elementele de bunăstare. Respondenții au putut alege mai mult de un element.

BULGARIA

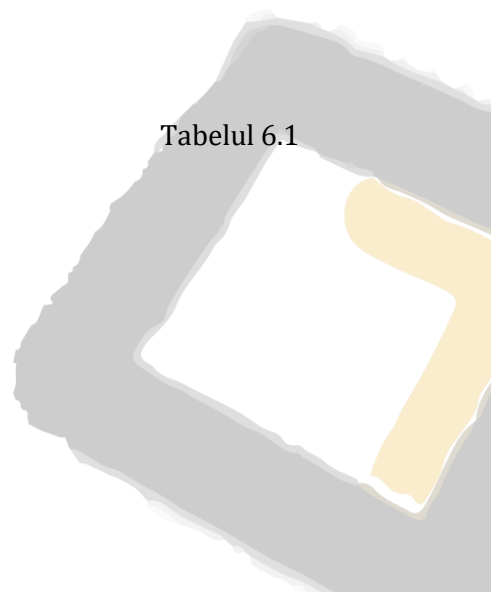
Risc de bunăstare	Raspuns
Prezență online	27%
Sănătate mentală	5%
Prietenii	9,5%
Stabilitate Financiară	14,5%
Relații	14,5%
Siguranța fizică	10%
Sentiment de acceptare	15%
Timp liber de calitate	4,5%

Constatarea principală cu 27% a fost prezența lor online, după care a fost sentimentul de apartenență cu 15%, relațiile și stabilitatea financiară au fost alese în mod egal la 14,5%, siguranța fizică cu 10%, prietenii cu 9,5% și, în sfârșit, sănătatea mintală la 5% și afluența temporală la 4,5%.

Tabelul 6.1

LETONIA

Risc de bunăstare	Raspuns
-------------------	---------

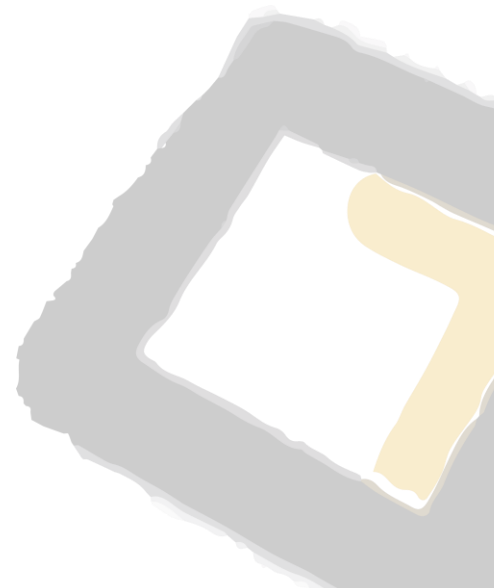
Prezență online	19.2
Sănătate mentală	17.2
Prietenii	8.6
Stabilitate Financiară	10.9
Relații	13.3
Siguranța fizică	7
Sentiment de acceptare	12
Timp liber de calitate	11.8

Rezultatele chestionarului descriu factorul predominant fiind prezența online, urmată de sănătatea mintală la 17,1%, relațiile la 13,3%, sentimentul de acceptare și apartenență la 12,0%, timpul liber de calitate denumit și afluență în timp la 11,8%, stabilitatea financiară la 10,9%. %, prietenii la 8,6% și în sfârșit siguranța fizică la 7,0%. Tabelul prezintă rezultatele.

Tabelul 6.2

ROMÂNIA

Risc de bunăstare	Raspuns
Prezență online	15.63
Sănătate mentală	19.79
Prietenii	25,0

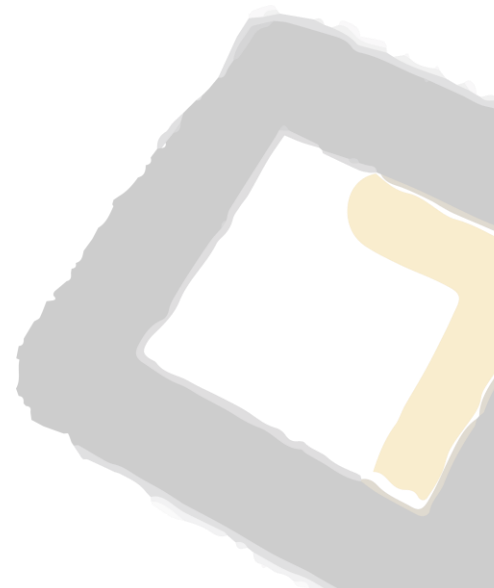
Stabilitate Financiară	8.33
Relații	7.29
Siguranța fizică	9.38
Sentiment de acceptare	8.33
Timp liber de calitate	6.25

Principalul factor de risc identificat este „prietenii”, urmat de ordinea este sănătatea mintală la 19,79%, prezența online la 15,63%, siguranța fizică la 9,38%, în timp ce atât stabilitatea financiară, cât și sentimentul de acceptare au fost în egală măsură la 8,33%, relațiile la 7,29. %, iar cel mai puțin ales a fost timpul liber de calitate la 6,25%.

Tabelul 6.3

SPANIA

Risc de bunăstare	Raspuns
Prezență online	18,44%
Sănătate mentală	32,20%
Stabilitate Financiară	10,66%
Siguranța fizică	15,95%

Sentimentul acceptat	10,17%
Relații	-
Prietenii	5,8%
Timp liber de calitate	6,78%

Factorul de risc primar ales a fost sănătatea mintală la 32,20% și prezența online la 18,44%, urmată de siguranța fizică la 15,95%, stabilitatea financiară la 10,66%, sentimentul de acceptare și apartenență la 10,17%, prietenii lor la 5,8% și timpul liber de calitate la 6,78%.

Tabelul 6.4

Un rezumat al acestor răspunsuri ne indică nu numai care sunt cei mai mari factori de risc pentru tineri (prezența online, stabilitate financiară), ci și în ce piloni ai vieții lor se simt preponderent în siguranță (timp liber). Tabelul de mai jos prezintă toate rezultatele în rezumat:

Risc de bunăstare	BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA	SPANIA
Prezență online	27	19.2	15.63	18.44
Sănătate mentală	5	17.1	19.79	32.20
Prietenii	9.5	8.6	25,0	5.8
Stabilitate Financiară	14.5	10.9	8.33	10.66

Relații	14.5	13.3	7.29	-
Siguranța fizică	10	7	9.38	15.95
Sentiment de acceptare	15	12	8.33	10.17
Timp liber de calitate	4.5	11.8	6.25	6,78

Tabelul 6.5

SECȚIUNEA 3: DECLARAȚII

Pe lângă întrebări, participantului i s-a cerut să evalueze și să compare o serie de afirmații la lungimea în care afirmația le-a fost cel mai aplicabilă. Aceste afirmații au fost poziționate la sfârșitul celei de-a doua secțiuni legate de bunăstare. Mai jos este o serie de tabele care descriu constatările pentru fiecare declarație, unite din toate țările pentru o comparație și o înțelegere mai ușoară. Este de remarcat să se ia în considerare faptul că fiecare partener a implementat exact aceeași serie de întrebări către grupul țintă. În plus, veți observa că pentru fiecare țară există două coloane cu rezultate - prima este cu rezultatele directe specifice, iar a doua rezumă răspunsurile în trei categorii:

Negativ - unirea răspunsurilor „Sunt de acord”, „De acord” și „Mai mult sau mai puțin de acord”, marcate cu roșu (pal: sub 50% când sunt combinate; obișnuit: între 50% și 80% când sunt combinate; întunecat: peste 80% când sunt combinate);

Neutru - doar răspunsul „Neutral”;

Pozitiv - unirea răspunsurilor „Sunt de acord”, „De acord” și „Mai mult sau mai puțin de acord”, marcate cu verde (pal: sub 50% când sunt combinate; obișnuit: între 50% și 80% când sunt combinate; întunecat: peste 80% când sunt combinate).

Categoria, care are un suport mai puternic ca afirmație, este marcată în culoarea corespunzătoare, astfel încât să sprijine vizualizarea rezultatelor.

AFIRMAȚIA 1: SIMT UN SENTIMENT DE APARTENENȚĂ (FAMILIE, PRIETENI, ȘCOALĂ ETC.)

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	5,80		3,65		3.13		22.3	
Dezacord	5,80	26.2	6.31	16.27	3.13	8.34	5.6	33.4
Mai mult sau mai puțin de acord	14.6		6.31		2.08		5.5	
Neutru	10.6	10.6	14.96	14.95	16.66	16.67	20.5	20.5
Mai mult sau mai puțin de acord	21.4	63.4	20.60	68,78	16.67	75	11.5	46.1
De acord	27		32,89		38,54		15.6	
Complet de acord	15		15.28		19.79		19	

AFIRMAȚIA 2: PREFER SĂ PETREC TIMP ÎN ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE (ȘCOALĂ, DUPĂ ȘCOALĂ, ONLINE)

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	11.01		5,98		8.33		13.5	
Dezacord	8.26	43.1	12.62	39.20	7.29	19.79	20.3	43,97
Mai mult sau mai puțin de acord	23.85		18.6		4.17		10.17	
Neutru	9.17	9.17	18.23	18.23	12.50	12.50	13.6	13.6
Mai mult sau mai puțin de acord	29.36	47,7	16.67	44,57	22.92	67,71	18.7	42,43

De acord	8.26		20.27		30.21		16.9	
Complet de acord	10.09		7,63		14.58		6,83	

AFIRMAȚIA 3: ÎMPREJURIMILE MĂ FAC SĂ MĂ SIMT BINE

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	2,75		3,65		4.17		13.2	
Dezacord	2,75	17,4	3,99	11.96	6.25	20.84	1.7	22.1
Mai mult sau mai puțin de acord	11.93		4.32		10.42		15.2	
Neutru	11.09	11.1	13.95	13.95	11.42	11.42	17.2	17.2
Mai mult sau mai puțin de acord	26.61		20.27		18.88		8.8	
De acord	24.77	74,2	34,88	74.09	41,63	71,91	33.4	65,9
Complet de acord	22.85		18.94		11.4		23.7	

AFIRMAȚIA 4: ACCESUL LA SERVICIILE MEDICALE ESTE RELATIV UȘOR DE ATINS

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	4,59		2,99		2.08		13.5	
Dezacord	4,59	23.9	1,99	6,97	4.17	18.75	1.7	23.9

Mai mult sau mai puțin de acord	14.68		1,99		12.50		8.7	
Neutru	12.84	12.8	5,65	5,65	17.71	17.71	10.1	10.1
Mai mult sau mai puțin de acord	20.18		14.29		22.92		13.5	
De acord	28.44	63.3	46,51	87,38	27.08	63,54	18.6	66
Complet de acord	14.68		26.58		13.54		33.9	

AFIRMAȚIA 5: ACCESUL LA SERVICIILE DE SĂNĂTATE MINTALĂ ESTE RELATIV REALIZABIL

Scară		BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	9.17		7,97		8.33		13.43
Dezacord	15.6	44.1	8,64	25.91	10.42	35.42	13.43
Mai mult sau mai puțin de acord	19.3		9.30		16.67		11.83
Neutru	23.9	23.9	18.94	18.94	15.62	15.62	22.2
Mai mult sau mai puțin de acord	9.17		20.93		19.79		10.40
De acord	20.9	32.05	24.25	55.15	21.88	48,96	13.51
Complet de acord	2,75		9,97		7.29		15.20

AFIRMAȚIA 6: AM OCAZIA SĂ PARTICIP LA DIVERSE ACTIVITĂȚI DE HOBBY ÎN JURUL MEU

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	2,75	22.02	3,65	13.6	7.29	16.7	11.86	27.14
Dezacord	8.26		3,65		3.13		6,78	
Mai mult sau mai puțin de acord	11.01		6.3		6.25		8.50	
Neutru	7.33	7.33	13.29	13.29	8.33	8.33	15.27	15.27
Mai mult sau mai puțin de acord	15.60	70,65	19.60	73.09	10.42	75	11.86	57,59
De acord	28.44		32,89		40,63		23.73	
Complet de acord	26.61		20.60		23.95		22.0	

AFIRMAȚIA 7: AM POSIBILITATEA DE A PARTICIPA LA DIVERSE ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE ÎN JURUL MEU

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	1,83	18.35	2,99	14.95	1.04	13.55	8.47	23.72
Dezacord	4,59		3,99		3.13		8.47	
Mai mult sau mai puțin de acord	11.93		7,97		9.38		6,78	

Neutru	9.18	9.18	20.27	20.27	7.29	7.29	13.25	13.25
Mai mult sau mai puțin de acord	17.43	72,47	20.93	64,78	16.67	79.16	13.84	63.03
De acord	27.52		28.57		35.42		22.75	
Complet de acord	27.52		15.28		27.07		26.44	

AFIRMAȚIA 8: AM SUFICIENT TIMP PENTRU MINE

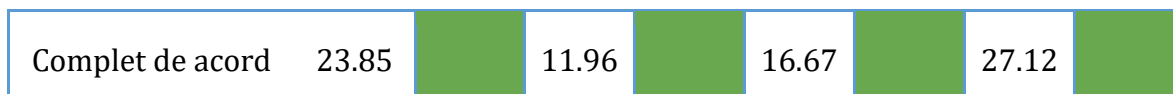
Scară	BULGARIA	LETONIA	ROMÂNIA	SPANIA				
Dezacord	11.01	6.31	11.46	13.56				
Dezacord	11.01	40.4	13.95	36.21	10.42	29.27	15.25	37.28
Mai mult sau mai puțin de acord	18.38	15.95	11.46	8.47				
Neutru	9.14	9.14	14.29	14.29	10.41	10.41	20.34	20.34
Mai mult sau mai puțin de acord	25.69	21.26	18.75	16.95				
De acord	17.43	50,5	20.93	49,5	18.75	56,25	13.57	42,38
Complet de acord	7.34	7.31	18.75	11.86				

AFIRMAȚIA 9: MĂ SIMT ÎN SIGURANȚĂ SĂ ÎMPĂRTĂȘESC CU CEI DIN JURUL MEU

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	11.01		6.31		15.63		8.47	
Dezacord	9.17	33.9	9,97	26.25	11.46	38,55	13.56	30.05
Mai mult sau mai puțin de acord	13.76		9,97		11.46		8.47	
Neutru	8.25	8.25	16.61	16.61	12.50	12.50	13.56	13.56
Mai mult sau mai puțin de acord	22.94	57,8	16.61	57.14	20.83	48,95	13.56	55,94
De acord	19.27		28.90		20.83		22.04	
Complet de acord	15.60		11.63		7.29		20.34	

AFIRMAȚIA 10: MĂ SIMT ACCEPTAT DE OAMENII DIN JURUL MEU

Scară	BULGARIA		LETONIA		ROMÂNIA		SPANIA	
Dezacord	3,67		4,65		13.54		8.47	
Dezacord	5.50	26.6	5,65	22.26	4.17	26.04	6,78	27.11
Mai mult sau mai puțin de acord	17.43		11.96		8.33		11.86	
Neutru	7.34	7.34	14.95	14.95	10.42	10.42	16.96	16.96
Mai mult sau mai puțin de acord	19.27	66.06	22.26	62,79	19.79	63,54	6,78	55,93
De acord	22.94		28.57		27.08		22.03	

Declarațiile au evaluat bunăstarea participanților cu scopul de a vedea eventualele modele, din care se pot trage unele concluzii. Sentimentul de apartenență, precum și un sentiment general de siguranță și pozitivitate față de oamenii din jurul participanților se observă în toate țările, deși în măsuri diferite. Împrejurimile lor au fost în general percepute pozitiv. Hobby-urile și activitățile educaționale par să fie larg accesibile și recunoscute ca atare peste tot. Au existat rezultate mai împărțite cu privire la cât de mult le-au plăcut participanților activitățile educaționale disponibile, ceea ce ar putea pune sub semnul întrebării calitatea acestor activități. Acest lucru poate fi, de asemenea, legat de constatările cercetării de birou a tinerilor care au probleme continue cu educația și de abordarea pe care o primesc de la educatori. În timp ce accesul la servicii medicale pare accesibil participanților, accesul la serviciile de sănătate mintală nu este perceput atât de favorabil. Există un contrast mare în această măsură, în special între Letonia și celelalte țări. Aceste rezultate sugerează fie o lipsă de servicii de sănătate mintală (în special în Bulgaria și Spania), fie o lipsă de conștientizare a disponibilității acestora.

SECȚIUNEA 4: VIOLENȚA

ÎNTREBARE 7: Ca urmare a constatărilor pentru a doua variabilă a cercetării, ultima secțiune a chestionarului a fost dedicată temei violenței. În mod similar, în ceea ce privește abordarea chestionarului, participanții au fost întrebați să genereze și să ofere inițial definiția lor a „violenței” și să identifice diferite forme de violență. Întrebarea a fost lăsată complet deschisă pentru introducerea răspunsurilor.

BULGARIA

În mod predominant, definiția violenței descrie violența fizică, în timp ce puțini au remarcat violența psihologică și au exprimat actul de „rănire a oamenilor”, „a face lucruri împotriva cuiva”, „i face pe alții să se simtă amenințați și nesiguri” și „aplica forța împotriva cuiva”. Au fost doar câteva mențiuni despre hărțuire și sentimentul de neglijare - izolarea față de ceilalți, ca forme de violență.

LETONIA

Majoritatea participanților definesc violența ca fiind un act fizic cu scopul de a răni fizic pe ceilalți. Cu toate acestea, răspunsurile lor au descris în continuare altercațiile care au vizat anumite grupuri, violența care a avut loc în școală și în timpul școlii între colegi, hărțuirea cibernetică între colegi și situații în care au întâlnit alții care se confruntă cu abuz domestic. Unele răspunsuri includ și violența verbală, violența sexuală, precum și alte forme de violență psihologică, cum ar fi neglijarea sau manipularea.

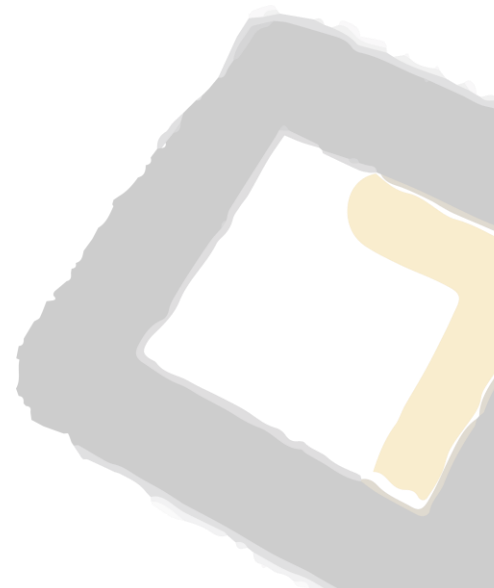
ROMÂNIA

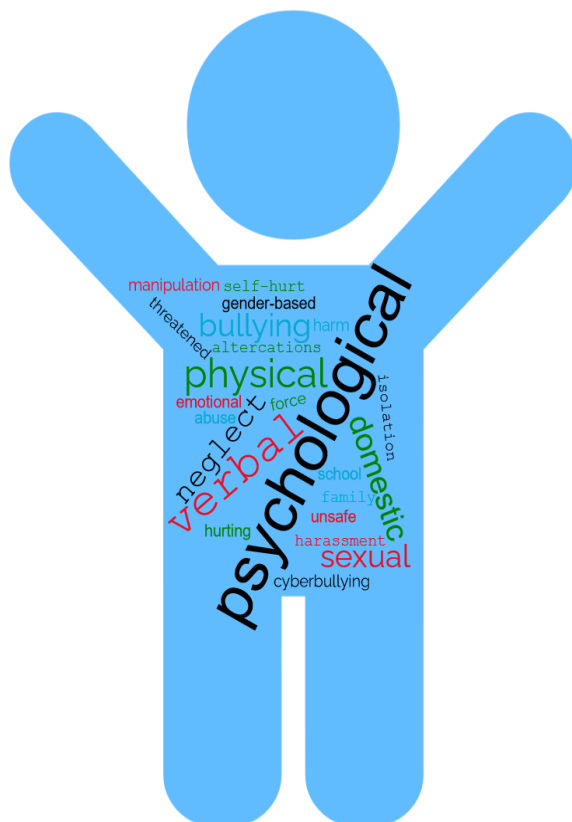
Constatările au prezentat că participanții nu au exclus violența verbală sau psihologică și au fost, de fapt, aproximativ la fel de menționate cu violența fizică. Participanții au exprimat agresiunea de orice tip și subtip care există, altercațiile fizice și verbale între semenii și părinții și violența emoțională și psihologică au fost incluse în definiția lor a violenței.

SPANIA

Răspunsurile se concentrează în principal pe violența fizică și psihică. Există forme conexe care au fost menționate, de asemenea, cum ar fi violența verbală și sexuală, violența bazată pe gen, violența domestică și violența în familie. Este demn de remarcat faptul că puțini participanți au inclus forma de agresiune școlară în definiția lor, în timp ce, simultan, puțini au menționat auto-rănirea ca parte a violenței. Pentru o înțelegere mai profundă, participanții au oferit declarații despre modul în care percep violența, inclusiv preferința participanților de a nu împărtăși mai mult decât se simt confortabil.

Norul de cuvinte de mai jos a fost generat din răspunsurile participanților, pentru a rezuma definiția violenței, așa cum a fost creată de respondenți.

ÎNTREBĂRILE 8, 9 și 10: Următoarele trei întrebări au adresat participanților despre experiența lor personală cu violența - dacă au fost vreodată victimă a violenței și, dacă da - ce au fost dispuși să împărtășească și cât de des a avut loc violența. Prima întrebare avea două opțiuni doar pentru răspuns - Da sau Nu. A doua întrebare a fost deschisă și complet liberă de a alege să lase goală, așa cum au făcut mulți respondenți. A treia întrebare, deși deschisă și lăsată goală de respondenți, a avut opțiunile preselectate ale intervalelor de frecvență, precum și capacitatea respondenților de a-și adăuga propriul răspuns.

BULGARIA

53,4% participanți au raportat că au fost victime ale violenței în viața lor. Unii au elaborat forma violenței ca izolare, hărțuiri de profesori și colegi, ironizați datorită aspectului și atributelor lor fizice, acte de discriminare precum homofobia și multiple cazuri de violență sexuală.

Dintre respondenții la a treia întrebare, 54,4% au raportat că nu au suferit violență în ultimul an. Acest lucru nu poate fi motiv de neglijare a celor 11,7% dintre tinerii care se confruntă cu violență de 1-2 ori pe săptămână în ultimul an, în timp ce 2,9% suferă în prezent de violență zilnic.

LETONIA

Majoritatea cu 52,82% a suferit personal violență; restul de 47,18% nu raportaseră niciun incident. La întrebarea cât de des s-au confruntat cu violență în ultimul an, 55,48% raportează „deloc”, 16,61% raportează de 1-2 ori pe săptămână și 7,64% raportează de 3-4 ori pe săptămână, 1,33% raportează de 5-6 ori pe săptămână iar 1,33% raportează că se confruntă zilnic cu violență. Restul răspunsurilor au variat ca frecvență și au raportat cazuri rare de violență. Participanții au împărtășit ca experiență cu violența agresiunea sexuală, abuzul părinților, abuzul fizic și emoțional.

ROMÂNIA

61,7% nu au suferit nicio formă de violență, iar 38,21% au suferit. Dintre participanții care au confirmat, 1,64% au raportat că au experimentat de 1-2 ori pe lună, în timp ce 16,9% au raportat că au experimentat de 1-2 ori pe săptămână, 7,4% au experimentat 3-4 ori pe săptămână, 2,46% au experimentat de 5-6 ori pe săptămână. Din cazurile confirmate, participanții au împărtășit comentarii suplimentare despre tipul de violență și mediul lor, menționând hărțuirea, violența și agresiunea sexuală, violența verbală și agresiunea în școală.

SPANIA

43,6% dintre participanți au declarat că au suferit vreo formă de violență, în timp ce restul de 56,4% nu au raportat că au suferit niciun incident de violență. În ceea ce privește frecvența cu care au avut loc incidentele în ultimul an, 16,8% dintre participanți au votat de 1-2 ori pe săptămână, iar majoritatea celor 63,4% nu au raportat astfel de incidente în ultimul an, procentul rămas a presupus o varietate de răspunsuri, prin urmare , primind procente reduse rare. Cu toate acestea, este de remarcat că 7 au raportat violență în incinta școlii, 6 respondenți au raportat hărțuiri sexiste în stradă, 2 au suferit violență într-o relație, 2 respondenți au raportat cazuri de viol și acte neconsensuale, 2 au suferit violență din familie și din tată. , 1 a raportat abuz domestic și 1 caz de violență rasială.

**4 OUT
OF 10**
have faced violence
In Romania

**4 OUT
OF 10**
have faced violence
In Spain

ÎNTREBĂRI 11, 12, 13: Următoarele trei întrebări le reproduc pe cele trei anterioare în formare, punând totodată în centrul atenției subiectul de a fi martor la violență. După cum s-a discutat în timpul analizei literaturii de specialitate, bunăstarea nu este afectată doar de violența directă - trăirea în jurul și cu violență are, de asemenea, un impact negativ asupra bunăstării tinerilor. În ceea ce privește structura și posibilitățile de alegere a unui răspuns, întrebările 11, 12 și 13 sunt identice cu întrebările 8, 9, 10.

BULGARIA

74,8% dintre respondenți declară că au văzut oameni din jurul lor victime ale unui act violent, inclusiv bullying în interiorul școlii și în afara ei, hărțuire datorată atributelor fizice, violență fizică și domestică în cadrul relațiilor intime. Totuși, în comparație cu întrebarea anterioară, deși numărul de răspunsuri rămâne același, procentul respondenților crește atunci când întrebarea este reformulată într-o altă întrebare: „Cât de des ați văzut oamenii din jurul vostru devin victime ale violenței”, înfățișând 77,7. % au fost martori la acte violente comise împotriva persoanelor din jurul lor. 24,3% dintre respondenți raportează că au văzut violență de 1-2 ori pe săptămână, 11,7% au fost martori de 3-4 ori pe săptămână, 1,9% au raportat 5-6 ori pe săptămână, 3,9% dintre tineri sunt martori zilnic la violență. Au existat doar câteva cazuri cu o varietate de răspunsuri care au asistat la violență mai rar decât săptămânal.

LETONIA

Rezultatele arată că 57,14% dintre participanți au văzut că alții au fost victime ale unei forme de violență, în timp ce restul de 42,86% au raportat că nu au fost martori la niciun fel de violență. Pe tema frecvenței incidentelor asistate, participanții au avut răspunsuri multe și variate, mult mai variate decât în alte chestionare datorită posibilității de a adăuga propriile răspunsuri. Majoritatea, 30,4% raportează că sunt martori la violență de 1-2 ori pe săptămână. Participanții au împărtășit, de asemenea, detalii despre mediul în care au fost martori și forma, dintre care majoritatea și-au afișat colegii din școală fiind hărțuiți atât fizic, cât și verbal. Participanții au oferit o descriere care a avut loc frecvent în școală și care a dus la auto-provocarea violenței; agresiuni dure și lupte în școală.

ROMÂNIA

Rezultatele arată că 65,85% dintre participanți au asistat la alții din jurul lor care au devenit victime ale unei forme de violență, oferind, de asemenea, că 43,44% au fost martori la incidente violente de aproximativ 1-2 ori pe săptămână, deoarece răspunsul celorlalți la cât de des văd violența este dispersat și variase. Mai mult, participanților li s-a oferit opțiunea de a oferi o scurtă descriere a incidentelor pe care le-au întâlnit. Participanții descriu bullying-ul și cyberbullying; agresiune sexuală; agresiune de la egal la egal; diverse acte de violență fizică și verbală.

SPANIA

Rezultatele arată că majoritatea participanților au văzut pe alții din jurul lor experiență de violență, în timp ce restul de 34,7% au răspuns declarând că nu au fost martori la nicio violență. În ceea ce privește frecvența cazurilor de violență asistate, 23,8% împărtășesc că sunt martori la violență o dată pe lună, 43,6% nu au fost niciodată martori, restul răspunsurilor au primit procente mici. Din totalul de participanți care au fost martori la violență, aproximativ 30 de persoane au raportat altercații de lupte, agresiune, violență în relații, violență de gen, violență între semenii, abuz domestic și verbal, violență între frați, violență sexuală și lipsă de respect. În plus, participanții au împărtășit comentarii care oferă o perspectivă suplimentară asupra tipului de violență asistat și utilizat asupra altora - violență legată de homofobie și rasism; abuzul parental; hărțuirea.

7 OUT OF 10
have witnessed violence
in Bulgaria

6 OUT OF 10
have witnessed violence
in Latvia

6 OUT OF 10
have witnessed violence
in Romania

6 OUT OF 10
have witnessed violence
in Spain

ÎNTREBARE 14: Chestionarul a continuat cu o întrebare de raportare a violenței, întrebând dacă respondenții au raportat vreodată violență, împreună cu o listă a posibilelor mecanisme de raportare (consilier școlar, linie de urgență, asistent social etc.). Această întrebare avea

trei răspunsuri posibile - da, nu și poate; și au avut, de asemenea, opțiunea pentru participanți de a adăuga un răspuns diferit pentru clarificare.

BULGARIA

52,4% dintre participanți au raportat că nu folosesc un astfel de mecanism, în timp ce 18,4% au raportat „poate” și 22,3% au raportat că folosesc mecanisme pentru a raporta violența.

Participanții rămași răspund cu povești despre intervenții fără succes pentru a ajuta și opri actul violent sau au contactat un profesor pentru asistență, în timp ce un anumit răspuns a raportat „Nu sunt un bârf”. la întrebarea de mai sus.

LETONIA

Majoritatea - 61,46% au răspuns cu „Nu” la raportarea cuiva a actului de violență, urmate de 21,26% cu „Da” și 17,28% cu „Poate”, deoarece fie nu își amintesc dacă au informat pe cineva, fie că a fost nu este clar dacă au raportat incidentul punctului focal corespunzător.

ROMÂNIA

Din totalul de 123 de participanți, 51,22% au răspuns cu „Nu” la utilizarea oricărui mecanism, 30,08% au răspuns la utilizarea unui astfel de mecanism, în timp ce 18,70% au răspuns cu „poate”, deoarece nu erau siguri dacă au folosit un mecanism pentru raportați violența.

SPANIA

58,4% au declarat că nu au folosit nicio sursă sau mecanism, 26,7% au confirmat utilizarea unor astfel de mecanisme, 9,9% au raportat cu „poate”, în timp ce restul răspunsurilor auto-inserate descriu că participanții au raportat în mod similar informând profesorul sau nefiind informați cui ar fi trebuit să-și adreseze problemele.

2 OUT OF 10
have **reported** violence in Bulgaria

2 OUT OF 10
have **reported** violence in Latvia

3 OUT OF 10
have **reported** violence
In Romania

3 OUT OF 10
have **reported** violence
In Spain

În toate țările, majoritatea nu au folosit niciun mecanism de raportare atunci când au fost martori la violență, chiar dacă din răspunsurile anterioare am văzut cât de răspândită este violența în jurul lor. Partea liberă a întrebării (oportunitatea de a adăuga propriul răspuns) oferă un context cu privire la motivul pentru care se întâmplă acest lucru - de la „Nu sunt un bârf” care sună mai comic, care invită la o mulțime de întrebări despre cultura de a fi tăcut în legătură cu violență; la multe cazuri în care nu se știe pe cine să abordeze și multe cazuri de raportare, dar descurajați să o facă din nou din cauza răspunsurilor negative din partea indivizilor (mai ales profesori), care nu acționează în sprijinul raportărilor de violență.

ÎNTREBARE 15: Ultima întrebare a fost „Ce forme de violență credeți că sunt cele mai greu de abordat?” pentru a reflecta asupra și a provoca gândirea participanților cu privire la impactul perceput al tipurilor de violență din jurul lor. Răspunsurile au enumerat 7 tipuri de violență și au oferit respondenților posibilitatea de a alege mai mult de o opțiune și de a adăuga răspunsuri suplimentare și de a oferi clarificări.

BULGARIA

Majoritatea participanților - 79,6% au ales violența psihologică, 76,7% violență sexuală, 70,9% violență domestică, 60,2% violență emoțională, 51,5% violență fizică, 44,7% hărțuire, 33% hărțuire cibernetică, împreună cu 7% dintre participanți adăugând răspunsuri diferite. inclusiv o varietate de forme de „toate tipurile de violență”. În oportunitatea de a adăuga clarificări, participanții adaugă „Violența sexuală lasă o cicatrice pentru toată viața.”; „Hărțuirea nu este ceva pe care îl depășești cu ușurință, indiferent unde este sau de către cine.”; „Fiecare persoană este diferită, deci depinde de persoană, nu de tipul de violență.”; „Orice fel de violență are consecințe asupra victimei.”

LETONIA

Din 301 răspunsuri, 19,23% au ales bullying și cyber bullying, 19,15% au ales violență domestică, 18,12% abuz sexual, 16,58% abuz emoțional, 15,98% abuz psihologic, 10,51% abuz fizic, în timp ce 0,17% sunt considerate a fi toate cele de mai sus. cele mai dificile acte de violență de prevenit și de abordat. Următoarele sunt declarații făcute de participanți, care

au fost împărtășite pentru a face lumină asupra opiniilor lor: „Toate formele de violență sunt greu de tratat, totul depinde de cât de puternică mental este o persoană pentru a începe să se ocupe de problemă. Ar fi nedrept să facem orice formă de violență mai importantă.”; „Se vorbește atât de mult despre bullying în ultima vreme, dar nimic nu se schimbă și oamenii, în special copiii din școli, se confruntă cu mult mobbing, care apoi are un impact mare asupra vieții lor.”; „Sexual, de exemplu, este greu pentru oameni să se scuze și să te învinovățească. Și psihologic pentru că nu este întotdeauna ușor de observat mai ales dacă este Acasă pentru că atunci de unde fugi de familia ta? La un orfelinat?”.

ROMÂNIA

27,86% aleg bullying și cyber bullying, apoi urmează violența sexuală la 16,50%, violența psihologică la 15,77%, violența fizică la 14,70%, violența emoțională la 12,09%, violența domestică cu 11,76 și aproximativ 1,35% aleg violența economică. Următoarele sunt declarații făcute de participanți care au fost împărtășite pentru a face lumină asupra punctelor lor de vedere: „Cyber-Bullying: consider că este foarte greu de abordat din cauza caracterului anonim pe care îl conferă abuzatorului”; „Cred că sistemul nostru de învățare, dar și societatea se concentrează prea mult pe probleme ne semnificative precum insulte, acarieni etc., în loc să se concentreze pe probleme reale (violență fizică, abuz de substanțe etc.)”.

SPANIA

Constatările arată că tipul de violență cu cel mai mare impact perceput este 65,3% abuz psihologic, 63,4% abuz domestic și 58,4% violență sexuală. Participanții au raportat că au dificultăți pentru a interveni din frică atunci când apare violență în gospodăriile lor, în mediul social și în mediul de la egal la egal. Următoarele sunt declarații făcute de câțiva dintre participanți, oferind propria lor perspectivă interiorizată: „Cred că orice violență este greu de gestionat, desigur că există unele care sunt mai puternice și altele care sunt mai puțin, dar toate sunt greu de gestionat deoarece persoana care a primit această violență a fost foarte afectată și pentru el/ea este ceva foarte greu și complicat de manevrat”; „După părerea mea, cel mai complicat lucru este să tratezi daunele mentale/emoționale pentru că mințile pot reacționa într-un fel sau altul și toate sunt diferite.”; „Domestic – pentru că îi văd mereu și psihologic și emoțional pentru că cred că dacă afectează din interior este greu să-l scot sau să vorbesc despre asta.”

CONSTATĂRI DE LA FOCUS GROUP CU LUCRĂTORII DE TINERET

Principalele obiective ale focus-grupurilor cu lucrători de tineret a fost de a discuta aceleași subiecte la o scară mai mare - din observațiile lor despre munca constantă și contactul cu tinerii. Lucrătorii de tineret abordați sunt activi în profesie și se ocupă adesea de bunăstarea și fie de prevenirea violenței, fie de managementul cazurilor în comunitățile lor.

Mai mult, chestionarul identifică elementele care contribuie la bunăstarea tinerilor și modul în care violența este definită și observată în comunitățile locale. De asemenea, încercăm să identificăm motivele pentru care tinerii devin violenți, din toate perspectivele, și modul în care experimentează și se confruntă cu violența.

Conform designului studiului, consimțământul scris a fost furnizat de toți participanții înainte de discuție, la informarea amănunțită a proiectului și a obiectivelor acestuia.

Având în vedere faptul că unele dintre întrebări ar putea fi puțin grele și incomode pentru unii, sa sfătuit ca la început facilitatorul să descrie proiectul general și obiectivele acestuia, importanța onestității și a împărtășirii lor. În plus, dacă un participant nu a dorit să răspundă la unele întrebări, poate alege să nu răspundă. Participanții au convenit că facilitatorul poate lua citate și le poate nota. În plus, sa garantat că confidențialitatea va fi păstrată atât în rândul participanților, cât și în ceea ce privește înregistrările, notele și transcrierea datelor colectate.

În timp ce același proiect de cercetare a fost folosit în toate țările, există discrepanțe vizibile în numărul și dimensiunea focus-grupurilor, a intervalului de vârstă a participanților (ceea ce nu afectează rezultatele, deoarece grupul țintă al acestor focus grupuri a fost legat de dezvoltarea profesională – fiind lucrători pentru tineret) și modul în care a fost desfășurată discuția.

În Bulgaria, a existat un focus grup format din 6 participanți în total, 4 femei și 2 bărbați, cu vârsta cuprinsă între 21-44 de ani. Focus grupul leton a fost format dintr-un total de 5 participanți cu o gamă de vârstă mai largă. Focus grupul din Spania a fost format din 6 participanți în total, 4 femei și 2 bărbați, cu vârsta de 21 de ani și peste. În sfârșit, focus-grupul din România cu cea mai mare prezență de 11 participanți, din care toți locuiau în mediul rural din 7 municipalități diferite.

ÎNTREBAREA 1: CARE ESTE ROLUL TĂU PRINCIPAL CA LUCRĂTOR DE TINERET? CE IMPLICĂ SARCINILE TALE ZILNICE?

BULGARIA

Lucrătorii de tineret din focus grup au avut diferite căi profesionale, așa că au menționat: lider; mentor; instructor; educator; asistent social; mediator social. Sarcinile lor implică: sprijinirea tinerilor cu medii dificile în găsirea unui loc de muncă și cazare (și sprijinirea acestora în aranjamentele lor de locuit); găsirea de voluntari; crearea de campanii de prevenire a violenței; organizarea voluntarilor și gestionarea activității acestora; crearea evenimentului pentru tineri; promovarea voluntariatului; sprijinirea tinerilor prin consiliere în carieră; unul este și lider de grup de tineri.

LETONIA

Contextul ocupațional al participanților la focus grupul din Letonia a variat și a implicat poziții după cum s-a menționat: biroul de probațiune pentru minori; consultant în promovarea sănătății; manager de proiect; profesor de istorie și științe sociale, precum și educator social și coordonator MOT. Descrierea atribuțiilor și sarcinilor lor s-a învârtit în jurul tinerilor și activităților de promovare a sănătății; prelegeri pe teme precum abuzul de substanțe; ateliere de lucru privind dezvoltarea abilităților sociale și emoționale; colaborarea cu profesioniștii din domeniul sănătății mintale și serviciile sociale din cadrul unui centru de probațiune pentru minori și programe de reabilitare.

SPANIA

Ocupația participanților a variat și a implicat profesii precum: mentor; coordonator; consilier de cariera; educator și mediator social. Într-o scurtă descriere, sarcinile lor au implicat desfășurarea și organizarea atât de activități educaționale, cât și sportive, de mediere cu părinții tinerilor cu probleme, psiholog extern, îndrumarea acestora în găsirea de muncă și crearea unui mediu sigur în care tinerii să poată merge și să-și exprime preocupările; un participant este, de asemenea, menționat ca un punct focal pentru care tinerii cu probleme să se adreseze.

ROMÂNIA

Din grup, mediul profesional al participanților a variat și a presupus: mentor; psiholog; coordonator; facilitator; lider; formator și bibliotecari. Ca colectiv, sarcinile și îndatoririle lor zilnice se învârteau în jurul tinerilor și aveau ca scop identificarea și sprijinirea nevoilor tinerilor, oferind sprijin psihologic, pregătirea pentru responsabilitățile zilnice; stabilirea unui spațiu sigur pentru ca tinerii să se simtă în siguranță și să nu fie judecați să se exprime; facilitează discuții, activități și proiecte care promovează bunăstarea prin activitățile lor educaționale și culturale; voluntariat; îndrumarea și sprijinirea tânărului în dezvoltarea abilităților identificate.

ÎNTREBAREA 2: CE ÎNSEAMNĂ BUNĂSTAREA PENTRU TINE?

BULGARIA

Grupul a definit bunăstarea și a împărțit-o în trei categorii separate: a) fizică, incluzând siguranța, nevoile de bază și sănătatea, b) mentală: prietenii și împrejurimile și sănătatea mintală și c) socială: școală și muncă. Dintre categoriile de mai sus, participanții au distins categoriile b) și c) indiferent de posibilitatea ca cele două să se suprapună uneori.

LETONIA

O definiție generală generată de grup este: starea de confort în pielea cuiva și a ființei de sine. În plus, bunăstarea înseamnă a avea capacitatea de a se simți încrezător în sine, fără a avea nesiguranțe sau teama că vor fi răniți fizic sau psihologic; este sentimentul de apartenență între semeni, cu absența insecurităților psihologice și emoționale.

SPANIA

Din 6 participanți, 5 au fost de acord că starea de bine este un sentiment de confort cu absența stresului și a negativității. În plus, bunăstarea a fost definită ca având un sentiment de împlinire, libertate, calm și sănătate atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic.

ROMÂNIA

Majoritatea participanților au căzut de comun acord asupra definiției comune conform căreia bunăstarea derivă din calitatea vieții și din starea lor de sănătate atât fizică, cât și mentală, precum și din echilibrul ambelor fără a fi nevoie să-l sacrifice pe celălalt. În plus, un participant a elaborat în definiția sa că bunăstarea include accesul la educație; servicii sociale de calitate; condițiile materiale și un sentiment de satisfacție cu viața lor.

ÎNTREBAREA 3: CUM AȚI DESCRIE NIVELUL MEDIU DE BUNĂSTARE AL TINERILOR CU CARE INTERACȚIONAȚI? CE DEFINEȘTE ACEST NIVEL DE BUNĂSTARE? EXISTĂ DIFERENȚE MARI ÎNTRE ELE?

BULGARIA

Evaluând de la o scară de la 1 la 10, grupul a convenit colectiv că bunăstarea tinerilor la scară largă, în comparație cu alte locuri din lume, este în medie 6-7 din 10. Răspunsul lor colectiv a fost un rezultat de a considera starea actuală a țării lor cu absența războiului, cu acces bun la educație și asistență medicală. Următorul nivel de înțelegere a bunăstării tinerilor se concentrează mai mult pe cazuri individuale. Participanții s-au referit la efectul izolării din cauza măsurătorilor COVID-19 efectuate de guvern, ceea ce duce la deteriorarea sănătății

mentale a tinerilor. Pe lângă consecințele carantinei COVID-19, lucrătorii de tineret credeau că mulți tineri au ratat oportunitățile de dezvoltare personală și educaționale. A fost menționată și situația politică din Bulgaria, care creează și multă instabilitate.

Un participant a vrut să-și separe „notele” spunând că bunăstarea mentală este mai mică decât cea fizică, din cauza COVID și a măsurilor pe care le-au îndurat de la guvern. Pentru că măsurile au fost inconsecvente și confuze, tinerii au fost în permanență nesiguri în privința zilelor următoare, a solicitărilor de la ei, precum și a efectelor asupra familiilor lor.

În afară de asta, există și multe schimbări în sistemul educațional din Bulgaria, ceea ce provoacă mult stres. S-au adăugat noi examene după clasa a X-a, care au creat multă îngrijorare, au luat mult timp suplimentar și i-au încurcat pe tineri.

LETONIA

Diversitatea profilului ocupațional al participanților a provocat discuții suplimentare și conversații aprofundate între participanți. Unii erau profesori care lucrau cu elevi performanți din familii cu venituri mari, alții lucrau cu delincvenți minori, prin urmare nu a existat un consens cu privire la bunăstarea unui tânăr obișnuit. Un element comun spre care au convergit majoritatea răspunsurilor participanților a fost legat de impactul negativ pe care l-a avut pandemia de COVID-19 asupra dezvoltării tinerilor și a consecințelor după carantina obligatorie. S-a convenit de comun acord că a) carantina a avut un impact mare asupra bunăstării zilnice a tinerilor și a interzis desfășurarea activităților active și motivante care să servească drept distragere a atenției și că b) starea de bine a tinerilor ar varia frecvent în funcție de situația familie-casă și de relația lor cu semenii, deoarece incidentele care ar avea loc poate în școală le-ar schimba imediat negativ starea de bine. În plus, educatorii au remarcat că așteptările și presiunea aplicată de părinți asupra elevilor lor ar determina în mod semnificativ modul în care tinerii se privesc pe ei înșiși și cât de agilă le va scădea stima de sine.

SPANIA

Toți cei 6 participanți au căzut de acord cu privire la dificultatea de a stabili nivelul mediu de bunăstare al tinerilor, deoarece nevoile acestora pot varia și necesită variabile diferite. Un tânăr poate depinde și poate fi obligat să stabilească anumite condiții pentru a-și putea atinge nivelul mediu de bunăstare, în timp ce pentru alții, mediul și statutul lor familial și gospodăresc poate juca un rol esențial. În plus, ei au susținut că furnizarea de educație decentă sau de muncă decentă este suficientă și esențială pentru bunăstarea lor. De asemenea, participanții au adăugat că tinerii care participă la programe educaționale, cum ar fi Erasmus+, oferă oportunități de învățare și își lărgesc opiniile și cunoștințele din călătorii. Participanții au convenit reciproc asupra importanței ca tinerii să dezvolte un sentiment de acceptare și apartenență în rândul colegilor lor, precum și să se conecteze în propriul lor mediu, deoarece le-ar crește semnificativ nivelul de bunăstare.

Participanții au remarcat că, din cauza schimbărilor frecvente și a fazelor de tranziție atât în relațiile lor, cât și în educație, tinerii se confruntă frecvent cu crize, se simt nesiguri și instabili. Pe lângă provocări, pandemia de COVID-19 a avut un impact semnificativ asupra performanței lor educaționale și, mai important și treptat, asupra sănătății lor mintale. În ansamblu, toți, indiferent de mediu – au fost de acord că nivelul mediu de bunăstare al tinerilor – era destul de scăzut. 6 dintre participanți, 5 dintre lucrătorii de tineret au subliniat că tinerii au dezvoltat relații nesănătoase între cercurile apropiate cu colegii lor, creând adesea conflicte între ei. În plus, grupul a fost de acord cu problema frecventă și recentă a părinților din zilele noastre care controlează și însoțesc tinerii în fiecare activitate și pas, nepermițându-le, prin urmare, să aibă spațiu pentru a se exprima liber.

ROMÂNIA

Participanții au menționat că există diferențe între nivelul mediu de bunăstare pentru fiecare tânăr în funcție de luptele personale. Sa sugerat că fiecare tânăr poate avea provocări diferite și dificile, variind de la relații financiare, sociale, performanțe educaționale și stare mentală. În funcție de forma și tipul de dificultăți cu care se confruntă tinerii, participanții ar încerca să le abordeze oferind soluția adecvată și creând un spațiu sigur.

ÎNTREBAREA 4: DE CE CREDEȚI CĂ AR PUTEA AVEA NEVOIE TINERII PENTRU A-I AJUTA SĂ ATINGĂ UN NIVEL MAI BUN DE BUNĂSTARE? ESTE CEVA DE GENUL BANI, OAMENI, TIMP, ACCES ÎN ANUMITE LOCURI? CU TOTUL ALTCEVA?

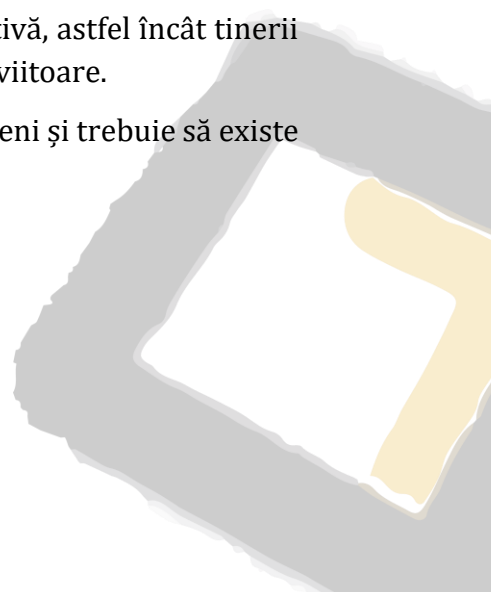
BULGARIA

Tinerii au nevoie de ceva siguranță. Bulgaria se confruntă cu o instabilitate politică prelungită și nu există încredere în sistem sau respect față de autoritate.

Ei trebuie să aibă mai mult acces la serviciile și centrele pentru tineret. Au nevoie de spații precum grupurile de tineri, în care atunci când au probleme în familie, de exemplu, să aibă la cine să apeleze.

Trebuie să existe un acces și servicii mai bune, legate de cetățenia activă, astfel încât tinerii să se poată simți mai împuterniciți și responsabili pentru stabilitatea viitoare.

Trebuie să existe schimbări în sistem, în general, deci are grijă de oameni și trebuie să existe mai multă educație pentru părinți.

LETONIA

Majoritatea celor intervievați au fost de acord că tinerii nu ar avea neapărat bani sau timp pentru a-și îmbunătăți bunăstarea. În schimb, majoritatea a susținut că schimbarea trebuie să vină din interior - în opinia lor, a da dovadă de inițiativă, a fi dispus să ieși din confortul tău, a depune eforturi pentru a implementa unele schimbări în comunitatea locală, este cheia pentru un nivel mai bun de bine. -fiind. După cum a subliniat un interviuevat, mulți tineri nu au nicio motivație sau interes pentru nimic, ceea ce le afectează în consecință bunăstarea.

Mai mulți lucrători de tineret au subliniat importanța exercițiului fizic pentru a atinge un nivel mai înalt de bunăstare. În opinia lor, cel mai pozitiv impact va fi atins dacă exercițiile fizice sunt efectuate într-un cadru comunitar în care tinerii s-ar putea simți incluși și sprijiniți. O altă idee convenită a fost semnificația angajării. După cum au subliniat mai mulți lucrători de tineret, a avea un loc de muncă și un venit oferă tinerilor un sentiment de libertate, independență și o mai mare stimă de sine.

SPANIA

Focus grupul a remarcat că tinerii trebuie mai întâi să-și îndeplinească nevoile pentru a putea atinge un nivel bun de bunăstare. Astfel de exemple variază de la accesul la muncă, la educație, sentimentul de apartenență, a avea prieteni și un sentiment de siguranță. În plus, un mediu de viață sănătos, abilitățile sociale, un sentiment de stima de sine, precum și o relație echilibrată între sprijin și autonomie și accesul la un psiholog și servicii sociale au fost, de asemenea, considerate semnificative pentru atingerea bunăstării. O sugestie suplimentară din partea grupului a fost ca oamenii tăi să urmărească și să aibă șansa de a obține un sentiment de împlinire de sine care derivă din călătorii, să aibă pasiune pentru munca lor, chiar și să învețe noi abilități și limbi străine.

Reducerea prezenței online și escaladarea activității fizice în viața tânărului este o sugestie care ar aduce beneficii vieții tânărului. Creșterea activității fizice a fost considerată de grup destul de semnificativă. O sugestie suplimentară făcută de grup a subliniat importanța tinerilor să învețe și să dezvolte capacitatea de a-și atenua și de a gestiona propriile emoții.

ROMÂNIA

Potrivit opiniei lor, grupul remarcase că stabilitatea financiară, suficientă pentru a acoperi atât necesitățile, cât și materialele dorite, este un factor care pentru mulți tineri l-ar satisface

și le-ar oferi le-ar aduce beneficii stării lor emoționale de bunăstare. Între timp, grupul a inclus și necesitatea de a include satisfacția interioară și culturală, un sentiment de înțelegere și relația sănătoasă cu părinții, profesorii și colegii lor, precum și incluziunea în comunitatea lor sunt considerate vitale pentru bunăstarea holistică a tinerilor.

ÎNTREBAREA 5: CE VĂ VINE ÎN MINTE CÂND AUZIȚI CUVÂNTUL VIOLENȚĂ ÎN TERMENII COMUNITĂȚII DVS. LOCALE? ÎNCERCAȚI SĂ O DEFINIȚI, ADUCEȚI EXEMPLE, ORICE FORMĂ SAU TIP DE VIOLENȚĂ

BULGARIA

Participanții au definit violența ca un act care are un impact negativ fizic sau mental. La fel ca atunci când au răspuns la întrebarea despre bunăstare, participanții au evaluat colectiv de la 1 la 10 cu privire la cât de multă violență face parte din viața tinerilor. În total, participanții au evaluat între 4 și 8, în care decalajul apare din cauza semnificației condițiilor de viață ale tinerilor și au discutat participanții grupului țintă specific. Participanții percep violența ca un subiect popular în rândul tinerilor, deoarece violența în jurul lor se întinde de la lupte școlare până la crime care au loc în mediul înconjurător. Violența este prezentă în majoritatea vieții tinerilor cel puțin într-un mediu - acasă, școală, în grupuri sociale sau într-un mediu de iepure și xenofobie crescute. Violența psihologică a fost, de asemenea, menționată ca o parte nevăzută și recunoscută a vieții tinerilor.

LETONIA

Toți intervievații au fost de acord că violența implică nu doar abuz fizic, ci și emoțional și sexual. Abuzul sexual și fizic nu a fost subliniat în timpul discuției, în schimb toți participanții au discutat în detaliu despre violență emoțională și bullying. Lucrătorii de tineret au susținut că violența „adevărată” este intenția deliberată de a provoca rău oricui. După cum a explicat unul dintre ei, foarte tineri (clasa a VII-a și mai jos) par să nu înțeleagă consecințele și impactul acțiunilor lor - adică ar putea tachina pe cineva fără să-și dea seama că cealaltă persoană este profund rănită de acțiunile lor. și/sau cuvinte. Potrivit lucrătorilor de tineret, o situație ca aceasta nu ar intra sub violență, dar este cu siguranță ceva ce trebuie discutat cu adolescentul pentru a preveni violența ulterioară.

SPANIA

Participanții au enumerat ceea ce ei percep drept violență ca fiind: fizică; verbal; psihologic sau neglijență; izolare; violență simbolică; lipsă de respect; ura sau intoleranță; violența instituțională față de tineri și violența psihologică, cum ar fi hărțuirea și hărțuirea cibernetică.

Un participant a explicat gestionarea defectuoasă a cazurilor de abuz și întârzierea care există pe durata protejării unei victime. S-a explicat în continuare că îndepărtarea unei victime din mediul în care a fost abuzată urmează de obicei ultimul pas, mai degrabă decât

primul pas, pentru a asigura bunăstarea tânărului. Un participant a explicat modul în care personalul serviciilor sociale nu a fost motivat să asiste tinerii, ci mai degrabă să închidă cât mai multe cazuri în timpul programului de lucru.

În plus, un participant a văzut violența ca o lipsă de mecanism pentru pace, împreună cu factori care promovează comportamente violente, cum ar fi un venit scăzut, drogurile, alcoolul, presiunea colegilor și bandele de tineri. Un alt participant a remarcat că violența este, de asemenea, verbală și că încă poate face rău fără a le face pe ceilalți fizic. Un alt răspuns a descris modul în care au observat că în cadrul unui centru de tineret, tinerii tind să normalizeze violența pe măsură ce se insultă verbal unul pe celălalt, fără să se gândească la viața și sentimentele celuilalt, care ar putea fi răniți.

ROMÂNIA

În general, majoritatea participanților au remarcat că atât violența fizică, cât și verbală este frecventă și are impact în comunitatea lor, școli și case. Cel mai obișnuit exemplu de violență verbală sunt insultele, insultele și hărțuirea, în special atunci când există conflicte și altercații între comunități, cum ar fi cele în care sunt implicați tinerii romi. În plus, majoritatea participanților s-au referit la violență drept agresiune fizică față de ceilalți, dar și prin acțiuni mici, cum ar fi împingerea în școală, care ar iniția o reacție emoțională din partea celeilalte persoane, provocând escaladarea altercației odată cu utilizarea violenței verbale.

ÎNTREBAREA 6: AȚI ASISTAT VREODATĂ LA VIOLENȚĂ/ABUZ ÎN CALITATE DE LUCRĂTOR PENTRU TINERET DIN EXPERIENȚA DUMNEAVOASTRĂ? CE TIP, CA OBSERVATOR SAU MARTOR. AȚI REUȘIT SĂ O REZOLVAȚI ȘI CARE A FOST REZULTATUL?

BULGARIA

Participanții și-au exprimat incapacitatea de a preveni sau de a rezolva altercațiile conflictuale dintre tineri. Subliniind în continuare lipsa de sprijin din partea autorităților competente și lipsa de efort din perspectiva statului. Opțiunea alternativă, adică lucrătorii de tineret, nu sunt încă echipați cu abilități de rezolvare a conflictelor pentru a ajuta în esență.

LETONIA

Grupul a fost de acord că este inevitabil să fii martor la violență și/sau la indicii de abuz în timp ce lucrezi într-un mediu școlar și cu tineri. Pe lângă violența inevitabilă la care a asistat, se observă că, deși violența este „norma” în societatea lor, s-a remarcat, de asemenea, că de obicei 6th la 7th elevii, inclusiv elevii de liceu, vor crește în cele din urmă din asta, pe măsură ce își vor da seama de utilizarea inacceptabilă a violenței. Mai mult, a fost de remarcat faptul că grupul a menționat în mod repetat sentimentul de neputință din perspectiva tinerilor,

deoarece se simt neasistați, iar încercările lor de a raporta rămân lipsite de sens din cauza lipsei de efort din partea profesorului pentru prevenirea și intervenția în timpul abuzului și/sau acte violente. În plus, s-a observat că abuzul fizic atinge o durată extremă la care tinerii ar fi răniți fizic și au nevoie de asistență spitalicească, adăugând în același timp nota minoră că, în majoritatea incidentelor, băieții tind să fie mai violenți fizic decât fetele.

Menționați în mod special au fost tinerii LGBTQI+, care sunt vizați mai des din cauza orientării lor sexuale și au mai multe șanse de a deveni victime ale violenței între semenii decât alte grupuri de vârstă lor. Potrivit educatorilor, elevii care au acționat cel mai frecvent violenți și/sau s-au lovit de alții au fost remarcați ca fiind ei înșiși victime ale traumei și violenței din trecut.

SPANIA

Toți participanții au fost martori ai violenței, fie fizice, fie verbale, aproape zilnic în mediul lor de lucru. Toți participanții au fost de acord că felul în care tinerii se tratează unii pe alții este esențial și au fost martorii multor cazuri în care tinerii se tratează unii pe alții cu lipsă de respect și violență emoțională. Mai mult, un participant a dorit să adauge la discuție experiența lor, descriind viața lor zilnică de muncă implică separarea luptelor și a bandelor de tineri după ce au fost violenți fizic. În același timp, încearcă să ofere un mediu neostil pentru victimele abuzului sexual, direcționând din interiorul gospodăriei lor, deoarece acestea urmăresc să ofere sprijin și să reacționeze în mod corespunzător. Sugestia grupului a fost de a dezvolta obiceiul și de a promova rezoluția verbală prin comunicarea cu tinerii, oferindu-le și spațiu într-un mediu calm și adecvat pentru a se exprima și a asculta provocările și problemele lor. Ca o sugestie suplimentară pentru a rezolva altercațiile dintre semenii, toți participanții au fost de acord că este mai benefic pentru tineri să prevină escaladarea actelor anterioare de comportament violent atât fizic, cât și verbal. Metoda sugerată a fost prin a-i învăța pe tineri cum să se exprime și cum să-și rezolve conflictele prin comunicare verbală, prin urmare, prevenind violența mai degrabă decât abordând-o după ce apare. Grupul și-a recunoscut propriile limitări explicând modul în care ei înșiși ar putea să nu reacționeze corespunzător la anumite situații violente care pot apărea.

ROMÂNIA

Similar cu răspunsurile de mai sus, majoritatea participanților au avut experiență cu violența în rândul tinerilor și au fost martori ai violenței inițiate sau chiar escaladate din cauza violenței verbale și emoționale. Chiar dacă majoritatea participanților au fost martori la violență, unii și-au luat asupra lor să intervină și să prevină escaladarea situației și au folosit metode de comunicare pentru a reduce tensiunea și pentru a ajunge la o soluție între altercația tânărului. Într-un exemplu de participant, ei au folosit umorul ca mijloc de a reduce și de a schimba tensiunea dintre doi tineri și l-au găsit destul de util atunci când au intervenit altercații verbale în rândul tinerilor. Cei mai mulți dintre participanți au asistat la violență

verbală folosită atunci când tinerii urmăreau să-și hărțuiască unul dintre colegii lor, care în cele din urmă s-ar transforma în violență fizică.

**ÎNTREBAREA 7: CE CREZI CĂ ÎI FACE PE TINERI VIOLENȚI?ELEMENTE
PRECUM: INEGALITATEA, PREJUDECĂȚILE, FANATISMUL, EXTREMISMUL,
RELAȚIILE TOXICE ETC. GÂNDIȚI-VĂ LA POVEȘTILE OAMENILOR CARE S-AU
SCHIMBAT DE-A LUNGUL ANILOR ȘI AU DEVENIT PROGRESIV MAI VIOLENTE.**

BULGARIA

Răspunsul principal al grupului este că violența provine din violența pe care tinerii o au în gospodăriile lor și, în secundar, sentimentul de nesiguranță în societate. Participanții descriu că tinerii au nevoie de limite și nu îndeplinesc nicio autoritate care să le tragă limitele. Ei testează limitele prin lupte fizice și lupte verbale - țipându-se unul la altul, înjurându-se etc. Cu toate acestea, nu întâmpină reacții din partea poliției sau a oricui altcineva, deoarece sistemul este lent și ineficient, așa că continuă.

În plus, participanții subliniază lipsa campaniilor de prevenire și intervenție în Bulgaria.

LETONIA

Grupul a exprimat cât de impact este gospodăria și educația tinerilor atunci când examinează cauzal comportamentelor violente. Toți participanții au convenit că tinerii dezvoltă comportamente violente odată ce ei înșiși devin victime ale abuzului, în special abuzului domestic și, prin urmare, odată ce au acceptat violența ca parte a vieții lor, au tendința de a normaliza comportamentele violente și de a acționa în consecință. Alții așa cum acționaseră alții asupra lor. În plus, câțiva participanți au transmis că simpla educație parentală este insuficientă dacă nu este însoțită de învățarea cum să gestioneze și să controleze emoțiile copilului lor, prin urmare, un model de urmat stabilirea obiectivelor este considerat a fi un factor esențial și determinant. În plus, alți câțiva participanți au adăugat la argumentul lor cu privire la expunerea la violența domestică și au sugerat că un factor cheie suplimentar este mediul local și încurajarea tinerilor colegi de a acționa într-o manieră violentă între egali, făcând astfel tinerii să normalizeze violența și permițând să devină un fenomen frecvent.

SPANIA

Grupul a menționat trei factori care joacă un rol cheie în viața tinerilor. În primul rând, grupul a explicat modul în care relațiile toxice și nesănătoase cu semenii lor și cu părinții de acasă joacă un rol major în comportamentul și modul de gândire al tinerilor, determinându-i să atace și să acționeze violent. În al doilea rând, majoritatea participanților au menționat că tinerii le-au exprimat că utilizarea rețelelor sociale și a prezenței online au un impact

semnificativ asupra stării lor de bunăstare din cauza criticilor constante, în special atunci când sunt exprimate opinii diferite.

În al treilea rând, lipsa unui model sau prezența modelelor negative au fost factori conveniți. Atunci când modelele de urmat ale tinerilor reacționează negativ la situații și/sau se comportă inadecvat din cauza lipsei de gestionare a emoțiilor lor, tinerii învață și dezvoltă comportamente similare.

ROMÂNIA

Discuția grupului s-a învârtit în principal în jurul a două argumente, în timp ce câțiva participanți au remarcat pe scurt că ar fi de acord cu toate elementele menționate mai sus ca fiind motive valabile pentru ca tinerii să devină violenți. Un argument menționează relațiile toxice atât cu părinții, cât și cu semenii lor, lipsa modelelor de urmat și relațiile nesănătoase și/sau abuzive în casă sunt elemente cheie care i-ar face pe tineri mai agresivi și violenți. Motivul explicat de participanți este că expunerea la violență în casa lor și/sau de către modele deteriorează bunăstarea tinerilor și, în cazuri, normalizează conceptul de violență, determinând astfel tinerii să dezvolte comportamente agresive și violente. Cel de-al doilea argument este că tinerii tind să fie violenți atunci când anumite condiții sunt prezente sau absente, cum ar fi lipsa de îngrijire, lipsa sprijinului financiar pentru o viață decentă, lipsa de sprijin mental, prejudecățile și inegalitatea vor determina probabil un tânăr să atace și devin violenți din cauza condițiilor și provocărilor lor de viață.

ÎNTREBAREA 8: DE CE INSTRUMENTE, RESURSE SAU INSTRUIRE AȚI AVEA NEVOIE PENTRU A COMBATE/IDENTIFICA VIOLENȚA SAU PENTRU A O PREVENI?

BULGARIA

Grupul a menționat utilizarea unui fel de listă de verificare care ar indica semne care indică abuz, cum ar fi violența domestică și acte violente similare. În plus față de lista de verificare, grupul a descris că utilizarea metodologiei grupurilor de tineri este popularizată în speranța de a ajunge la un grup mai mare de tineri care au nevoie de ajutor. Un punct de cotitură interesant a avut loc atunci când un participant a menționat că starea actuală a țării de normalizare a violenței este problema cheie și nu absența instrumentelor de prevenire și intervenție.

LETONIA

Grupul a împărtășit un punct comun și a fost de acord că majoritatea profesorilor profesioniști au fost suprasolicitați și subplătiți și, prin urmare, se dezvoltă și dădeau semne de epuizare. Astfel, recunosc slab semnele de abuz domestic de la elevii lor și se concentrează

mai degrabă pe semne mai vizibile, cum ar fi violența fizică. În speranța de a combate acest lucru, grupul a sugerat a) să ofere un fel de consiliere profesională profesorilor pentru a-i ajuta să facă față simptomelor lor de epuizare și să recunoască semnele de abuz și b) să desfășoare o instruire mai interactivă și mai holistică privind descoperirea cauzei de violență, cum ar fi dependența, controlul slab al impulsurilor și creșterea familiei, mai degrabă decât o prelegere unică despre daunele violenței.

SPANIA

Toți lucrătorii de tineret au fost de acord că este necesar să existe mai multă pregătire disponibilă pentru lucrătorii de tineret și, în colaborare cu asistenții sociali, să se unească și să creeze o echipă. În plus, au propus reducerea volumului de muncă birocratică, rapoarte banale și alte sarcini care ar elimina timpul care ar putea fi dedicat grupurilor de tineri și să folosească timpul disponibil pentru a preveni creșterea violenței în rândul tinerilor. Crearea unor astfel de oportunități de îmbinare a lucrătorilor sociali și de tineret și coordonarea ambelor rețele ar oferi apoi un sprijin mai holist pentru tineri. Un exemplu de colaborare dat a fost utilizarea resurselor umane în scopul reducerii violenței și a predării cum să-și gestioneze emoțiile cu cooperarea părinților.

În plus, din cauza carantinei din cauza pandemiei, s-a sfătuit să se acorde sprijin psihologic și instruire orientată către tineri pentru gestionarea emoțiilor. În plus, sa sugerat că lucrătorii de tineret și educatorii ar putea beneficia și învăța participând la seminarii și cursuri de formare similare disponibile pentru a-și îmbunătăți abilitățile. În plus, participanții au explicat că din cauza personalului suprasolicitat și supraîncărcat, mai multe resurse umane ar ajuta la sprijinirea nevoilor personalului. Potrivit participanților, în prezent, pentru fiecare lucrător de tineret și educator, există aproximativ 30-40 de tineri pe grup, prin urmare, aceștia nu sunt capabili să îngrijească fiecare tânăr în mod individual.

ROMÂNIA

Grupul a avut puncte de vedere similare cu privire la modul în care ei înșiși ar combate și identifica violența, precum și cum ar reacționa centrul de tineret în care sunt angajați în prezent pentru a preveni apariția violenței. Majoritatea participanților au menționat dezvoltarea de programe educaționale și de formare în speranța dezvoltării abilităților și cunoștințelor despre comportamentele și atitudinile tinerilor. Acest lucru ar fi realizabil cu efortul de colaborare necesar al părinților, școlilor, lucrătorilor de tineret, mass-media și comunității. În plus, alte răspunsuri au remarcat furnizarea de sprijin psihologic, precum și servicii sociale pentru a face față direct provocărilor cu care se confruntă tinerii, atât dificultăți fizice, cât și emoționale.

ÎNTREBAREA 9: CONSIDERAȚI CĂ EXISTĂ UN SPRIJIN ADECVAT DIN PARTEA MUNICIPALITĂȚII/STATULUI/GUVERNULUI PENTRU PREVENIREA VIOLENȚEI, BUNĂSTARE? CUM POATE AJUTA GUVERNUL?

BULGARIA

Participanții au avut răspunsul menționat mai sus, care se referă la întrebarea actuală, și s-a subliniat încă o dată incapacitatea țării de a ajuta și eforturile ineficiente ale guvernelor și autorităților de a asista, în special din cauza schimbărilor instabile și imprevizibile ale conducerii țării.

LETONIA

Participanții au menționat că, conform experienței lor, guvernul este inadecvat în sprijinirea măsurilor de prevenire a apariției violenței. Deși există organizații care își propun să țină prelegeri și ateliere despre violență, a fi singur este insuficient. În plus, ei au convenit asupra lipsei de curriculum cu privire la violență și bunăstare, precum și asupra condițiilor precare și a prevenirii violenței proaste în orfelinate din cauza lipsei de finanțare, profesioniști și instruire pentru recunoașterea abuzului.

La fel ca răspunsul anterior, grupul a subliniat importanța rezolvării semnelor de epuizare a profesorilor și includerea de ateliere și seminarii despre învățarea cum să recunoaștem prevenirea violenței, precum și educația pentru sănătatea sexuală și reproductivă.

SPANIA

Grupul a subliniat și nu a fost de acord cu modul în care municipalitatea și guvernul gestionează și gestionează în prezent cazurile de tineri care se confruntă cu violență, „reciclarea” personalului actual angajat și care lucrează în administrație, incapacitatea personalului în vârstă de a se raporta la gravitatea cazurilor. În plus, s-a sugerat să se recruteze personal de generație mai nouă, cu experiență și pregătire. În plus, s-a sugerat limitarea muncii birocratice prin simplificarea procedurii necesare soluționării și gestionării cazurilor. S-a sugerat în mod repetat să se desfășoare cursuri educaționale pentru tineri și asistenți sociali pentru a crea o rețea profesională și personal calificat, asigurând în același timp accesul la educație și sprijin psihologic pentru tineri pentru a combate problemele cu care se confruntă mulți tineri imigranți și pentru a promova incluziunea socială.

Creșterea resurselor umane a fost din nou sugerată și sfătuită din cauza lipsei severe de personal calificat și din cauza capacității suprasolicitate a personalului actual.

ROMÂNIA

Participanții au fost destul de fermi în privința lipsei de sprijin și a serviciilor ineficiente pe care statul și autoritățile le au de oferit tinerilor victime ale abuzului. Tema principală de discuție s-a axat în jurul acordării de sprijin suplimentar ONG-urilor și programelor care

sensibilizează și oferă cercetări pe această temă. În plus față de răspunsuri, câțiva dintre participanți au menționat pedepsirea „agresorilor” în scopul descurajării altora de la comiterea unor acte similare și pentru a reduce.

ÎNTREBAREA 10: CE IMPACT CREDEȚI CĂ ARE VIOLENȚA ASUPRA BUNĂSTĂRII? DIN PUNCT DE VEDERE PERSONAL, VIOLENȚA FAȚĂ DE EI SAU DE OAMENII DIN JURUL LOR AFECTEAZĂ CEA MAI MARE PARTE A BUNĂSTĂRII LOR? AVEȚI EXEMPLE?

BULGARIA

Participanții au descris modul în care violența provoacă o persoană să retragă răspunsurile autentice și au exprimat efectul violenței asupra tinerilor care îi determină să se închidă, reacție care a fost destul de accentuată. În plus, ei au explicat cum violența îi împiedică pe tineri să se dezvolte personal, să dezvolte încredere în ceilalți și îi face să dezvolte un sentiment de deznădejde.

LETONIA

A existat un acord universal între lucrătorii de tineret că violența are un efect sever asupra bunăstării cuiva. Intervievații au subliniat că violența poate dăuna sănătății psihologice și emoționale, ducând la depresie, anxietate, autovătămare și spitalizare prelungită. Violența sexuală a fost percepută ca și mai dăunătoare pentru bunăstarea cuiva.

Violența, în opinia lor, are un efect cu mai multe fațete - a fi fost victima abuzului poate influența abilitățile de părinte ale cuiva, modul în care formează relații și ce parteneri aleg, precum și crește riscul ca persoana să fie violentă față de propria persoană, copil, de asemenea. Potrivit lucrătorilor de tineret, expunerea la violență poate avea un impact negativ chiar asupra aptitudinilor sociale, perspectivelor de carieră și situației financiare. După cum a susținut un lucrător de tineret, violența poate afecta pe toată lumea, chiar și pe cei din jur care nu sunt victime directe ale abuzului. Nimeni nu rămâne neafectat.

SPANIA

Grupul a menționat că violența, atât fizică, cât și verbală, afectează negativ dezvoltarea tinerilor și viața de zi cu zi. Poate afecta relația lor de acasă cu părinții, imaginea lor de sine și stima de sine, izolarea psihologică, performanțele lor la școală și, într-o anumită măsură, îi poate determina pe tineri să se autovătam. În plus, grupul credea că, în puține cazuri în care tinerii au devenit victime ale violenței, ei tind să devină ei înșiși violenți ca reacție la experiența lor.

ROMÂNIA

Întregul focus grup a dat un răspuns scurt, dar a fost puternic de acord cu afirmația că violența are într-adevăr un impact asupra bunăstării tinerilor, adăugând că violența îi influențează atât fizic, cât și mental pe tineri. Cu toate acestea, s-a menționat și atunci când tinerii experimentează violență, nu numai că are ca rezultat faptul că victima devine și dezvoltă comportamente violente, dar continuă și până la vârsta adultă, precum și din generație în generație.

ÎNTREBAREA 11: DACĂ AȚI FI UN FACTOR DE DECIZIE, PROPUNEȚI O SCHIMBARE CARE AR ÎNTĂRI BUNĂSTAREA ȘI UNA CARE AR COMBATE VIOLENȚA ÎN RÂNDUL TINERILOR. CE SCHIMBARE AR DORI SĂ VADĂ, CE ESTE CEL MAI NECESAR PENTRU EI?

BULGARIA

Participanții au creat următoarea listă:

1. Educarea părinților.
2. Reacții rapide și adecvate din partea autorităților în cazurile de violență.
3. Interzicerea fumatului în fața școlilor.
4. Oferirea de voce victimelor.
5. Educația pentru cetățenie să fie obligatorie și extinsă în școli.
6. Faceți raportarea violenței mai ușoară și mai accesibilă. Ușurarea acestor proceduri din punct de vedere birocratic.

LETONIA

Un participant a sugerat mai multe programe de prevenire în școlile primare, cum ar fi STOP 4-7. Alții au mai subliniat că programele de prevenire a violenței pot avea succes numai dacă profesorii primesc salarii mai mari și nu sunt suprasolicitați. Având timp și bani suplimentari, le-ar permite să prevină violența înainte ca aceasta să apară. În mod similar, restul participanților au adăugat că prevenirea violenței este un subiect atât de larg încât nu poate fi acoperit pe deplin cu puținele ore de predare care i-au fost dedicate conform programului de studii. În plus, un alt participant a susținut că toți părinții, indiferent de statutul lor socio-economic, ar beneficia de atelierele de dezvoltare emoțională ale copilului. După cum au explicat ei, prevenirea violenței trebuie să înceapă de acasă și, dacă părinții sunt bine pregătiți în rezolvarea conflictelor și gestionarea emoțiilor, este mai probabil ca copilul lor să nu devină violent. Intervievații au susținut că de foarte multe ori părinții observă că copiii lor au probleme la școală atunci când este deja prea târziu și găsirea unei

soluții ar fi aproape imposibilă. Participarea la ateliere speciale pentru părinți ar putea fi o modalitate de a preveni acest lucru și de a îmbunătăți bunăstarea viitoare a unui copil.

O altă soluție posibilă a fost oferită și a implicat implementarea unor programe de mentorat care sunt comune în țările scandinave. Mentorii i-ar ajuta pe tineri să învețe abilități sociale importante, să ofere sprijin psihologic și, în esență, să acționeze ca un model pozitiv pentru ei. Pe lângă programele de mentorat, lucrătorii de tineret au crezut, de asemenea, că fondurile suplimentare ar fi de ajutor. După cum au explicat, majoritatea profesioniștilor care lucrează cu copiii și tinerii sunt extrem de suprasolicitați și la un pas de epuizare. Îmbunătățirea situației lor financiare și creșterea prestigiului profesiei în general le-ar permite să recunoască și să prevină violența în rândul tinerilor. În plus, campaniile educaționale la TV și rețelele de socializare împreună cu colaborarea cu influențe ar contribui și la combaterea violenței. Singura cerință, așa cum a subliniat o persoană intervievată, a fost să se asigure că aceste campanii nu sunt activități unice - în opinia ei, este vital ca acestea să fie organizate frecvent, astfel încât mesajul să nu fie ușor de uitat odată cu campania. se termină.

SPANIA

Sugestia inițială din partea grupului a vizat stabilitatea personalului, mai degrabă decât metoda de „reciclare” pe care o implementează guvernul și municipalitatea. Între timp, desfășurarea soluționării conflictelor și instruire pentru prevenirea violenței atât pentru lucrătorii de tineret, cât și pentru educatori. Mai mult, ei au sugerat că părinții, educatorii și lucrătorii de tineret ar putea colabora și fi instruiți în scopul de a deveni un model de urmat pentru grupul lor de tineri.

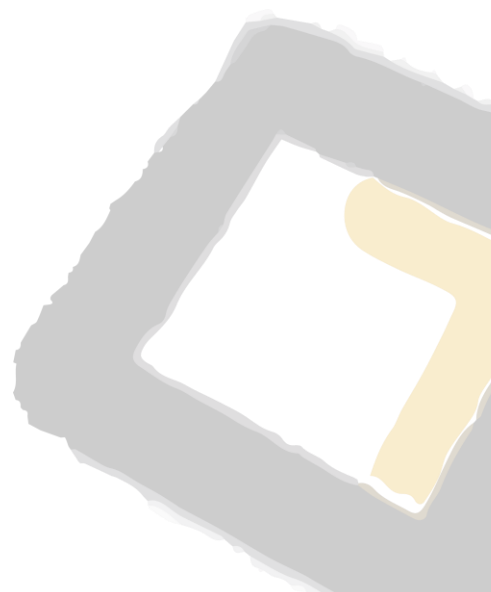
O altă sugestie suplimentară a fost de a construi un sentiment de comunitate, de a-și aduce membrii împreună pentru a colabora și a crea activități sportive și muzicale, unind comunitatea și, prin urmare, construind o rețea sănătoasă bazată pe activități și obiective comune. În plus, ținând cont de faptul că guvernul ar acoperi costurile financiare pentru ca tinerii să participe la programele de schimb de tineri, le-ar putea schimba perspectiva și mentalitatea, întărindu-le în același timp bunăstarea și eliminând orice opinii și opinii prejudiciabile care derivă din zonă, aceștia locuiesc în.

ROMÂNIA

Cu excepția unui participant care nu era sigur cum să răspundă, grupul s-a concentrat pe obiectivul și visul de a fi eradicat bullying-ul și violența în școli. Există o nevoie semnificativă de formare și proiecte educaționale atât pentru autorități, de stat și lucrători de tineret, cât și pentru tineri. Subiectele formării și activităților educaționale ar fi orientate spre extinderea cunoștințelor despre emoțiile tinerilor și gestionarea emoțiilor acestora prin comunicare. În plus, împuternicirea adulților și a tinerilor, educația despre empatie, activitățile de identificare și prevenirea agresiunii și psihoeducarea asupra violenței și a

efectului acesteia asupra bunăstării, în speranța de a-i învăța pe tineri îngrijirea de sine, iubirea de sine și respectul atât pentru ei înșiși, cât și pentru semenii lor. Sa remarcat că grupul a acordat prioritate schimbării mentalității tinerilor față de violență și utilizarea instrumentelor care să-i educe cu privire la modul de a-și comunica problemele și de a se exprima, mai degrabă decât să conducă la violență.

CONSTATĂRI DE LA FOCUS GROUP CU TINERI

În conformitate cu obiectivele generale ale studiului, scopul principal al focus-grupurilor cu tineri a fost acela de a identifica elementele care contribuie la bunăstarea lor, precum și de a examina motivele pentru care tinerii experimentează și perpetuează violența în rate atât de ridicate din perspectiva lor. .

Conform designului studiului, toți participanții au furnizat consimțământul scris înainte de discuție, pe baza unor informații detaliate despre proiect și obiectivele acestuia.

Având în vedere faptul că unele dintre întrebările ar putea provoca disconfort participanților, facilitatorii au fost încurajați cu tărie să sublinieze importanța primirii de răspunsuri oneste din partea participanților și să stabilească un set de reguli de bază privind judecata și respectul unul față de celălalt. De asemenea, facilitatorii au fost sfătuiți să reamintească participanților că au dreptul de a se abține de la a răspunde la unele părți din întrebările puse. În plus, sa garantat că confidențialitatea va fi păstrată atât în rândul participanților, cât și în ceea ce privește înregistrările, notele și transcrierea datelor colectate.

În timp ce același design de cercetare a fost folosit în toate țările, există discrepanțe vizibile în numărul și dimensiunea focus-grupurilor, intervalul de vârstă a participanților și modul în care a fost dezvoltată discuția.

În Bulgaria, a existat un focus grup format din 8 participanți în total, 5 femei și 3 bărbați, cu vârsta cuprinsă între 16-17 ani. În Letonia, au existat două focus grupuri, unul cu 6 participanți cu vârsta cuprinsă între 16 și 19 ani; unul cu 4 participanți, cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani; total - 10 participanți. În Spania, a fost adoptată o abordare diferită pentru a colecta date de la grupul mult mai mare de 22 de indivizi, cu vârsta cuprinsă între 13-18 ani; unele discuții generale au fost purtate cu participare deplină, în timp ce în scopul altor exerciții participanții au fost împărțiți în grupuri mai mici. În final, s-au desfășurat patru focus grupuri în patru orașe diferite din România, adunând un total de 28 de participanți.

ÎNTREBAREA 1: CUM AȚI DESCRIE BUNĂSTAREA? CE CREZI DESPRE? CE ÎNSEAMNĂ PENTRU TINE PERSONAL? CE CUVINTE SAU EMOȚII VIN ÎN MINTE, CARE ESTE PRIMA REACȚIE SAU GÂND?

BULGARIA

Participanții au subliniat că există o divizare între semnificația bunăstării pentru ei înșiși și pentru societate (formată din părinți, colegi și reprezentare în mass-media). Din perspectiva

acestui din urmă, bunăstarea este legată de bogăție, succes în muncă și de a avea o familie „perfectă”. Cu toate acestea, majoritatea participanților consideră bunăstarea ca fiind mai strâns legată de sănătatea mintală bună, de oportunități de activități distractive, de acces la prieteni și de internet, de sănătate și de fericire. Au fost ridicate câteva obiecții la acest lucru, susținând că banii sunt importanți pentru a cumpăra lucruri care pot face pe cineva fericit, cum ar fi haine sau bilete la concerte.

„Desigur, banii sunt importanți, dar nu te fac fericit, ci doar ajută”

LETONIA

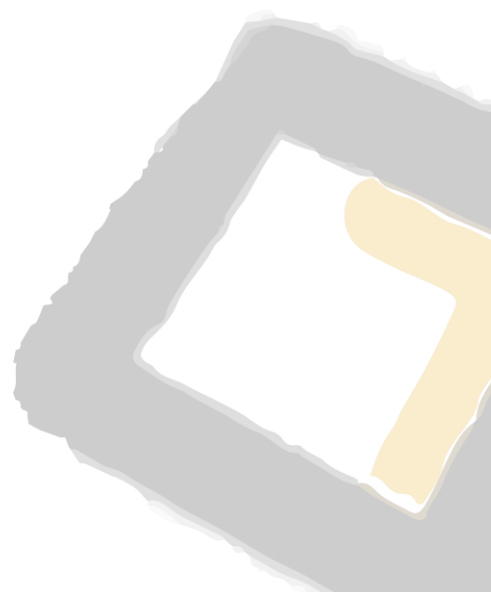
Spre deosebire de grupul bulgar, nu a fost menționată nicio distincție cu privire la conceptul de bunăstare din perspective diferite. Potrivit discutațiilor letoni, bunăstarea presupune să te simți bine și confortabil cu sine; a face lucrurile pe care cineva le iubește; și să fii într-o companie bună și să ai oameni cu care te simți confortabil.

SPANIA

Cu excepția câtorva participanți care au descris starea de bine ca fiind pur și simplu „a fi în regulă”, sentimentele de siguranță și autosatisfacție, împreună cu statutul de a fi sănătos, au apărut ca concepte cheie care descriu bunăstarea. A existat un consens în rândul participanților cu privire la necesitatea îmbunătățirii bunăstării generale a tinerilor din țară.

ROMÂNIA

În descrierea bunăstării, respondenții români au pus accent pe următoarele: a se simți fericit și iubit; comunicare, înțelegere, pace și respect în mediul familial; socializarea și petrecerea timpului de calitate cu prietenii; sentiment de siguranță; optimism, entuziasm, stare de pace și lipsă de anxietate; recreere și distracție (activități de agrement, călătorii); succesul ca autosatisfacție (realizarea obiectivelor și ambițiilor, dezvoltare personală, autoîmplinire); succes financiar (bani, putere, stare materială bună); a fi sanatos.

ÎNTREBAREA 2: EVALUARE INIȚIALĂ: VĂ RUGĂM SĂ INDICAȚI NIVELUL DVS. ACTUAL DE BUNĂSTARE (LUAȚI ÎN CONSIDERARE SĂNĂTATEA MENTALĂ ȘI FIZICĂ, SIGURANȚA, RELAȚIILE, COMUNITATEA ȘI SCOPUL) ȘI NIVELUL DORIT DE BUNĂSTARE:

ÎN CRIZĂ - DOAR SUPRAVIEȚUIESC - SE DESCURCĂ BINE - SE DESCURCĂ BINE - SE DESCURCĂ GROZAV

BULGARIA

Participanții au răspuns cu o anumită reticență la această întrebare, rămânând la partea neutră/pozitivă a scalei de 5 puncte furnizate („a face bine”, „a face bine”, „a face grozav”).

LETONIA

Deși au avut o înțelegere generală bine definită a bunăstării, toți tinerii au raportat fie o medie, fie sub nivelul mediu de bunăstare, spre deosebire de respondenții bulgari. Ei au recunoscut o fluctuație frecventă a stării lor generale de spirit din cauza unor probleme minore de zi cu zi (de exemplu, a fi certați de un profesor, o ceartă cu un prieten), fără a intra în prea multe detalii.

Unii s-au referit la parametrii educaționali drept motivul stării lor de bine. A fi student în învățământul secundar a fost menționat ca o sursă majoră de stres, în special la examenele din ultimul an. Participanții au simțit că se așteaptă să aibă întotdeauna rezultate bune și să aibă note bune, o presiune venită atât din partea profesorilor, cât și a părinților care au cerut rezultate ridicate și s-au supărat când media lor a scăzut.

„Cu toții încercăm să fim o versiune mai bună a noastră încă din copilărie, dar acum nu poți performa mai bine. Este în afara controlului tău. Nu poți urca mai sus. Nu mai este posibil să faci și mai bine.”

Familia, în special, a fost menționată atât ca oferind un mediu de sprijin, dar și ca o sursă de anxietate.

SPANIA

Participanților le-a fost greu să se implice inițial, cerând clarificări cu privire la semnificația „în criză” și manifestând reticență în a-și defini situația actuală. Cei care s-au implicat, în cea mai mare parte, s-au identificat cu afirmațiile „a face bine” și „a face bine”.

Un participant a declarat că era „aproape imposibil” să „me descurci grozav”, lucru cu care majoritatea participanților au fost de acord. Întrebat de ce, unul dintre ei a spus „pentru că întotdeauna există ceva, dacă nu sunt probleme de familie, vor fi probleme de școală sau de prietenie”.

ROMÂNIA

Marea majoritate a participanților (20 din 28) au răspuns că se simt fie „bine”, fie „superi”, pentru a descrie starea lor actuală de bine. Mai puțini participanți au declarat o bunăstare medie, în timp ce trei participanți au simțit că trec printr-o perioadă de supraviețuire sau de criză.

ÎNTREBAREA 3: DESCRIEȚI CUM AR ARĂTA STAREA DE BINE LA NIVELUL DORIT: ÎNCERCAȚI SĂ EXPLICAȚI ȘI SĂ DESCRIEȚI CUM AR DORI SĂ SE SIMTĂ (ÎNCERCAȚI SĂ EVITAȚI MENȚIUNILE UTOPICE). CE ȘI-AR DORI SĂ FACĂ, CARE SUNT AMBIȚIILE LOR.

BULGARIA

Răspunsul inițial al participanților a fost aproape unanim, aparent aspirând să atingă „a se descurca grozav” ca nivel de bunăstare dorit. Doi au declarat că le-ar fi de acord și „să facă bine”.

În încercarea de a conceptualiza aceste două stări ale ființei, participanții au descris „a face bine” ca fiind mulțumit, a nu se simți presat, a progresa în viață fără a se simți împovărați. Această categorie a fost percepută ca necesară, una care trebuie îndeplinită.

Pe de altă parte, „a te descurca grozav” a fost descris ca un pas suplimentar înainte către o bunăstare mai bună. Acest statut a fost în general descris ca având mai mult timp pentru petrecere a timpului liber din diverse perspective: pentru a dormi, pentru a se distra cu prietenii, pentru a petrece, pentru a călători.

LETONIA

Unii tineri au spus că se simt cel mai bine atunci când sunt împreună cu cei dragi și nu există nicio anxietate sau stres cu privire la ceea ce ar putea spune sau face. Familia și prietenii au fost adesea menționați atunci când și-au descris nivelul lor ideal de bunăstare. A fi activ fizic,

a asculta muzică și a te angaja în hobby-uri a fost, de asemenea, un răspuns frecvent menționat.

„Familia și prietenii – asta înseamnă cel mai mult pentru mine”.

De notat, parametrii educaționali care contribuie la un nivel mai ridicat de bunăstare păreau să difere în funcție de vârsta participanților. Discutorii mai în vârstă (cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani) au adăugat că este important să se simtă în siguranță în ceea ce privește viitorul cuiva, deoarece se apropiau de acel moment al vieții lor în care ar trebui să înceapă să se gândească dacă se vor înscrie sau nu la o universitate și dacă deci, ce ar studia. Respondenții mai tineri, cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani, s-au concentrat mai degrabă pe a se descurca bine la școală și a obține note bune decât pe a se descurca bine la examenele finale specifice. Ambele grupe de vârstă au fost de acord că implicarea în activități recreative este crucială pentru obținerea unei stări de bine mai bune.

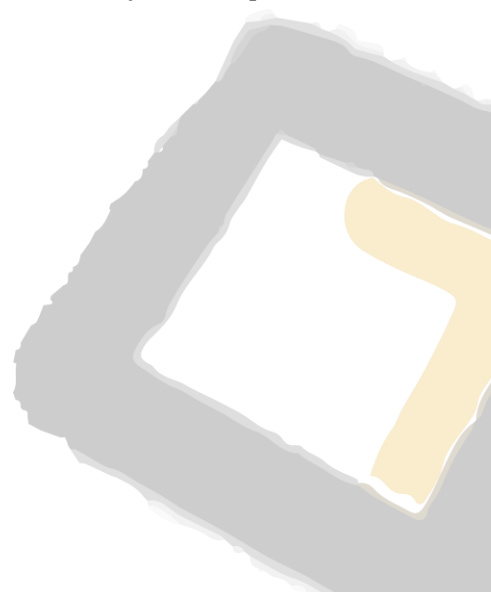
SPANIA

Participanții și-au imaginat inițial lumi/realități fantastice (în cea mai mare parte legate de a avea sume mari de bani), așa că li s-a reamintit cu amabilitate că trebuie să se abțină de la a descrie lumi utopice și să se concentreze pe cum ar arăta nivelul de bunăstare dorit, adaptat la actualul lor. vieți și realități. Cele mai repetate răspunsuri au avut de-a face cu a avea mai multe resurse (timp și bani) pentru a-și îmbunătăți notele școlare și mai multe activități locale legate de interesele lor personale (dans urban, skate park, desen etc.).

ROMÂNIA

În general, participanții din România fac paralele între înțelegerea generală a conceptului de bunăstare cu descrierea stării de bine dorite: distracția și angajarea în activități recreative (sport, lectură, artă, călătorie, petrecere a timpului cu animalele). , practicarea religiei); sentimentul susținut, înțeles și iubit de prieteni și familie; senzație de bucurie, bine; împlinirea de sine, încrederea în sine; lipsa de anxietate și presiune; succes profesional (găsirea unui loc de muncă care să fie împlinitor din punct de vedere personal și financiar).

O diferență notabilă este că mulți intervievați au descris împlinirea în toate aspectele vieții lor, mai degrabă decât dezvoltarea unidimensională într-un anumit domeniu (de exemplu, carieră, familie).

ÎNTREBAREA 4: CINE AR PUTEA SĂ TE AJUTE SĂ ATINGI NIVELUL DE BUNĂSTARE PE CARE ȚI-L DOREȘTI? OAMENII AR PUTEA INCLUDE: FRAȚI, PĂRINȚI, PĂRINȚI ADOPTIVI, PERSONAL, ASISTENT SOCIAL, ANTRENOR, VECIN, PROFESOR, LIDER DE CREDINȚĂ, ȘEF ETC. VĂ PUTEȚI ÎNTREBA, DE ASEMENEA, CUM AR PUTEA ACEI OAMENI SĂ AJUTE.

BULGARIA

Participanții au identificat profesorii și părinții ca fiind persoanele cheie competente pentru a ajuta la un nivel mai înalt de bunăstare.

Profesorii ar putea ajuta, fiind mai susținători și încurajați, petrecând mai mult timp pentru a asigura înțelegerea materialului predat de către elevi. Participanții și-au împărtășit preocupările cu privire la faptul că principalul accent al școlii este pe teste, note și examene de stat, mai degrabă decât pe înțelegerea și procesul de învățare al elevilor.

Părinții ar putea ajuta, fiind mai răbdători, mai susținători și ascultând nevoile copiilor.

Participanții nu erau siguri cum asistenții sociali sau lucrătorii de tineret ar putea ajuta mai mult, în afară de a face mai multe activități, în care tinerii pot participa și se pot distra.

LETONIA

În concordanță cu răspunsurile lor anterioare, intervievații letoni au explicat că familia și prietenii lor au fost de mare ajutor pentru a-i face să se simtă mai bine. Unii au susținut că nu vor ajunge niciodată la un profesor, ci, în schimb, vor vorbi cu părinții sau prietenii lor, dacă au ceva probleme.

În același timp, respondenții au simțit că se bazează prea mult pe prieteni și au nevoie să învețe cum să-și rezolve singuri problemele. În astfel de situații, ieșirea la plimbare cu un câine și petrecerea timpului singur a fost suficientă pentru a-ți îmbunătăți bunăstarea.

Unii tineri au recunoscut că se întâlnesc cu un terapeut și au explicat că a discuta cu un profesionist în domeniul sănătății mintale a fost benefic, deoarece își puteau discuta problemele fără a-și face griji că sunt judecați.

SPANIA

Respondenții spanioli au fost de acord, în mare parte, cu cei din focus-grupurile bulgare, identificând părinții și profesorii ca fiind cele mai importante persoane care să le ajute la creșterea bunăstării.

În ceea ce privește părinții, construirea unei relații mai bune cu descendenții lor sau a avea mai mulți bani pentru a-și permite activități extracurriculare au fost descrise ca modalități de a oferi ajutor. De asemenea, participanții și-au împărtășit dorința ca profesorii lor să acorde mai multă atenție intereselor lor.

ROMÂNIA

Părinții au devenit principalul grup la care tinerii români apelează pentru asistență, alături de alți membri ai familiei, cum ar fi frații sau bunicii. În afara mediului familial, prietenii și profesorii sunt aparent o altă sursă importantă de sprijin. Au fost menționate și rolul experților, relațiile de afaceri, mărturisirea și mijloacele financiare. Unii participanți au raportat că preferă să-și urmărească singuri nivelul dorit de bunăstare, fără a căuta ajutor.

ÎNTREBAREA 5: ÎN PREZENT, ȚINTIȚI SĂ ATINGEȚI NIVELUL DORIT DE BUNĂSTARE? FACI PAȘI ÎN ACEST SENS, PLĂNUIEȘTI SĂ FACI PAȘI PENTRU ASTA.

BULGARIA

Majoritatea participanților au recunoscut că se simt în prezent prea copleșiți pentru a se gândi mult la asta. Una a menționat că își face timp în timpul zilei pentru bunăstarea ei, trezindu-se devreme înainte de școală și făcând yoga. Un alt participant a menționat că jocul pe calculator seara a fost distractiv și o evadare de alte probleme.

Când au fost întrebați dacă cred că vor începe să depună mai mult efort pentru bunăstarea lor, participanții au fost de acord și au spus că pot începe să se gândească la activități mai bune pentru ei înșiși.

LETONIA

În timp ce toți tinerii au făcut pași pentru a-și atinge nivelul dorit de bunăstare, din răspunsurile lor a fost clar că au conceptualizat procesul într-un mod diferit. Să asculte muzică, să vorbească cu prietenii sau să facă sport a fost ceva ce au făcut pur și simplu pentru că le-a plăcut, nu pentru că au luat decizia conștientă de a-și îmbunătăți bunăstarea.

SPANIA

Spre deosebire de alte țări, majoritatea participanților spanioli au simțit că, din cauza vârstei fragede, nu depinde de ei să atingă nivelul dorit de bunăstare, ci de familiile și școlile lor. Ei au spus că au simțit că fac „tot ce pot” mergând la școală și angajându-se într-o varietate de activități după școală.

ROMÂNIA

Majoritatea covârșitoare a discutoarelor focus-grupurilor din România și-au dezvăluit eforturile continue de a-și îmbunătăți starea de bunăstare. Acest lucru este urmărit printr-o gamă largă de activități, inclusiv dezvoltarea personală, nuanțarea cunoștințelor, comunicarea și interacțiunea cu persoanele alese, participarea la activitățile preferate și

îmbunătățirea situației financiare. Cei puțini care au negat că împărtășesc un astfel de scop au explicat că s-au simțit ca și-au atins nivelul dorit de bunăstare.

ÎNTREBAREA 6: DE CE RESURSE CREDEȚI CĂ AȚI AVEA NEVOIE PENTRU A AJUTA LA ATINGEREA NIVELULUI DORIT DE BUNĂSTARE? RESURSELE POT INCLUDE LUCRURI PRECUM BANI, OAMENI, TIMP SAU ACCES LA ANUMITE LOCURI. PROBABIL TE VEI GÂNDI LA ALTE RESURSE DE CARE AI SAU DE CARE AI NEVOIE ÎN VIAȚA TA PENTRU A FACE SCHIMBAREA PE CARE O VREI ÎN BUNĂSTAREA TA ȘI A SEMENILOR TĂI.

BULGARIA

A existat un consens cu privire la necesitatea mai multor timp personal pentru petrecerea timpului liber, pe lângă jonglarea între școală, teme, activități extracurriculare și responsabilități acasă. Majoritatea participanților au recunoscut, de asemenea, că petrec mult timp pe rețelele de socializare fără a se bucura cu adevărat, dar din obișnuință sau pentru a ține pasul cu ceilalți, în ceea ce privește tendințele, glumele etc.

LETONIA

Importanța familiei și a prietenilor a fost subliniată în toate discuțiile focus-grup. Alte resurse includ activități de zi cu zi, cum ar fi vorbirea cu un prieten, mângâierea unei pisici sau a unui câine, mai mult timp pentru a face temele, a merge la plimbare într-o pădure și a asculta muzică singur în dormitorul tău. Timpul și banii au fost adesea citate ca o resursă crucială.

Mai mulți tineri mai mari au explicat că nu au timp suficient pentru a face toate temele și pentru a se odihni, în timp ce alții au susținut că banii le-ar oferi mai multă libertate și un sentiment de siguranță de care le lipsește în prezent. Timpul și banii nu au fost menționate în rândul tinerilor de 12-14 ani; pentru ei, accesul la o bibliotecă și participarea la activitățile de la centrul de tineret erau deosebit de importante, deoarece le distrau atenția de la necazurile cotidiene, le înlătură furia și le ridică starea de spirit.

Unii intervievați mai în vârstă, totuși, au recunoscut că nu au simțit că „merita” resurse suplimentare pentru a-și îmbunătăți bunăstarea. Ei au explicat că bunăstarea prietenilor și a familiei lor era mult mai importantă pentru ei, așa că tinerii s-au concentrat în schimb pe asta. Alții au susținut că nu au făcut nimic în prezent pentru a obține schimbări majore în bunăstarea lor. Ei credeau că numai cu timpul bunăstarea lor se va îmbunătăți.

SPANIA

Majoritatea participanților au indicat banii ca mijloc de bază pentru a avea acces la toate lucrurile care contribuie la o bunăstare mai bună, și anume desfășurarea activităților după școală, vizitarea locurilor preferate, oferirea de cazare mai bună sau petrecerea mai mult timp cu părinții cu mai puține ore de lucru. . Puțini participanți au menționat, de asemenea, schimbarea cadrului lor de viață în zone cu transport și mijloace de trai mai bune.

ROMÂNIA

În ciuda faptului că, în mod similar cu constatările din Spania, mulți participanți români au convenit asupra importanței banilor pentru a atinge un nivel mai ridicat de bunăstare, a fost observată o discrepanță interesantă în modul în care resursele financiare contribuie la acest obiectiv. În timp ce unii tineri au adoptat perspectiva consumatorului prin legarea banilor la achiziționarea de bunuri, alții au avut în vedere un acces mai ușor la educație de înaltă calitate și, în cele din urmă, să obțină o carieră profesională mai bună.

Pe lângă bani, timpul a apărut și ca o resursă cheie pentru o bunăstare mai bună, alocat pentru sine, familie, animale de companie și prieteni, precum și oportunități de călătorie. Unii participanți au insistat asupra importanței sănătății mintale, a încurajării, a acceptării de la egal la egal, a relațiilor de familie puternice și sănătoase.

ÎNTREBAREA 7: CE PROVOCĂRI ȚI-AR PUTEA FACE DIFICIL SĂ AI NIVELUL DE BUNĂSTARE PE CARE ȚI-L DOREȘTI? GÂNDEȘTE-TE LA LUCRURI PRECUM CÂT DE UȘOR ESTE SĂ AI ÎNCREDERE ÎN OAMENI, SĂ-ȚI FACI PRIETENI NOI, SĂ CERI AJUTOR, SĂ GĂSEȘTI RESURSE SAU OAMENI CARE TE VOR AJUTA, INCLUSIV SITUAȚIA FINANCIARĂ, SĂNĂTATEA FIZICĂ ȘI MINTALĂ.

BULGARIA

Răspunsurile discutațiilor s-au învârtit în jurul unui sentiment general de a se simți copleșiți de a avea prea multe de-a face în fiecare zi. Oboseala și reticenta de a se angaja au fost atribuite naturii complicate a problemelor apărute în viața lor.

A existat un consens cu privire la dificultatea de a se baza pe figuri de autoritate, ca persoane de care tinerii ar trebui să se poată baza, inspiră frică prin muștrări în loc să ofere ajutor.

Participanții nu s-au plâns că le este greu să-și facă prieteni, dar au menționat un sentiment comun de singurătate și luptă în conectarea la un nivel mai profund.

LETONIA

Lipsa motivației, lipsa timpului și situația financiară precară au fost cele mai frecvente răspunsuri în timpul discuțiilor letone.

Pentru unii tineri, provocările au fost atribuite comportamentului anumitor persoane din viața lor, a căror furie și sentimente negative față de ei servesc ca un obstacol în calea atingerii nivelului dorit de bunăstare. În schimb, sprijinul emoțional din partea celor dragi, deși se pare că nu există, le-ar îmbunătăți în mod semnificativ bunăstarea.

SPANIA

În concordanță cu tema generală care a apărut din discuțiile de grup de discuții spaniole, banii au fost identificați ca fiind cel mai important obstacol în calea bunăstării cuiva. Stabilitatea financiară a fost astfel evidențiată ca fiind cheia pentru a duce o viață mai bună.

ROMÂNIA

Discutanții români au dezvoltat un spectru larg de provocări în ceea ce privește bunăstarea lor. Dificultățile financiare, precum și deteriorarea sănătății fizice sau psihice a respondentului sau a părinților acestora au fost menționate în mod repetat în timpul discuțiilor. Participanții au discutat, de asemenea, despre constrângerile care apar din cauza sentimentelor de frică de eșec în performanța școlară, care ar putea duce la dezamăgirea familiei; de incapacitatea de a avea încredere și de a se baza pe oameni; a pierderii și durerii celor dragi; și alte sentimente negative adânc înrădăcinate, cum ar fi furia.

ÎNTREBAREA 8: CE ÎȚI VINE ÎN MINTE CÂND AUZI CUVÂNTUL VIOLENȚĂ? ÎNCERCAȚI SĂ O DEFINIȚI, ADUCEȚI EXEMPLE, ORICE FORMĂ SAU TIP DE VIOLENȚĂ

BULGARIA

Într-o definiție generală a violenței, participanții au descris actul de a răni oameni și de a provoca daune fizice sau mentale altora.

Discuția s-a axat pe violența domestică și agresiunea școlară, cu câteva relatări despre lupte, atacuri și furia rutieră, precum și o furie generală.

De asemenea, participanții au atașat violența unui sentiment general de furie, declanșat de motive banale, împreună cu neliniște și o atitudine „fiecare pentru propriul său”, în special în ceea ce privește adulții.

LETONIA

Participanții letoni nu au ajuns la un consens în definiția violenței. Unii au definit violența ca depășirea limitelor cuiva și cauzarea de disconfort. Pentru alții, violența a implicat abuz fizic, sexual și emoțional. Mai mulți intervievați au susținut că abuzul emoțional și intimidarea au fost cele mai îngrozitoare forme de violență. O persoană interviuată a subliniat că, pentru ea, violența implică și un ciclu de reciprocitate - persoanele abuzate devin și ei abuzatori. Cu toate acestea, toți tinerii, indiferent de vârstă, au fost capabili să numească cel puțin două forme de violență (cum ar fi violența sexuală, fizică și emoțională).

Adăugând o notă personală, majoritatea discutaților s-au descris ca fiind foarte emoționali și sensibili, care sunt ușor răniți de cuvinte.

SPANIA

Definiția spontană a violenței oferită de un interviuat a fost „a face rău cuiva în orice fel”.

Lucrând în grupuri, participanții au identificat patru tipuri diferite de violență: fizică, psihologică, verbală, sexuală.

ROMÂNIA

Încercând o definiție a violenței, unii participanți au descris-o drept agresiune împotriva altei persoane, nedreptate și rău. Un participant a legat cuvântul violență cu culoarea roșie.

Într-o prezentare generală a răspunsurilor, tipurile de violență au fost grupate mai jos, însoțite de exemple furnizate de participanți:

- **Violență fizică:** bătaie (palme, vânătăi, pumni), ciupire și împingere, brutalitate, agresivitate
- **Violență verbală:** înjurături, certare, insulte, folosirea poreclelor
- **Violență psihologică/mentală:** disconfort față de frică, sentiment de superioritate față de cineva, hărțuire prin canale online (de exemplu, rețelele sociale), răspândirea de zvonuri, amenințări
- **Violența sexuală:** hărțuire și abuz

Hărțuirea a fost menționată de majoritatea participanților ca o formă distinctă de violență, care implică elemente de toate celelalte tipuri (tachinări, ciupirea și împingerea, folosirea poreclelor, răspândirea zvonurilor, ignorarea sau excluderea din grupurile de egali).

ÎNTREBAREA 9: AȚI FOST VREODATĂ MARTOR LA VIOLENȚĂ/ABUZ? CE TIP, CA OBSERVATOR SAU MARTOR, TE-AI SIMȚIT VREODATĂ VIOLENT/AGRESIV ȘI NU AI PUTUT SĂ-L CONTROLEZI?

BULGARIA

Toți participanții au dezvăluit că au fost martori sau au fost conștienți de o anumită formă de violență. Bullying-ul a fost discutat de mulți ca fiind o realitate zilnică în mediul școlar.

Pe de altă parte, majoritatea respondenților au povestit povești de violență domestică fără a face referire la experiențele personale. În mod similar, s-au povestit incidente violente în spații publice în care au fost implicate persoane care au consumat alcool sau alte substanțe, fără a se stabili vreo legătură personală.

LETONIA

Toți tinerii au recunoscut că au observat violență.

Ea a explicat mai târziu că violența este incredibil de răspândită - este atât de comună încât majoritatea oamenilor nici măcar nu o observă. Alți intervievați au exprimat o observație similară, și anume că violența este normalizată până la un punct în care este aproape invizibilă.”

Abuzul emoțional și intimidarea au fost cele mai comune forme de violență la care au fost martori tinerii. Unii încercaseră să se implice și să ajute victima, recunoscând în același timp că bănuiau că prietenii lor nu ar face același lucru, dacă ar fi fost hărțuiți.

Potrivit celor intervievați, abuzul emoțional poate lua multe forme diferite - unii studenți sunt hărțuiți din cauza orientării lor sexuale, alții sunt tachinați când își vopsesc părul și așa mai departe. Unii intervievați au susținut că sfaturile și criticile nedorite sunt, de asemenea, o formă de abuz.

Doi participanți au recunoscut că au fost ei înșiși violenți față de un prieten. Cu toate acestea, ei nu au vrut să explice în detaliu situația, menționând doar că, deși erau conștienți de faptele lor greșite și și-au cerut scuze, recăpătarea încrederii în persoana respectivă nu a avut succes.

SPANIA

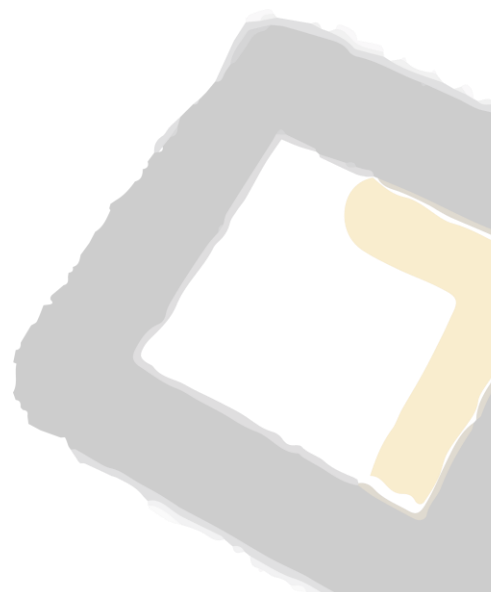
În conformitate cu constatările anterioare ale țării, toți participanții la focus grupurile spaniole au raportat că au fost martori la violență într-o anumită formă, mai ales din rolul de observator, în mediile școlare sau între prieteni.

Când au fost întrebați despre situații care ar putea stimula un comportament violent sau agresiv din partea lor față de ceilalți, majoritatea discutaților s-au abținut să răspundă; puținii care au răspuns au menționat situații de furie față de frați sau sentimentul de lipsă de respect la școală.

ROMÂNIA

Spre deosebire de constatările anterioare, nu toți participanții din România au susținut că au fost martorii unei forme de violență. Dintre cei care au făcut-o, mai mulți au recunoscut o lipsă de reacție sau interferență din cauza fricii sau a incapacității de a înțelege evenimentele care se petreceau.

Unii participanți au dezvăluit că s-au implicat în acte de violență fie ca supraviețuitori, fie ca infractori.

ÎNTREBAREA 10: CE CREZI CĂ ÎI FACE PE OAMENI MAI VIOLENȚI?ELEMENTE PRECUM: INEGALITATEA, PREJUDECĂȚILE, FANATISMUL, EXTREMISMUL, RELAȚIILE TOXICE ETC. GÂNDIȚI-VĂ LA POVEȘTILE OAMENILOR CARE S-AU SCHIMBAT DE-A LUNGUL ANILOR ȘI AU DEVENIT PROGRESIV MAI VIOLENTE.

BULGARIA

Răspunsurile s-au concentrat mai ales pe sentimentele de deznădejde și nevoia de a te simți puternic. Unii participanți au susținut că există loc pentru schimbare prin auto-creștere.

Oamenii sunt foarte dezamăgiți de lumea din jurul lor și își pierd speranța, apoi devin mai violenți.

Cred că unii oameni sunt mai violenți decât alții, dar este ceva ce vezi când crești și poți învăța, așa cum poți învăța să fii bun și grijuliu.

LETONIA

Majoritatea participanților au considerat că mediul în care o persoană a crescut joacă un rol crucial. De fapt, oamenii violenți au fost ei înșiși abuzați (fie fizic sau emoțional) și, prin urmare, au fost „programați” să fie și ei agresivi. Ei nu știu cum să se comporte diferit pentru că au avut părinți lipsiți de iubire și de susținere care i-au învățat că violența este acceptabilă. Alții au susținut că frica, furia, nemulțumirea și alte emoții negative duc la violență. Dorința de a se simți inclus ar putea face pe cineva violent, de asemenea.

Femeile intervievate au subliniat că băieții sunt mult mai violenți în general, deoarece nu știu cum să-și facă față emoțiilor. Ei au susținut că toată lumea trebuie să-și exprime sentimentele într-un fel și din moment ce băieții nu știu cum să facă asta, sunt mai predispuși să devină abuzivi.

SPANIA

În conformitate cu respondenții letoni, discutanții din Spania au susținut că tinerii care au fost victime ale tachinării sau agresiunii la școală sunt susceptibili de a recurge la violență.

În general, însă, ideea că violența este o trăsătură de personalitate, dincolo de alegere sau autocontrol, a predominat în discuție.

ROMÂNIA

Într-un brainstorming al rădăcinilor violenței, participanții români au identificat următoarele: relații toxice (absența unui părinte, certuri în familie); dependențe (consum de alcool și droguri, jocuri de noroc); nivel scăzut de educație; stare financiară proastă; inegalitatea, misoginia, nedreptatea, represiunea sau victimizarea; mod toxic de gândire, sentimente negative (umilință, frustrare, furie sau chiar adrenalină), nesiguranță și lipsă de stima de sine.

Oamenii sunt probabil violenți pentru că au fost abuzați de alți oameni. Consider că atmosfera și oamenii din jur influențează dezvoltarea celorlalți în societate.

Din păcate, unii oameni aleg să fie violenți atunci când se simt judecați, nedreptățiți, discriminați sau când vor să realizeze ceva și eșuează.

Într-o direcție diferită de restul respondenților, un participant a susținut că violența este necesară pentru supraviețuirea într-un mediu ostil, cum ar fi mediul școlar.

Pot spune că am devenit mai agresiv de-a lungul anilor, dar cred că așa ar trebui să fie. Școala este ca o junglă, ești pradă sau prădător, nu ai cum.

ÎNTREBAREA 11: CE AR FI AJUTAT CEL MAI MULT ÎNTR-O SITUAȚIE DE VIOLENȚĂ? ÎNAINTE (DUCÂND PÂNĂ LA EL), ÎN TIMPUL, DUPĂ. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE OAMENII, ATITUDINILE, RESURSELE, INSTITUȚIILE ETC

BULGARIA

O gamă largă de răspunsuri a inclus reacția mediului cuiva la violență, fie prin intervenție, fie prin acordarea de sprijin fără implicare directă; încrederea pe intervenția eficientă a autorităților de poliție; conștientizarea sprijinului instituțional disponibil; auto-împuternicire prin cursuri de autoapărare sau alte antrenamente de arte marțiale.

LETONIA

Tinerii au subliniat că, deși trecătorii ar trebui să se implice întotdeauna și să ajute victima, ei au susținut și că acest lucru este posibil doar în timpul actelor de violență emoțională. O femeie intervievată a susținut că, deși, în teorie, a ajuta victima și nu pur și simplu ignorarea violenței ar fi benefic pentru victimă și ar face-o să se simtă sprijinită, implicarea într-o ceartă ar putea fi periculos pentru o femeie martor.

Tinerii au susținut, de asemenea, că adolescenții și copiii trebuie să fie pregătiți pentru potențiale acte de violență și cum să reacționeze în astfel de situații.

Conștientizarea publicului cu privire la problema violenței, a definiției și a nivelului de prejudiciu pe care un comportament îl poate provoca este considerată a fi cardinală pentru a face atitudinea societății față de abuz mai strictă.

SPANIA

Răspunsurile participanților s-au concentrat pe medierea celor dragi (familie sau prieteni) și autocontrolul cuiva în încetarea unui act violent.

ROMÂNIA

Respondenții români au fost singurii care par să fi luat în considerare aspectul temporal pentru identificarea mecanismelor de sprijinire a actelor de violență. Prin această lentilă, răspunsurile ar putea fi grupate după cum urmează:

- Înainte (prevenire): conștientizarea publicului pe bază de spectacole educaționale, jocuri non-violente etc.; promovarea unei comunicări mai bune și a sentimentelor de încredere; abordarea atitudinilor sociale înrădăcinate de indiferență, discriminare, critică
- În timpul: medierea prin discuție cu ambele părți ale conflictului, cu accent pe asistarea infractorului să înfrunte cauzele și să înțeleagă consecințele comportamentului acestuia; comunicarea incidentului unei persoane din mediul familial sau unui adult în general, autorităților de poliție, personalităților de încredere precum profesorii și profesioniștii cu expertiză în domeniul violenței, precum psihologii, fie pentru sprijin, fie intervenție. Un interviuat a sugerat că confruntarea infractorului ar putea ajuta la calmarea acestuia și la încetarea actului de violență.
- După: proceduri stricte de pedepsire a infractorului pentru prevenirea unor incidente viitoare

De remarcat, un respondent a insistat că violența este o trăsătură umană și, prin urmare, nu este posibil să se elimine fenomenul, ci mai degrabă să se atenueze amploarea acestuia.

ÎNTREBAREA 12: DE CE INSTRUMENTE, RESURSE SAU PREGĂTIRE AȚI AVEA NEVOIE PENTRU A COMBATE/IDENTIFICA VIOLENTĂ SAU PENTRU A O PREVENI?

BULGARIA

În timp ce la început, participanții au menționat mai multe antrenamente în arte marțiale, apoi s-au orientat mai mult către sisteme mai susținătoare - de prieteni și familie, de guvern și autorități locale.

În timpul discuției a fost evidențiată necesitatea unei conștientizări sporite cu privire la modul de prevenire a violenței și identificarea spațiilor care oferă sprijin în cazurile de abuz.

LETONIA

Participanții nu au enumerat politici sau instituții specifice care ar putea preveni violența. În schimb, ei au susținut că toată lumea - copii, părinți și profesori - trebuie să fie educată mai mult despre conceptul de violență. Ei au explicat că multe persoane, inclusiv abuzatorii, nici măcar nu știu ce este violența sau cred că violența poate fi doar fizică, dar nu emoțională, de exemplu, așa că nici măcar nu își dau seama că au fost abuzive. Respondenții au susținut că violența este atât de normalizată în societatea letonă, încât chiar și oamenii bine intenționați apelează la abuz deoarece nu au abilități adecvate de rezolvare a conflictelor sau nu știu cum să-și facă față emoțiilor negative. În opinia lor, copiii trebuie să fie mai bine educați asupra formelor de violență, astfel încât să înțeleagă treptat că există anumite limite pe care nu le putem depăși.

Alții au susținut că violența începe foarte devreme - în timpul grădiniței - așa că singurul mod în care poate fi prevenită este prin educarea părinților. Tinerii au susținut că violența este ceva pe care oamenii îl învață de la adulții din jurul lor, care îi învață pe copii că violența este un răspuns acceptabil în conflicte. Pentru ca violența să fie evitată, eforturile de prevenire trebuie să înceapă de la părinți și profesori - adulții trebuie să înceteze să mai abuzeze pentru a opri ciclul de abuz. Cu toate acestea, dacă violența continuă să fie normalizată și oamenii nu învață cum să-și proceseze emoțiile într-un mod sănătos, abuzul va continua să facă parte din societatea modernă.

SPANIA

Participanții au fost rugați să intre din nou în grupuri și să facă o listă de instrumente, resurse sau formare pentru combaterea/prevenirea violenței. Cele mai repetate răspunsuri pentru

prevenirea violenței în grupa lor de vârstă au fost educația privind autocontrolul oferită ca parte a curriculum-ului școlar și programele de combatere a hărțuirii.

În ceea ce privește violența în rândul adulților, legile mai dure au fost considerate a fi favorabile prevenirii violenței. În această lumină, legalizarea armelor a fost, de asemenea, considerată ca fiind dăunătoare acestui scop.

ROMÂNIA

Ca o resursă cheie pentru prevenirea sau gestionarea violenței, participanții au raportat oportunitatea de a solicita ajutor de la autoritățile competente și de a asigura accesul la sprijin profesional din partea unui terapeut.

Alte răspunsuri includ: trăsături comportamentale, cum ar fi răbdarea și înțelegerea, concentrarea și inteligența emoțională; importanța educației formale și non-formale în creșterea gradului de conștientizare și furnizarea de formare cu privire la modul de identificare a diferitelor tipuri de violență și de abordare a persoanelor violente; oportunități de discuție cu colegii care s-au confruntat cu o situație similară; ajutor din partea autorităților competente; comunicare directă și eficientă cu infractorul; înțelegere profundă a modului în care oamenii pot învăța să conviețuiască și să tolereze opinii diferite.

ÎNTREBAREA 13: CONSIDERAȚI CĂ EXISTĂ UN SPRIJIN ADECVAT DIN PARTEA MUNICIPALITĂȚII/STATULUI/GUVERNULUI PENTRU PREVENIREA VIOLENȚEI, BUNĂSTARE? CUM POATE AJUTA GUVERNUL?

LETONIA

A existat un acord universal între toți cei intervievați că nu a existat un sprijin adecvat de niciun fel pentru prevenirea violenței sau îmbunătățirea bunăstării. Chiar dacă toți tinerii și-au amintit cel puțin o prelegere despre violență susținută de un lector invitat, ei au susținut că conținutul este de proastă calitate și absolut inutil. Prelegerile au fost de obicei foarte teoretice, explicând pur și simplu care sunt diferitele forme de violență cu liste de numere de telefon de criză pe care tinerii le-ar putea folosi. Nu au existat exerciții practice, discuții, ateliere sau orice interacțiune cu publicul. Persoanele intervievate au susținut că instruirea de succes în prevenirea violenței ar trebui să fie frecventă - cel puțin o dată pe an, ar trebui să discute despre subiectele mai incomode (cum ar fi violența sexuală) și nu ar trebui să fie folosită ca înlocuitor pentru o altă clasă. Poate că această abordare creează studenților impresia că subiectul nu este atât de important, așa că este sigur să ignorați lectorul, în timp ce prioritizarea prelegerii și îmbunătățirea conținutului acesteia ar fi mai benefică.

În plus, când au fost întrebați despre sprijinul profesorilor, toți intervievații au recunoscut că nu primesc ajutor de la profesori atunci când suferă abuzuri. Foarte puțini ar fi dispuși să

apeleze la un profesor, deoarece experiența anterioară i-a învățat că profesorii de obicei resping experiența lor sau pur și simplu le spun că tinerii „trebuie să riposteze” făptuitorului. Drept urmare, lipsa de sprijin din partea profesorilor îi face pe tineri să se simtă mai puțin în siguranță și în siguranță într-un mediu școlar.

În același timp, mulți participanți au lăudat diferitele ONG-uri și organizații de tineret care lucrează cu violența și încearcă să îmbunătățească bunăstarea tinerilor.

SPANIA

Participanții nu erau siguri cu privire la sprijinul oferit de municipalitatea/statul lor, dar credeau că oricare ar fi fost, nu este suficient.

ROMÂNIA

Există un larg consens cu privire la lipsa sprijinului instituțional adecvat în combaterea actelor de violență. S-a subliniat necesitatea unei instruiți practice frecvente, alături de dorința unei implicări mai active a autorităților statului în situațiile de violență și în viața socială a tinerilor în general. Pe de altă parte, s-a susținut că asigurarea aplicării legii prin impunerea de amenzi sau alte forme de pedeapsă financiară poate servi ca un factor de descurajare pentru viitoarele acte de violență. De asemenea, a fost menționat rolul esențial al educației și al profesioniștilor care oferă sprijin sub auspiciile școlii (cum ar fi consilierii școlari).

ÎNTREBAREA 14: CE IMPACT CREDEȚI CĂ ARE VIOLENȚA ASUPRA BUNĂSTĂRII? DIN PUNCT DE VEDERE PERSONAL, VIOLENȚA FAȚĂ DE EI SAU DE OAMENII DIN JURUL LOR AFECTEAZĂ CEA MAI MARE PARTE A BUNĂSTĂRII LOR?

BULGARIA

Violența a fost legată de sentimente de a se simți amenințat sau nesigur în timp ce practica anumite activități sau se afla în anumite locuri. În cazurile în care prezența în astfel de locuri este obligatorie (de exemplu, școala), sentimentele predominante de frică pot împiedica concentrarea asupra activităților relevante.

Participanții au fost de acord că violența este un factor de descurajare foarte puternic al bunăstării.

LETONIA

La fel ca respondenții bulgari, intervievații din Letonia au fost de acord că violența are o influență profund negativă asupra bunăstării cuiva; a existat, totuși, un anumit dezacord cu privire la impactul specific al violenței asupra victimei. Unii participanți au crezut că

victimele abuzului au tendința de a se învinovăți pentru ceea ce s-a întâmplat și încep să-și facă griji că violența se va întâmpla din nou. Alții, vorbind din propria experiență personală, au susținut că victimele devin mai rezervate, mai tăcute și mai timide cu o anxietate crescută care durează pe termen lung.

Chiar și situațiile în care violența a fost observată și experimentată personal pot avea un impact groaznic asupra bunăstării cuiva. A fi martor la violență duce la mânia reținută față de nedreptatea observată și la un sentiment de neputință.

SPANIA

În concordanță cu constatările anterioare, respondenții spanioli au atestat ideea că persoanele care sunt expuse la violență regulată sunt susceptibile de a avea un impact profund asupra bunăstării lor.

ROMÂNIA

În acord cu toți ceilalți respondenți, participanții români au analizat impactul negativ al violenței asupra bunăstării cuiva, punând accent pe suferința emoțională, frica, incapacitatea de a avea încredere în ceilalți și scăderea încrederii în sine pe care victimele violenței le experimentează frecvent. Unii respondenți au subliniat că trauma în urma unui act de violență poate afecta o persoană pe termen nelimitat, afectându-i capacitatea de a simți bucurie sau fericire, de a dezvolta relații personale sau de a dispărea de gândurile negative și îngrijorătoare.

Un interviuat, totuși, a deviat refuzând să admită o corelație inevitabilă între violență și un nivel scăzut de bunăstare.

ÎNTREBAREA 15: DACĂ AȚI FI UN FACTOR DE DECIZIE, PROPUNEȚI O SCHIMBARE CARE AR ÎNTĂRI BUNĂSTAREA ȘI UNA CARE AR COMBATE VIOLENȚA ÎN RÂNDUL TINERILOR. CE SCHIMBARE AR DORI SĂ VADĂ, CE ESTE CEL MAI NECESAR PENTRU EI?

BULGARIA

Consolidarea bunăstării cuiva: mai puțină presiune școlară prin reducerea numărului de examene de stat, care determină abilitățile de susținere a testelor, mai degrabă decât învățarea profundă; crearea mai multor oportunități gratuite pentru activități relaxante și distractive.

Combaterea violenței în rândul tinerilor: Configurarea unui spațiu în care actorii instituționali să poată lansa campanii de prevenire și să ofere sprijin victimelor. Ar trebui să fie undeva în centrul orașului și foarte vizibil și accesibil, ca un prim punct de contact.

LETONIA

Întărirea bunăstării cuiva: acces gratuit la un psiholog și explicație de ce ședințele sunt benefice pentru toată lumea.

Combaterea violenței în rândul tinerilor: prelegeri regulate care învață identificarea și abordarea emoțiilor ar preveni posibilele izbucniri de violență în rândul copiilor care sunt predispuși la violență.

SPANIA

Îmbunătățirea bunăstării cuiva: pentru a dedica mai mulți bani activităților după școală, în special în cartierele mai sărace, unde copiii s-ar putea să nu aibă multe de făcut după-amiaza și în weekend și s-ar putea să nu se simtă în siguranță acasă.

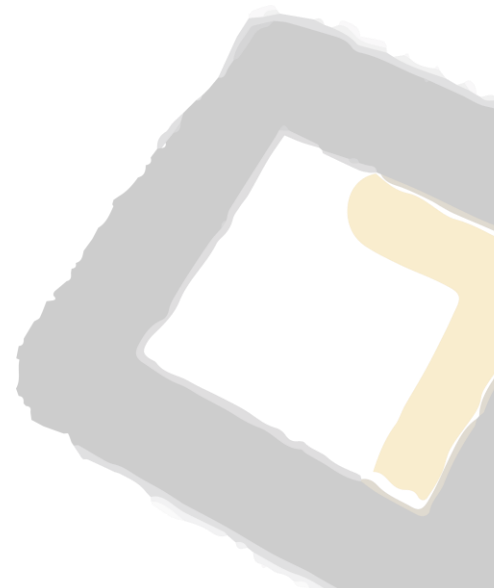
Combaterea violenței în rândul tinerilor:

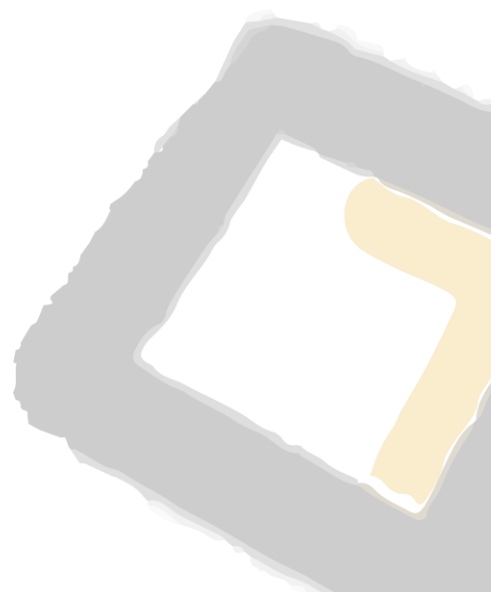
- Creați o lege care îi obligă pe profesori să facă ceva dacă sunt martori ai violenței (acest lucru a fost repetat de două ori) – unii dintre participanți au spus că profesorii sunt uneori pasivi atunci când au fost martori la agresiune sau au bănuit că un elev suferă violență și că acest lucru a fost foarte descurajant ca tânăr.
- Să închidă părinții care își lovesc/abuzează copiii și să nu-i lase să-i vadă din nou – unul dintre participanți a fost foarte deschis în această privință și a crezut că nu contează dacă sunt părinți, dacă sunt violenți, trebuie să plece. la închisoare.

ROMÂNIA

Consolidarea bunăstării cuiva: crearea de parcuri și alte spații de agrement; schimbarea abordării sistemului educațional, departe de examenele multiple și spre alte modalități de dezvoltare a competențelor; creșterea implicării în activități care aduc fericire și întăresc stima de sine; garanții ale unui trai decent, de ex. prin asigurarea la timp a salariului cuiva

Combaterea violenței în rândul tinerilor: austeritate în crearea și aplicarea cadrului legislativ împotriva infractorilor; organizarea de întâlniri cu persoane care au suferit violențe, precum și cu actori locali și statali ca dovadă de sprijin.

INTERVIURI CU TINERI ASUPRA PERCEPȚIEI DE VIOLENTĂ ȘI BUNĂSTARE

(Întrebări de interviu în ANEXĂ)

Această secțiune a lucrării de cercetare analizează interviurile tinerilor și lucrătorilor de tineret. Scopul acestei abordări este de a obține o perspectivă și mai mare asupra percepției violenței și a bunăstării. Răspunsurile la interviu ale tinerilor sunt consolidate, iar consensul este descris împreună cu citate directe. Interviurile lucrătorilor de tineret sunt fragmente directe.

BULGARIA

În cazul Bulgariei, 6 tineri au fost rugați să răspundă la 16 întrebări referitoare la percepțiile lor asupra violenței și bunăstării. Cel mai tânăr participant avea 13 ani, iar cel mai în vârstă 18. 3 dintre ei din capitala Bulgariei, Sofia. 3 din alte orașe din Bulgaria. Destul de interesant, unul dintre participanți a decis să răspundă la interviu sub forma unei povești despre experiențele lor cu violența. Participanții au răspuns la toate întrebările și părți din povestea lor au fost folosite în descrierea răspunsurilor de mai jos.

Tinerii percep violența ca tot ceea ce pune un individ în calea unui rău în beneficiul celui alt. De asemenea, tot ceea ce ține un individ în control asupra altcuiva. Acțiuni care vin de la o persoană și o fac pe alta să se simtă frică sau rănită. Poate fi fizică sau psihologică, dar provoacă întotdeauna rău de la o parte la alta, chiar dacă o parte este formată din mai multe persoane. Violența vine în multe forme și dimensiuni. Participantul numărul 3 observă că „reducerea lui la simplu act fizic de atac subminează atât consecințele, cât și provocările inițiale.”

Când au fost întrebați ce tipuri de violență sunt cele mai comune pentru ei, aproape toți au remarcat că cele fizice și verbale sunt cele mai frecvente cu exemple din hărțuirea școlară și violența domestică. Acest lucru este evident și în următoarea întrebare, unde sunt întrebați unde văd cazuri de violență. Cele mai comune locuri erau școlile lor – printre colegii de școală – și acasă, cum ar fi disputele violente în familie și agresiunea. În plus, când sunt întrebați despre ce tipuri de violență sunt cel mai probabil expuși în comunitățile lor, ei notează încă o dată școala și casele și, în unele ocazii, în spațiile publice și transportul public. Mai exact, ei menționează că violența psihologică/verbală este proeminentă în școli, unde se manifestă sub formă de insulte sau ridicându-și înfățișarea și slăbirea lor.

Mai mult, tinerii au fost întrebați cum reacționează oamenii din jurul lor când sunt martori la acte de violență. Ca în cazul în care sunt reacții sau dacă cineva intervine sau raportează

incidentele. Toți au spus că nimeni nu reacționează într-o manieră interventivă. Ei fie râd, fie se comportă de parcă nu l-ar vedea și doar îl observă fără să acționeze. Participanții au mai spus că nu au intervenit în majoritatea cazurilor, doar 2 participanți declarând că au încercat de câteva ori să oprească actele de violență fizic, dar nu au avut succes. De asemenea, participanții au susținut că le este frică să intervină. De asemenea, tinerii au răspuns că nu cunosc alte modalități de a raporta astfel de incidente decât poliția și poate profesorul atunci când au loc în mediul școlar.

Trecând la bunăstare, consensul din interviu este că tinerii sunt conștienți de conceptul de bunăstare și sunt conștienți de el, dar nu cu încredere. Ei o descriu ca a nu fi nevoit să-ți faci griji pentru lucruri și a fi în pace cu tine însuși. Alții o descriu ca având o casă bună și prieteni buni. Participantul 5 a spus „Este să te simți bine cu tine, să găsești lucrurile care te fac să te simți fericit. Oamenii au lucruri diferite despre asta, dar pentru mine, este calm, animale de companie, citirea cărților, găsirea timpului pentru plimbări. De asemenea, mă simt bine când am făcut toate sarcinile pe care ar trebui să le fac”.

Întrebați dacă bunăstarea este importantă de îngrijit și dacă fac pași în realizarea acesteia, tinerii sunt unanim de acord că este important. Cu toate acestea, se pare că ei întâmpină unele dificultăți atunci când încearcă să o implementeze, cum ar fi participantul 4 „Încerc, dar nu cred că fac nimic bine”.

Poate că se pot obține mai multe informații din factorii care împiedică și împiedică bunăstarea tinerilor. Când au fost întrebați, ei au remarcat că educația le ocupă mult timp și le aplică multă presiune pentru a excela, a avea activități extracurriculare și a avea succes academic, ceea ce poate fi destul de consumator de timp.

Cu toate acestea, când au fost întrebați care este singurul lucru, ei fac care ar putea face situația din jurul lor mai bună sau o acțiune pentru ei înșiși, cei mai mulți dintre ei au spus că încearcă să-i facă pe oameni fericiți zâmbind sau fiind alături de ei, evitând conflictele și să fie sprijin pentru prietenii lor. Participantul 2 a spus „Încerc să zâmbesc oamenilor, să-i fac să se simtă bine. Și asta mă face să mă simt bine. Ajut când pot, ca mama mea cu treburi. M-am oferit uneori voluntar și am făcut curățenie pentru a ajuta mediul”. Participantul 1, care s-a concentrat mai ales pe ei înșiși și a spus „M-am slăbit în momentele grele. Gata este mai bine decât perfectă. Uneori îmi permit hrană suplimentară, dar încerc să nu o fac, astfel încât să nu dezvolt mecanisme de adaptare nesănătoase.”

În cele din urmă, când au fost întrebați despre singurul lucru pe care îl pot face în mod ideal pentru a îmbunătăți lucrurile pentru comunitate, o temă comună în răspunsuri a fost educarea și creșterea gradului de conștientizare despre violență și despre empatie. În acest fel oamenii ar fi mai sensibili și mai deschiși la ascultare, în loc să conducă la conflict. Alte răspunsuri au inclus oamenii din comunitatea lor care deveneau mai toleranți și mai puțin bigot. Participantul 6 a rezumat bine spunând:

ROMÂNIA

În cazul României, au fost realizate 6 interviuri cu participanți din zonele rurale ale României (similar cu statisticile demografice colectate în chestionar). Cel mai tânăr participant avea 13 ani, iar cel mai mare 16 ani.

Când au fost întrebați despre percepția lor asupra violenței, răspunsurile comune au fost cele fizice și mentale/verbale în principal și unele referiri la violența sexuală. Aceștia continuă prin a afirma că acestea sunt, de asemenea, cele mai frecvente tipuri de violență care le afectează mediul local, în special pe străzi și în școli. În consecință, aceștia au fost menționați exclusiv atunci când au fost întrebați ce tip de violență au fost cel mai probabil să vadă în comunitatea lor, cum ar fi școala și familia.

4 din 6 tineri au declarat că au intervenit atunci când s-au confruntat cu acte de violență, susținând că s-au simțit „drăguț” că au intervenit așa cum a afirmat participantul 1 „Am făcut-o! Am văzut odată un băiat lovind o fată și m-am dus acolo să o ajut. Mă simt atât de bine știind că am ajutat-o” și Participantul 2 „Da, am intervenit în acte de violență, de cele mai multe ori pentru a împiedica unul dintre colegii mei să fie rănit” . În ciuda faptului că majoritatea tinerilor intervin în acte de violență, cei mai mulți dintre aceștia au afirmat, de asemenea, că trecătorii nu fac nimic pentru a interveni și în cele mai multe cazuri încearcă să nu-i acorde atenție. În plus, toți tinerii au spus că sunt pe deplin conștienți de modalitățile de a raporta violența.

Pe tema bunăstării, toți participanții au spus că sunt conștienți de aceasta și o leagă de capacitatea de a-și menține treburile de viață în ordine și de a avea prieteni și familie. Ei îl descriu ca un sentiment foarte pozitiv, sinonim cu fericire și relaxare. Pace în contextul absenței violenței. Toți procedează observând că este foarte important pentru ei și fac pași pentru a-și atinge bunăstarea.

Întrebați care sunt factorii care le împiedică bunăstarea, tinerii au menționat sărăcia și mediul social ca fiind cele mai mari probleme. Acestea ar putea fi probleme cu colegii lor sau cu oamenii care au o mare influență asupra altor persoane. Sărăcia afectează nivelul de

educație și consideră bunăstarea drept o prioritate mai mică, în comparație cu alimentele și utilitățile. Cu toate acestea, toți tinerii au spus că singurul lucru pe care îl fac pentru a îmbunătăți lucrurile este să fie amabili, să-și ia timp pentru ei înșiși și să sperăm să-i facă pe cei din jur să se simtă mai bine, cum ar fi participantul 4: „Lucru pe care îl fac pentru a face lucrurile în jur. eu sau pentru mine mai bine este pentru mine să fiu mai bun cu lumea din jurul meu”.

În cele din urmă, dacă ar fi capabil să schimbe un lucru în mod ideal care ar îmbunătăți lucrurile în comunitatea lor, s-au făcut mențiuni despre educație și comunicare, precum și despre importanța muștrării infractorilor, astfel încât aceștia să nu repete acte de violență, subliniind în același timp importanța educării de ce. aceste acte nu sunt bune. Participantul 3 a mai adăugat: „Dacă aș putea face o schimbare pentru a îmbunătăți lucrurile, aș crea niște reguli, în care oamenii să se simtă liberi, dar și protejați de oamenii care îi pot răni pe alții în mod intenționat în sau în afara școlii”

SPANIA

În cazul Spaniei, au fost realizate 6 interviuri cu participanți din orașe mai mici din Spania. Cel mai tânăr participant avea 14 ani, iar cel mai mare 18 ani.

La întrebarea ce percep ei ca fiind violență, participanții au afirmat că este ceva care provoacă rău sau face pe altcineva să se simtă rău și precizează menționând abuzul psihologic și fizic, dar nu orice alte tipuri. Aceasta urmează răspunsurile lor cu privire la care sunt cele mai comune tipuri de violență care afectează comunitatea lor locală, unde au răspuns în principal fizic, psihologic și verbal.

Tinerii au afirmat că cele mai multe incidente de violență se petrec în liceu, pe străzi și în locurile de întâlnire ale adolescenților, toate fiind violență psihologică și fizică. În plus, cei mai mulți dintre tineri susțin că în majoritatea cazurilor nu intervin. Cu toate acestea, Participantul 4 subliniază problema sprijinului comunitar „Depinde de oameni. La sat, dacă persoana este importantă sau nu, un tip cunoscut și necunoscut, îl vor apăra pe cel cunoscut. Grupuri apropiate, se sprijină reciproc.”

În mod surprinzător, deși majoritatea oamenilor din mediul lor nu intervin atunci când se confruntă cu acte de violență, toți tinerii din acest studiu afirmă că au intervenit fie în a oferi sfaturi prietenilor care locuiesc departe de ei, învățând cum să rezolve conflictul și să ia poziția mediatorului. Participantul 5 afirmă „ În liceu a fost bullying, am susținut pe alții. Dacă mi se întâmplă, trec doar pentru că hrănește mintea bătaușilor”. În cele din urmă, tinerii când nu intervin, se bazează pe părinți/familie și pe profesori. Acest lucru se leagă de răspunsurile anterioare despre locurile în care văd cel mai des acte de violență, prin urmare, raportându-le persoanelor cele mai apropiate de acel mediu.

Continuând cu descrierea și conștientizarea bunăstării, tinerii o relaționează cu a fi confortabil și fericiți și a fi în largul lor cu ei înșiși. După cum a declarat Participantul 2 „A fi fericit și înconjurat de oameni care te susțin” și așa cum a spus Participantul 1 „Simțind că nu ești exclus, că vrea să fie cu tine. Simte-te inclus, fii în largul tău fără stres.” Mai mult, toți tinerii consideră că îngrijirea pentru bunăstarea lor este foarte importantă pentru ei și fac pași în atingerea nivelului lor de bunăstare. Fie găsindu-și prieteni care să-i susțină, fie fiind sinceri cu oamenii din jurul lor și față de ei înșiși. Găsirea unui spațiu sigur în care nu sunt judecați și nu trebuie să se ascundă. De asemenea, participantul 5 afirmă „Vreau să-mi ating obiectivele și să mă simt auto-realizat. Și bucură-te de ceea ce fac.”

Mergând mai departe, tinerii susțin că factorii care le afectează negativ bunăstarea în comunitățile lor sunt în mare parte medii sociale și, în unele cazuri, bigotismul. Ei susțin că a nu se simți acceptat pentru identitatea lor le împiedică bunăstarea. Participantul 4 mai afirmă „*grupurile minoritare primesc o mulțime de insulte; nu au bunăstare. Societatea în general.*” Când au fost întrebați ce ar putea face de fapt pentru a îmbunătăți lucrurile pentru oamenii din jurul lor și pentru ei înșiși, răspunsurile lor au fost destul de diverse. Participantul 1 a declarat „*Vreau să creez un canal YouTube pentru a ajuta persoanele cu diabet, nutriție, sfaturi.*” și Participantul 5 „*Încearcă să fiu eu însumi, să inspir pe alții, să-i ajut acolo unde pot și să fiu membru al societății mele.*”. Alți participanți spun că arată respect și ajută oamenii care sunt singuri.

În cele din urmă, când au fost întrebați dacă ar putea în mod ideal să schimbe un lucru în comunitatea lor care ar îmbunătăți lucrurile, participanții s-au concentrat pe crearea unor setări în care oamenii să poată fi vocali și deschiși la minte și care să nu-i judece pe alții pe baza statutului economic și a aparențelor. Participantul 2 afirmă: „Educați copiii mai mult cu privire la diferite probleme: despre a fi diferiți unii de alții, educație despre cum să nu-i răniți pe ceilalți, astfel încât să-și dea seama de asta.”

LETONIA

În cazul Letoniei, 5 tineri au fost intervievați din orașe din Letonia. Cel mai tânăr participant are 14 ani, iar cel mai mare 18 ani.

Întrebați despre percepția lor despre violență, unde o văd cel mai des și ce tipuri de violență sunt cele mai răspândite, tinerii au fost de acord că rănirea oamenilor - atât fizic, cât și emoțional, precum și violul și abuzul sexual contează ca violență. Cu toate acestea, o participantă a recunoscut că înțelegerea ei despre violență se învâрте în jurul abuzului fizic și că nu i-a trecut prin cap că tachinarea, batjocorirea, hărțuirea și așa mai departe ar putea fi considerate violență.

Alți participanți, pe de altă parte, au subliniat că violența este un concept incredibil de larg care poate implica, de asemenea, durere, nesiguranță, stima de sine scăzută, precum și abuz. În mod interesant, violența sexuală a fost menționată de un singur participant care a enumerat-o ca fiind unul dintre primele exemple de violență, spre deosebire de alți participanți.

În continuare, toți participanții au observat violență la un moment dat în viața lor, de obicei la școală. Cel mai obișnuit tip de abuz a fost hărțuirea, cu excepția unui participant de sex masculin care a suferit și violență fizică atunci când a intrat într-o ceartă. O altă femeie participantă fusese, de asemenea, victimă a abuzului domestic din partea mamei sale. După cum au subliniat participanții, abuzul emoțional a fost comun atât în rândul fetelor, cât și în rândul băieților.

Întrebați dacă oamenii intervin atunci când sunt martori la acte de violență sau sunt conștienți de acestea, tinerii au spus că în Letonia, actele violente sunt de obicei ignorate - atât de către adulți, cât și de către tineri. De exemplu, un participant a descris un moment în care a fost hărțuită în timp ce mergea cu autobuzul. Toți cei din jurul ei nu au acordat nicio atenție și nu au intervenit, ceea ce a lăsat-o pe fată să se simtă lipsită de apărare. În mod similar, hărțuirea este adesea ignorată și în școlile letone, sau alți oameni s-ar putea chiar să se alătore și să râdă împreună cu agresorul. Potrivit tinerilor, nici profesorii nu intervin - lipsa lor de implicare a fost evaluată negativ de toți participanții care au exprimat că ar trebui să fie responsabilitatea profesorilor să ajute victima.

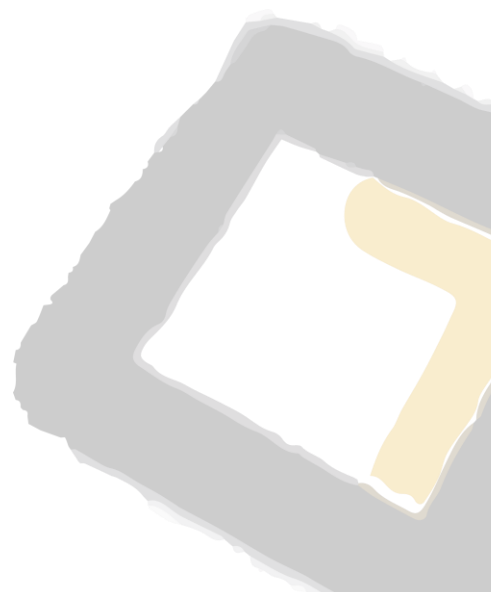
Cu toate acestea, majoritatea tinerilor interveniseră în acte de violență. Uneori au făcut-o pentru că prietenul lor era batjocorit, în alte situații au făcut-o pur și simplu pentru că au simțit că este ceea ce trebuie făcut. Cu toate acestea, tinerii au recunoscut că nu a fost o decizie ușoară: „Vreau să ajut, dar în acel moment vă este teamă că bătăușul care îl abuzează pe celălalt, vă va face și vouă”. Totodată, tinerii au subliniat importanța intervenției. După cum a susținut o fată, era responsabilitatea tuturor să nu ignore momentele de nedreptate și violență și, în schimb, să ajute victima.

Trecând la bunăstare, tinerii au avut perspective ușor diferite asupra definiției bunăstării. Pentru unii, bunăstarea a însemnat lipsa de stres și anxietate, a te simți fericit și în siguranță, pentru alții bunăstarea a însemnat o oportunitate de a te dezvolta într-un mediu sănătos

alături de oameni care te respectă. Toți participanții au fost de acord că grija pentru bunăstarea cuiva este crucială. După cum au explicat, ignorarea îngrijirii de sine ar duce la o stimă de sine scăzută și o persoană s-ar putea simți exclusă din viața de zi cu zi. Alții au susținut că o consecință potențială ar putea fi lipsa voinței de a trăi și gândurile suicidare. Sau lipsa de grijă pentru bunăstarea cuiva poate duce la scăderea motivației de a face orice.

Tinerii au susținut că au făcut un efort pentru a-și îmbunătăți nivelul de bunăstare. Activitățile includ ieșirea la plimbare în pădure, vizionarea de filme cu floricele de porumb, cântatul la pian sau întâlnirea cu cei dragi.

În cele din urmă, tinerii, întrebați ce le împiedică sau le împiedică bunăstarea, cel mai frecvent factor menționat a fost timpul. Mulți tineri se pregăteau pentru finală, așa că toți au subliniat că mai mult timp pentru revizuire, teme și odihnă le-ar scădea nivelul de stres. . Unii studiau în străinătate și le lipseau părinții și frații lor. Alți tineri aveau rude bolnave de care trebuiau să aibă grijă, așa că asta a jucat un rol determinant în bunăstarea lor. Dar, în ciuda acestor obstacole, toți participanții și-au evaluat bunăstarea ca fiind peste medie, spre deosebire de participanții la discuții de grup, care au fost mult mai pesimiști cu privire la nivelul lor de bunăstare.

INTERVIURI CU LUCRĂTORII DE TINERET PRIVIND PERCEPȚIA VIOLENȚEI ȘI BUNĂSTĂRII

Doi lucrători de tineret au fost intervievați în fiecare țară parteneră și au răspuns la 15 întrebări. Ele vor fi notate cu YW1 și YW2 pentru toate țările.

BULGARIA

1. DE CÂȚI ANI LUCREZI ÎN DOMENIUL TINERETULUI?

YW 1: De doi ani lucrez profesional în domeniul tineretului. Dar am fost voluntar în Fundația PULSE timp de 10 ani și mai mult.

YW2: 13 ani, din care munca de tineret peer-to-peer a fost în jur de 6-7 ani.

2. ÎN CE TIP DE ORGANIZAȚIE DE TINERET LUCRAȚI?

YW 1: Fundația PULSE este înregistrată în temeiul Legii persoanelor juridice fără scop lucrativ ca organizație care desfășoară activități social utile care vizează dezvoltarea și afirmarea valorilor spirituale în societatea civilă, sprijinirea integrării sociale și a realizării personale, precum și protecția a drepturilor omului. Fundația PULSE lucrează pentru o lume fără violență oferind ajutor și sprijin persoanelor care au suferit violență și sporind sensibilitatea societății față de problemă pentru a elimina formele de violență în relațiile umane.

YW 2: Am lucrat într-un club de tineri de voluntari pentru prevenirea violenței; într-un centru de criză pentru victimele violenței; într-un cămin temporar pentru copii fără îngrijire părintească, iar acum lucrez pentru linia telefonică națională de urgență pentru copii 24/7.

3. CU CE GRUPĂ DE VÂRSTĂ LUCREZI CEL MAI MULT?

IS 1: Depinde de Program. Uneori lucrez cu copii la grădiniță, dar de cele mai multe ori lucrez cu adolescenți între 13 – 17 ani

IS 2: 12 – 18 ani

4. CĂREI CATEGORII DEMOGRAFICE APARTIN (MAJORITATEA DINTRE) TINERII TĂI?

YW 1: Bulgaria de Vest – Regiunea Pernik (Pernik, Breznik, Radomir) dar avem niște voluntari și din Sofia.

IS 2:Majoritatea sunt din orașe și sate mici, mai puțin din orașe mari și din capitală.

5. TINERII DIN COMUNITATEA DUMNEAVOASTRĂ LOCALĂ SE CONFRUNTĂ CU VIOLENȚĂ? DACĂ SUNT, CE TIP DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Pot spune că tinerii din comunitatea mea se confruntă cu violență – mai precis hărțuirea școlară (fizică, emoțională, sexuală, psihologică), hărțuire cibernetică și violență domestică.

YW 2: În mare parte hărțuire; ei solicită propriile probleme ale prietenilor lor – fie că prietenii lor sunt, de asemenea, hărțuiți, fie că prietenii lor pot fi victime ale violenței domestice.

6. TINERII SE ÎNCREDE ÎN TINE SAU RAPORTEAZĂ ACTE DE VIOLENȚĂ COMISE ÎMPOTRIVA LOR?

YW 1: Mai des, cazurile de violență ajung la noi prin alți adulți în care au încredere - părinți, profesori sau alți adulți sau prin instituții. Fundația PULSE lucrează activ pentru a-i învăța pe voluntarii noștri cum să recunoască violența și cum să devină acele persoane de încredere pentru semenii lor (cum să ofere sprijin adecvat colegilor lor). De asemenea, în trainingurile noastre îi informăm pe tineri la cine pot apela și care sunt telefoanele de încredere.

YW 2: Mai ales când făceam parte din clubul de tineret pentru prevenirea violenței, oamenii știau despre asta și mă contactau pentru că cred că pot ajuta. Din experiența mea, toată lumea a experimentat un fel de violență de atâtea ori, care îi face desensibilizați la violență, în special la acte de violență mai mici. Este subestimată, violența psihologică de la părinți la copiii lor, care se vede în luarea libertăților, a așteptărilor extrem de mari sau a pedepselor severe.

7. TINERII DIN JURUL TĂU SE TEM DE VIOLENȚĂ?

YW 1: De multe ori nu înțeleg că se află într-o situație de violență și nu înțeleg întotdeauna că sunt victime ale violenței. Ei simt frica, dar nu știu cum să o exprime.

IS 2:Da, de obicei, din cauza naturii muncii mele.

8. ÎN CALITATE DE LUCRĂTOR PENTRU TINERET, AȚI ORGANIZAT VREODATĂ UN ATELIER SAU UN SEMINAR LEGAT DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Da, majoritatea seminarului pe care l-am condus vreodată se referă la drepturile omului, diferite forme de violență și cum să o recunoști și cum să te protejezi pe tine sau pe celălalt de ea.

YW 2: Da, mulți. Pentru prevenirea violenței, o abordez de obicei prin auto-reflecție; definirea violenței prin discuții și emoții; legături dintre emoție și acțiuni violente. Am

lucrat cu o metodologie de la Fundația PULSE pentru a lucra cu preșcolari în prevenirea violenței sexuale – se numește Corpul meu personal și era legată de atingerea dorită și nedorită, cu accent asupra modului în care emoțiile din corpul nostru și cunoașterea lor ne pot indica limitele. Un alt subiect pe care îl găsesc la fel de interesant este despre rușine și frică din cauza acuzațiilor de fapte greșite atunci când raportează crime – acesta este ceva prin care trăiesc în special fetele când sunt tinere și vulnerabile; sunt acuzați că sunt de vină pentru violența sexuală pe care o suferă.

9. CREZI CĂ ESTE NECESAR SAU NU?

YW 1: Da, mai ales când vorbim despre a-i învăța pe tineri cum să recunoască acest lucru și să se protejeze.

YW 2: Problema este că sunt de multe ori activități unice. În clubul de tineret, ne-am întâlnit în fiecare săptămână timp de 2 ore; după o serie de antrenamente în cartierul majoritar rom, am primit un grup mare de voluntari romi în club. S-au înscris în clasa a IX-a și au stat până la sfârșitul liceului. Au avut schimbări foarte mari în notele lor, comportament, logodne și, mai ales, nici una dintre fete nu a fost căsătorită înainte de a termina liceul, deși colegii lor au fost și părinții lor au încercat să le facă. Am reușit să vorbim cu părinții și să le arătăm promisiunea în care fetele rămân în educație. Cred că toate acestea au avut un impact atât de mare pentru că a fost un efort continuu; au avut sprijin și au avut un adult de încredere care să asculte și să ofere sfaturi. Dacă ar fi fost 4 ateliere desfășurate pe tot parcursul anului școlar, nu cred că ar fi avut un efect similar.

Am încercat să facem ceva cu o urmărire mai bună prin organizarea unui seminar de prevenire a violenței de 2 ore la cursurile din școală și apoi un training de o zi întreagă cu voluntari din toate clasele, dar s-a dovedit a fi extrem de complicat pentru că nu am avut multă finanțare. Cred că alternativa bună este urmărirea semnificativă, dar atunci când nu aveți un proiect aprobat și bine finanțat, este dificil.

10. DACĂ AR EXISTA O METODOLOGIE CARE SĂ ARATE LUCRĂTORILOR DE TINERET CUM SĂ EDUCE TINERII PE TEMA VIOLENȚEI, AȚI FOLOSI-O?

YW 1: Da, folosesc acest tip de metodologie în acest moment.

YW 2: Am combinat diferite metodologii în munca mea, așa că cu siguranță da.

Unele concepte precum terapia prin artă, conceptul de reziliență, pedagogia Waldorf (învățare prin natură, antrenament artistic, învățare în cicluri; un accent pe copil ca individ complex care are nevoie de mintea, corpul și estetica dezvoltate toate împreună). Folosesc și metodologii ale unor organizații pe care le urmăresc de mult și știu că le testează foarte mult.

11. CUM DESCRII STAREA DE BINE PENTRU TINERI?

YW 1: Toți tinerii merită să crească în siguranță și să prospere.

YW 2: Pentru mine, bunăstarea înseamnă găsirea insulei interioare, stabilitatea interioară, ceea ce înseamnă că orice se întâmplă în exterior, îl poți depăși.

Pentru tineri, cred că este mai ales siguranță externă și calm. Cei care sunt bine, au un adult de încredere – fie acesta un părinte, un profesor, un membru al familiei sau chiar cineva din exterior, dar un adult care îi ascultă, cu care să-l împărtășească și să nu fie judecați, râși sau ridiculizat. Dacă nu au un adult de încredere, mulți copii merg pe o cale proastă.

12. EXISTĂ ACTIVITĂȚI ÎN ORGANIZAȚIILE DE TINERET PENTRU CARE LUCRAȚI ȘI CARE CONTRIBUIE LA BUNĂSTAREA TINERILOR? SARCINI CREATIVE, SESIUNI DE TERAPIE, PSIHODRAMĂ, VOLUNTARIAT ETC.

YW 1: Misiunea noastră este să lucrăm pentru a proteja și a afirma drepturile copiilor și pentru a crește bunăstarea copiilor. Ne reafirmăm credința în dreptul tuturor copiilor de a fi protejați de toate formele de abuz, neglijare, exploatare și violență, așa cum este consacrat în Convenția ONU din 1989 privind drepturile copilului.

Lucrăm direct cu copiii și adolescenții care sunt expuși riscului sau sunt victime ale oricărei forme de violență. CENTRUL NOSTRU DE REABILITARE SOCIALĂ ȘI INTEGRARE „TATYANA ARSOVA” oferă servicii cuprinzătoare menite să ajute și să sprijine tinerii aflați în situații de risc, victimele violenței, traficului și alte grupuri de risc. Programele oferă servicii complete de îngrijire și sprijin psihologic, social, juridic și de sănătate, depășind consecințele violenței experimentate și mobilizând resurse pentru depășirea situației de dependență, construind atitudini și abilități pentru comunicare egală.

YW 2: Da, voluntariat, terapie prin artă etc.

13. EXISTĂ SPRIJIN SUPLIMENTAR PENTRU ASTFEL DE ACTIVITĂȚI? DE LA MUNICIPALITĂȚILE LOCALE SAU ALTE ONG, INSTITUȚII RELIGIOASE ETC?

YW 1: Majoritatea serviciilor și programelor nu sunt delegate de stat sau municipal. Ne bazăm foarte mult pe sprijinul municipalității (diferite proiecte) și al altor organizații neguvernamentale cu care lucrăm în rețea.

YW 2: Când eram în clubul tinerilor, într-adevăr depindea de la școală la școală – unele școli nu ne lăsau niciodată să intrăm, altele ne căutau. Am avut un proiect, finanțat de Fundația OAK, care a pilotat 5 camere de încredere în 5 școli, administrate de voluntari ai clubului. Unora dintre directori le-a plăcut atât de mult, încât au contribuit cu adevărat la sălile și ne-au susținut să le îmbunătățim.

De la municipalitate – nu, de obicei fără sprijin.

Alte ONG-uri ne-au fost cei mai mari susținători. Ne cunoaștem, oamenii care lucrează în acest domeniu și de multe ori suntem singuri împotriva opiniilor publice, ne-am sprijinit reciproc cu organizații precum Forumul Național al Tineretului, Rețeaua Națională a Copiilor, Alianța pentru protecția împotriva violenței domestice.

14. ÎN ÎMPREJURĂRILE ÎN CARE AU LOC ACTE DE VIOLENȚĂ ÎN RÂNDUL TINERILOR, CARE ESTE REACȚIA DUMNEAVOASTRĂ? PROBABIL AȚI REUȘIT SĂ REZOLVAȚI CONFLICTUL CARE A DUS LA ASTA?

YW 1: Reacțiile oamenilor se pot schimba în timp. De obicei, încep să mă gândesc ce aș putea face pentru a ajuta dacă nu am control asupra situației. În primul rând, ar trebui să văd situația de la distanță, să nu mă implic sau să încerc să fac dreptate în acel moment. Uneori trebuie să fim neutri în astfel de situații pentru a nu adăuga mai multe motive de luptă. Voi rămâne calm și apoi voi încerca să-i despart. Cel mai bine este să găsești sprijin - o altă persoană care să stea alături de unul dintre tineri și să-l calmeze în timp ce eu fac același lucru cu celălalt. Voi oferi tinerilor șansa de a-mi spune în felul lor ce s-a întâmplat (violența comunitară îi face pe adolescenți să simtă că nu pot avea încredere în oameni și că există întotdeauna un fel de agendă secretă și le este greu să se deschidă). Dacă ambii tineri devin calmi, voi vorbi din nou împreună cu ei, ca să vedem unde este problema.

YW 2: Depinde de tipul de violență, de frecvența violenței și de cât de pregătit este copilul să ia măsuri.

În primul rând, mă concentrez de obicei pe crearea unei relații cu tinerii, astfel încât să se simtă mai în siguranță, mai ales când vine vorba de violență domestică. În domeniul meu de muncă, trebuie să ascult mai întâi și să arăt că sunt acolo, pentru ca ei să poată suna înapoi. De obicei, există un decalaj între ascultare și copilul să fie gata să împărtășească și cu ceilalți, pentru ca cazul lor să fie la vedere, deoarece există o criză în gândul „Dacă a fost posibil ca cineva să mă asculte, de ce nu s-a mai întâmplat niciodată?”.

Apoi, de obicei, le spun ce pași ar putea fi luați pentru a-i sprijini și cum urmează procedurile. Încerc să găsesc un adult de încredere în viața lor (prin întrebarea lor), dar atunci când nu au unul, trebuie să fiu asta.

Pentru cele mai grave cazuri le conectez la Direcția pentru Protecția Copilului.

15. SUNT TINERII CARE SUNT VICTIME ALE VIOLENȚEI MAI SUSCEPTIBILI DE A AVEA UN SENTIMENT MAI SCĂZUT DE BUNĂSTARE? CUM ARATĂ ASTA?

YW 1: Violența împotriva copiilor are un impact pe tot parcursul vieții asupra sănătății și bunăstării copiilor, familiilor, comunităților și națiunilor.

Violența împotriva copiilor poate afecta dezvoltarea creierului și a sistemului nervos, ceea ce duce la deficit de atenție, hiperactivitate, tulburări de conduită sau alte tulburări de comportament; Are ca rezultat comportamente negative de adaptare și riscuri pentru sănătate; Implicarea timpurie cu alcool, droguri și tutun; Inteligență scăzută și performanță educațională; Angajament scăzut față de școlar și eșecul școlar; Implicarea în infracțiuni; Expunerea la violență în familie; gândurile de sinucidere; diverse probleme de sănătate și tulburări de alimentație etc.

YW 2: Da, mai ales cei care s-au confruntat cu violență pe termen lung sau cu forme mai grele de violență. În acele cazuri, vezi că nu există nici măcar un concept de „eu” sau un concept despre propriul sine ca persoană valoroasă. Îți poți spune întotdeauna, de exemplu, în căminul temporar pentru copiii fără îngrijire părintească, care copii au fost abuzați toată viața și care au fost pentru o perioadă scurtă de timp, deoarece cu violență prelungită își pierd simțul de sine.

În cazurile de agresiune, de multe ori aceasta este violența continuă – deoarece victimele violenței devin adesea victime ale altor violențe mai ușor. Cu toate acestea, bătaușii de la școală sunt adesea și victime ale violenței acasă – se simt neputincioși față de părinții lor, de exemplu, și o iau pe copiii mai slabi.

Există și cei care au fost victime ale violenței domestice de mult timp – încep să se răzvrătescă. Ei cresc cu forță și într-un mod fals – devin mai adaptabili și au „nas” pentru violență, dar rămân mereu și copiii mici speriați care trebuie doar să fie îmbrățișați și înțeleși. Deci, cum ar putea fi un „adult de încredere” dacă nu au avut niciodată unul și au devenit adulți înainte de a fi pregătiți?

ROMÂNIA

Doi lucrători de tineret au fost intervievați și au răspuns la 15 întrebări. Ele vor fi notate cu YW1 și YW2.

1. DE CÂȚI ANI LUCRAȚI ÎN DOMENIUL TINERETULUI?

YW 1: Lucrez cu tineri din 2010. Am lucrat mai mult cu ei în perioada 2014-2016 în cadrul proiectului Rețeaua de centre de educație non-formală pentru mediul rural din Dâmbovița

IS 2: 25 de ani

2. ÎN CE TIP DE ORGANIZAȚIE DE TINERET LUCRAȚI?

YW 1: Lucrez cu tineri în biblioteca publică dintr-o comună de peste 3000 de locuitori

YW 2: Biblioteca publică

3. CU CE GRUPĂ DE VÂRSTĂ LUCREZI CEL MAI MULT?

YW 1: Lucrez mai mult cu grupele de vârstă 10-14 și 14-16 ani.

IS 2: 8-14

4. CĂREI CATEGORII DEMOGRAFICE APARTIN (MAJORITATEA DINTRE) TINERII TĂI?

YW 1: Populația comunei Raciș se ridică la 3.464 de locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt români (98,44%). Pentru 0,84% din populație, etnia este necunoscută. Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (97,11%), cu o minoritate de adventiști de ziua a șaptea (1,79%).

IS 2: 12-16 ani

5. TINERII DIN COMUNITATEA DUMNEAVOASTRĂ LOCALĂ SE CONFRUNTĂ CU VIOLENȚĂ? DACĂ SUNT, CE TIP DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Da, tinerii din comunitatea mea se confruntă cu violență! Tipurile de violență identificate în comunitate sunt hărțuirea, violența verbală, violența fizică, violența domestică, violența financiară, hărțuirea cibernetică.

YW 2: Da, violență verbală și mai puțină fizică

6. TINERII SE ÎNCREDE ÎN TINE SAU RAPORTEAZĂ ACTE DE VIOLENȚĂ COMISE ÎMPOTRIVA LOR?

YW 1: În timp, am construit o relație specială cu tinerii cu care intru în contact zilnic. Au încredere în mine și îmi împărtășesc experiențele pe care le au, îmi spun cum se comportă colegii lor cu ei sau cum se comportă diverși adulți, dacă sunt jigniți sau blestemați... De obicei aud o mulțime de povești care nu ar trebui să se întâmple.

YW 2: Da, tinerii au încredere și discută probleme la întâlnirile de grup din Bibliotecă sau în privat

7. TINERII DIN JURUL TĂU SE TEM DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Da, tinerilor din jurul meu le este frică de violență. Unii sunt victime pentru că sunt mai sensibili, mai emoționați, nu au puterea sau educația să ceară ajutor atunci când au nevoie. Mulți dintre ei devin atacatori fără să-și dea seama că fac ceva greșit celor din jur pentru că nu sunt educați. Dacă vad în mediul familial ca mama primește o palma sau este injurată, au impresia ca aceste comportamente sunt normale și trebuie replicate.

YW 2: Tinerii se tem de violență.

8. ÎN CALITATE DE LUCRĂTOR PENTRU TINERET, AȚI ORGANIZAT VREODATĂ UN ATELIER SAU UN SEMINAR LEGAT DE VIOLENȚĂ? DACĂ DA - DESPRE CE ERA VORBA ȘI DESPRE CE FEL DE ATELIER? DACĂ NU - DE CE NU ȘI AȚI DORI?

JV 1: Da, am organizat ateliere despre violență, am avut invitați și polițiști care le-au vorbit copiilor despre violență. Am organizat anual ateliere de lucru dedicate bullying-ului și cyberbullying-ului.

YW 2: Am organizat mai multe ateliere legate de violență și două dintre ele au fost cazuri concrete prin care au trecut doi adolescenți din grup, un caz de tentativă de violență sexuală și un caz de cyberbullying; în atelierelor respective, printr-un joc de rol am încercat să explicăm cât mai concret unde au greșit adolescenții respectivi dar și persoanele care au provocat actul de violență

9. CREDEȚI CĂ ESTE NECESAR SAU NU UN SEMINAR SAU UN ATELIER DE VIOLENȚĂ/BUNĂSTARE?

YW 1: Da, cred că este necesar. Eu, ca bibliotecar, dar și tinerii din comună, avem nevoie de mai multe informații despre violență!

YW 2: Pentru a preveni situațiile critice prin care pot trece adolescenții, aceste ateliere sunt necesare.

10. DACĂ AR EXISTA O METODOLOGIE CARE SĂ ARATE LUCRĂTORILOR DE TINERET CUM SĂ EDUCE TINERII PE TEMA VIOLENȚEI, AȚI FOLOSI-O?

YW 1: Da, cred că toți bibliotecarii au nevoie de o astfel de metodologie. Luăm legătura cu diverse categorii de public care ar putea fi îndrumați/ajutați prin întâlniri/ateliere de lucru despre violență. Aș folosi metodologia în lucrul cu tinerii.

YW 2: Da, bineînțeles că aș folosi această metodologie

11. CUM DESCRII STAREA DE BINE PENTRU TINERII?

JV 1: Cred că tinerii pot atinge un nivel de bunăstare dacă au interacțiune socială în viața lor, dacă se dezvoltă armonios, dacă sunt educați să ducă o viață sănătoasă, dacă sunt ajutați să se descopere, să cunoască propriile puncte forte și slabe.

YW 2: Aș descrie această stare de bine prin sentimentul de siguranță pe care îl au copiii, certitudinea că în cazurile dificile vor ști să se comporte și certitudinea că ori de câte ori au o problemă o pot discuta și rezolva la bibliotecă.

12. EXISTĂ ACTIVITĂȚI ÎN ORGANIZAȚIILE DE TINERET PENTRU CARE LUCRAȚI ȘI CARE CONTRIBUIE LA BUNĂSTAREA TINERILOR? SARCINI CREATIVE, SESIUNI DE TERAPIE, PSIHODRAMĂ, VOLUNTARIAT ETC.

YW 1: Destul de multe. Letonă NA au formatori care se concentrează pe aceste subiecte. Formatorii folosesc terapia dansului și învățarea corpului. La nivel comunitar, psihoterapeuți sunt disponibili. Sunt suficiente resurse.

Tinerii le este rușine să ceară sprijin, nu cunosc diferența dintre psihoterapeuți, lucrători de tineret, psihiatri etc.

YW 2: Da, există activități care contribuie la bunăstarea tinerilor, ședințe de terapie, ateliere, ateliere prin excursii, acțiuni de voluntariat.

13. EXISTĂ SPRIJIN SUPLIMENTAR PENTRU ASTFEL DE ACTIVITĂȚI? DE LA MUNICIPALITĂȚILE LOCALE SAU ALTE ONG, INSTITUȚII RELIGIOASE ETC?

YW 1: Da, în comunitatea noastră există sprijin pentru organizarea unor astfel de activități. Biblioteca, biserica, școala și administrația publică locală sunt parteneri care sunt implicați și pe care vă puteți baza în organizarea unor astfel de ateliere.

YW 2: Există sprijin din partea autorităților și a operatorilor economici

14. ÎN CIRCUMSTANȚE ÎN CARE AU LOC ACTE DE VIOLENȚĂ ÎN RÂNDUL TINERILOR, CARE ESTE REACȚIA DUMNEAVOASTRĂ? PROBABIL AȚI REUȘIT SĂ REZOLVAȚI CONFLICTUL CARE A DUS LA ASTA?

YW 1: Iau măsuri de fiecare dată când asist la un caz de violență, indiferent de tipul acestuia. Încerc să netezesc lucrurile, să încerc să-i fac să comunice ca să nu ajungă la alte lucruri mai serioase. Când au fost cazuri mai grave, am apelat la profesioniști pentru a rezolva problema.

YW 2: Când au avut loc acte de violență împreună cu psihologul voluntar, am încercat și am reușit să rezolvăm conflictele și să le reducem la minimum

15. SUNT TINERII CARE SUNT VICTIME ALE VIOLENȚEI MAI SUSCEPTIBILI DE A AVEA UN SENTIMENT MAI SCĂZUT DE BUNĂSTARE? CUM ARATĂ ASTA?

YW 1: Da, tinerii cu un nivel scăzut de bunăstare pot fi victime ale violenței. Sunt nefericiți, nu comunică, nu socializează, sunt ignorați, abandonați, nu sunt primiți în grup, sunt excluși. Și de obicei devin agresivi, încercând să se apere sau să atragă atenția asupra lor.

YW 2: Da, sunt tineri care din cauza nivelului material sau social scăzut din familie, se simt mai vulnerabili, caz în care încercăm să-i aducem în statul bunăstării prin sentinela că se pot baza pe noi ca grup. ori de câte ori au nevoie.

SPANIA

1. DE CÂȚI ANI LUCRAȚI ÎN DOMENIUL TINERETULUI?

IS 1:14

IS 2:12

2. ÎN CE TIP DE ORGANIZAȚIE DE TINERET LUCRAȚI?

YW 1: Consiliul Municipal Madrid, program socio-educativ Madrid Juventud. 16 raioane, în fiecare raion câte o locație - unele într-un centru de tineret și altele în alte locații.

YW 2: ONG, Injuve ca lucrător independent în cursuri de formare a voluntarilor.

3. CU CE GRUPĂ DE VÂRSTĂ LUCREZI CEL MAI MULT?

YW 1: Mai ales între 14 și 18.

YW 2: 18 la 30 și mai ales 16-17.

4. CĂREI CATEGORII DEMOGRAFICE APARTIN (MAJORITATEA DINTRE) TINERII TĂI?

YW1: Majoritatea elevilor de liceu. Diversitate, multe naționalități, istorie migratorie, născut în Spania cu părinți din alte țări. Maghreb, țări est-europene, latino-americieni. Mai puțini oameni 100% spanioli. Minorii neînsoțiți din Maghreb și Africa Subsahariană

YW 2: Un pic din toate, o mulțime de oameni expuși riscului de excludere (needucați, imigranți) și, de asemenea, foarte educați. Cele două extreme. Aproape mai multe fete, destul de echilibrat 60% fete.

5. TINERII DIN COMUNITATEA DUMNEAVOASTRĂ LOCALĂ SE CONFRUNTĂ CU VIOLENȚĂ? DACĂ SUNT, CE TIP DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Da. Mai mulți aveau probleme de violență acasă, aveau protocoale, unul trebuia să meargă la un centru 😊 Destul de mult disconfort în rândul familiilor.

Un grup cu diversitate sexuală, persoane trans care au suferit violențe în stradă. Doi dintre ei s-au autovătămat. Odată un cuplu în relația cu mama lor. Cazuri de relații toxice în mai multe locuri.

YW 2: El nu este afectat de aceasta în fiecare zi. Poți simți la unii dintre ei că vor să fie emancipați mai devreme pentru că își cer un loc de muncă. Nu o spun foarte clar pentru că nu se înțeleg. Este mai mult psihologic decât fizic. Există bullying psihologic, relații proaste cu părinții. Faptul că au abandonat școala este anecdotic pentru că este atât de comun.

6. TINERII SE ÎNCREDE ÎN TINE SAU RAPORTEAZĂ ACTE DE VIOLENȚĂ COMISE ÎMPOTRIVA LOR?

YW 1: Totul. Am conceput activități de agrement pentru a le oferi spațiu, pentru a se cunoaște și pentru a câștiga încredere, fiecare băiat referent sau eu sau partenerul meu. Climat de deschidere.

Fără judecată, lăsați-i să se simtă într-un spațiu sigur. Toleranță, timpuri pentru a păstra informații sensibile. Păstrați capul rece, fiți deschis ca un profesionist pentru a gestiona ceea ce vă vine. Nu judeca. Ascultare. Ține o persoană pe spate.

În funcție de situație zilnic, la fiecare două săptămâni. Era ușor să creeze un climat dacă doreau, erau acolo în fiecare după-amiază. Unii nu mergeau la activități pentru că trebuiau să învețe și am venit să vorbesc cu ei, să fiu disponibil.

La 20 de ani, acompaniament la alte resurse adecvate vârstei lor. Instituționalizat, neobișnuit să-și gestioneze propriul timp liber..

YW 2: Cineva sosește destul de pierdut, un prieten sau partener i-a primit, moment în care încep să vorbească puțin. Aceștia sunt îndrumați către serviciul psiholog-consilier. Serviciile de consiliere psihologică și de studiu au cabinete separate, cu mai multă discreție de a se exprima.

7. TINERII DIN JURUL TĂU SE TEM DE VIOLENȚĂ?

YW 1: Mai multe da. Nu toate. Nu se simțeau în siguranță acasă, la anumite ore pe stradă. Nu prea au verbalizat-o. Au venit cu acel avertisment. YW 2: Tinerii se tem de violență.

YW 2: Presupun că da. Imigranti. Sunt lucruri pe care le simți, nu vorbesc despre asta deschis

8. ÎN CALITATE DE LUCRĂTOR PENTRU TINERET, AȚI ORGANIZAT VREODATĂ UN ATELIER SAU UN SEMINAR LEGAT DE VIOLENȚĂ? DACĂ DA, DESPRE CE ERA VORBA ȘI DESPRE CE FEL DE ATELIER? DACĂ NU - DE CE NU ȘI AȚI DORI?

YW 1: Mai mult cu prevenire, îngrijire de sine, ieșiri la spectacole de drag queen. Ți s-a întâmplat ceva pe care nu l-au normalizat: abuzul mamei lor, el sau ea nu și-a dat seama că nu era normal. Mai subtil, și-au dat seama.

Suntem lucrători de tineret, nu psihologi. Le-am îndrumat uneori către psihologi. Fiind minori, cu permisiunea părintească..

YW 2: Unele conflicte în tabere cu copii mici, au trăit împreună. Organizarea de activități pentru a reflecta și a reduce violența, vorbiți despre valori precum respectul. Am banalizat mult, ca să vadă ce este violența. A fost spontan, când a apărut un conflict. În pre-adolescență.

În schimburile de tineri am lucrat în ateliere despre violență și violență de gen. Cu tineri de până la 25 de ani.

9. CREDEȚI CĂ ESTE NECESAR SAU NU UN SEMINAR SAU UN ATELIER DE VIOLENȚĂ/BUNĂSTARE?

YW 1: Multe. Seminarii specifice despre asta, dar fiți atenți pentru că anumite nume pot ține oamenii departe. Am fost la unul despre violența de gen, care a fost foarte interesant, erau doi prieteni de-ai mei care ar fi putut să-l folosească, dar nu s-au dus cu acel subiect. Ceea ce este greu este să pui un nume la ceea ce ți se întâmplă, este mai ușor să agățați oamenii cu un nume alternativ. Mai întâi trebuie să fii conștient de cum ești și apoi să te descurci cu asta. „Singurătate nedorită”, despre populația covid-tinere. Într-un proiect paralel, aceștia au fost îndrumați către tineri. Să știm să avem grijă de noi înșine, să detectăm când cineva ne tratează rău și să acționăm.

YW 2: Da, trebuie să dai spațiu. Fii primul pas pentru ca copilul care are nevoie de ajutor să știe unde să meargă.

10. DACĂ AR EXISTA O METODOLOGIE CARE SĂ ARATE LUCRĂTORILOR DE TINERET CUM SĂ EDUCE TINERII PE TEMA VIOLENȚEI, AȚI FOLOSI-O?

YW 1: Desigur. Tu spui: „Doamne, cum voi gestiona asta”.

Echipa de psihologi de la primărie ne-a oferit pregătire pentru a ne pregăti să facem fața acestor situații.

YW 2: În general da, pentru consilierul de locuri de muncă nu este atât de util în Casa Tineretului.

O activitate distractivă, este de obicei destul de utilă atunci când convingeți pe cineva care nu s-a gândit la asta să participe activ și apoi să se gândească critic la ea. Funcționează în momentul în care copilul se implică. „Stau și ascult un discurs”, nu este de obicei eficient și nu îi interesează. Joacă ceva în care nici nu-și dau seama (inconștient) și apoi are loc o reflecție finală. Mai degrabă roll-play. În taberele cu copii, cu adolescenții este mai direct.

11. CUM DESCRII STAREA DE BINE PENTRU TINERI?

YW 1: Ca al oricui, un spațiu sigur acasă sau oriunde locuiește, care este demn și sănătos, curat, fără sindromul Diogene; cu conflicte familiale normale, și argumentele din adolescență. A avea un grup de egali, succes, a se simți parte din ceva, motivație pentru ce să facă cu viața lor. Sănătos, cu prieteni, cu motivație pentru viitor. În balanță. Dacă se îndrăgostesc sau nu este o altă poveste, când elementele de bază nu sunt acoperite.

YW 2: Echilibrul psihologic-mental, că nu se izolează. Cu COVID există supraprotecție, unii sunt responsabili, dar se izolează și îi afectează foarte mult. Lucrați la socializare, că au

prietenii sănătoase, că își ocupă timpul liber și timpul liber la nivel fizic. Acum se bazează prea mult pe tehnologie. Sunt agățați de agrement online etc. cu scuza COVID.

12. EXISTĂ ACTIVITĂȚI ÎN ORGANIZAȚIILE DE TINERET PENTRU CARE LUCRAȚI ȘI CARE CONTRIBUIE LA BUNĂSTAREA TINERILOR? *SARCINI CREATIVE, SESIUNI DE TERAPIE, PSIHODRAMĂ, VOLUNTARIAT ETC.*

YW 1: Activitățile recreative care au fost propuse, am încercat să le fac să vină din ele. În funcție de nevoile lor, le-au pregătit singuri. Dacă erau supraponderali, doreau să intre în formă sportivă pentru a-și îmbunătăți stima de sine. Ateliere despre sexualitate pentru a cunoaște alte profiluri de oameni. Interesați de mediu, au organizat ieșiri. În comunitate, au făcut lucruri: au lucrat să se simtă ei înșiși, cu un proiect prin care să-i învețe pe bătrâni să folosească noile tehnologii și au fost foarte bucuroși să colaboreze cu asta. 5 după-amiezi pe săptămână: graffiti, cântări la un festival, înregistrare video, mers la un adăpost de animale, le-a plăcut mult. Tot felul de socializare și de a-i face să se simtă bine. Am învățat trei copii din India și Africa să înoate.

Din cauza tipului de tineri, nu a fost la fel în toate centrele. Într-un loc nou, ei au creat ei înșiși grupul. Nici băieților, nici instructorului nu le-a plăcut sportul.

Copiii din Chinatown erau foarte pasivi, activitățile erau foarte cool, dar nu erau motivați. Erau mai obișnuiți cu jocurile de societate și le era greu să iasă. Exact opusul copiilor de la Lavapies.

YW 2: Da. Nu atât de mult acum, vor să simtă că au primul lor venit. Uneori ajung demotivati, faptul de a revizui cv-ul le crește stima de sine.

Programul Z16 are ateliere, activități culturale, excursii... gratuit. În acest fel, au acces la socializare și la a-și face prieteni noi.

În Casas de Juventud se întâmplă. Foști voluntari ai voluntarilor internaționali din Zaragoza, o dată pe săptămână, au făcut o postare despre bunăstarea mentală, obiceiurile sănătoase și provocări. Încă se desfășoară între decembrie 2020 și iulie 2021. Numele proiectului este Europe 4 Citizens numărul 3. Este proiectul personal al unuia dintre voluntari.

13. EXISTĂ SPRIJIN SUPLIMENTAR PENTRU ASTFEL DE ACTIVITĂȚI? *DE LA MUNICIPALITĂȚILE LOCALE SAU ALTE ONG, INSTITUȚII RELIGIOASE ETC?*

YW 1: Muzee, consiliul orașului era deja acolo pentru asta. Am cerut material, uneori ni l-au dat și alteori nu. Era mai degrabă o chestiune de voință, cu artiști care să facă graffiti, noi plătim materialul dar nu artiștii voluntari. Unele lucruri mărunte au fost șchioape, a rămas scurt. O mare parte este ceea ce faci și contactele pe care le ai. Atâta timp cât numărul X de băieți caută statistici, nu le pasă ce faci de fapt sau dacă stai jos etc.

Ne dorim să avem „aceasta calitate” și urmează să facem „asta”, până la urmă îți implici viața personală în timp și contacte.

Totul pe jumătate gratis, este un lucru foarte excepțional. Uneori... A putea merge la cinema a fost o provocare. Asta e cam nasol.

YW 2: În unele cazuri, da. Casa de la Mușer, când există suspiciuni de violență de gen, există fonduri

14. ÎN CIRCUMSTANȚE ÎN CARE AU LOC ACTE DE VIOLENȚĂ ÎN RÂNDUL TINERILOR, CARE ESTE REACȚIA DUMNEAVOASTRĂ? PROBABIL AȚI REUȘIT SĂ REZOLVAȚI CONFLICTUL CARE A DUS LA ASTA?

YW 1 Un tip a aruncat săruturi asupra uneia dintre fete, cu impunitate. Am ieșit și i-am cerut să plece, ca un polițist cool. Protejați copiii. În unele magazine se simt foarte singuri.

YW 2: Există ambele extreme: se răzvrătesc, dacă există „ce-mi faci mai mult”. Mai mult decât violența, îi văd că se protejează; sunt copii supărați. Rezultat al copiilor care au trecut prin acel vârful, ei recomandă să apară acolo pentru a-i redirecționa.

Puștiul care se izolează ajunge epuizat la nivel psihologic. Este mai frecvent. Foarte tânăr - sosește sau cu un partener, sau cu părinți sau tutori legali și acea persoană nu preia frâiele în îndrumare. Puștiul care simte că nu are aptitudinile încă nu se simte foarte pregătit, nu știe dacă va fi capabil. — Vine cineva cu mine. Uneori există supraprotecție. Nu este pregătit să se concentreze, dar treaba mea este să-l ajut să se concentreze. Toate foarte subtile.

15. SUNT TINERII CARE SUNT VICTIME ALE VIOLENȚEI MAI SUSCEPTIBILI DE A AVEA UN SENTIMENT MAI SCĂZUT DE BUNĂSTARE? CUM ARATĂ ASTA?

YW 1: Presupun că da. Este violență de singurătate. Nu aleg foarte bine companiile. Au normalizat lucrurile pentru că le-au văzut și apoi le vor reproduce. Sunt într-o buclă.

Auto-vătămare, detectezi ceva, iar ei îți spun: „Știu că această persoană nu-mi face bine, dar nu pot să-i părăsesc” (dependență și dependență). Se simt atât de singuri încât cred că sunt singura persoană care îi iubește. Ei recunosc că acest lucru nu este bine, dar nu pleacă. Ei nu știu cum să facă altfel, nu au instrumentele pentru a se dezactiva. Cu drogurile sunt suișuri și coborâșuri.

YW 2: Da, sunt foarte nesiguri, indecisi. Stima de sine foarte scăzută. Le pui întrebări și nu au ajuns niciodată. Nici la nivel profesional nu sunt prea multe aspirații, orice ar urma. Observați că nu există context violent, îl merit, pot visa la lucruri. Cu violența, dimpotrivă, nu o merit. Ei văd că nu sunt la îndemâna lor.

LETONIA

Doi lucrători de tineret au fost intervievați și au răspuns la 15 întrebări. Ele vor fi notate cu YW1 și YW2.

1. DE CÂȚI ANI LUCRAȚI ÎN DOMENIUL TINERETULUI?

IS 1: 15 ani

YW 2: 18 ani, regiune rurală școală. 200-300 de persoane.

2. ÎN CE TIP DE ORGANIZAȚIE DE TINERET LUCRAȚI?

YW 1: Sunt formator pentru agenția națională și lucrez și pentru un ONG și pentru municipalitatea în care locuiesc.

YW 2: Lucrez la ONG IDEA, care se concentrează pe regiunile rurale cu tineri 13-25 de ani. 13-18 în cea mai mare parte și în sectorul public.

3. CU CE GRUPĂ DE VÂRSTĂ LUCREZI CEL MAI MULT?

IS 1:15-25

IS 2:13-18. 13-16

4. CĂREI CATEGORII DEMOGRAFICE APARTIN (MAJORITATEA DINTRE) TINERII TĂI?

YW 1: În zonele rurale care au venituri mici

YW 2: Localnici, familii cu venituri mici. Se împarte 50-50

5. TINERII DIN COMUNITATEA DUMNEAVOASTRĂ LOCALĂ SE CONFRUNTĂ CU VIOLENȚĂ? DACĂ SUNT, CE TIP DE VIOLENȚĂ?

YW 1: violență de la egal la egal, violență emoțională, auto-vătămare, vorbire auto-negativă. Sinucidere.

YW 2: Ei se confruntă cu violența din partea familiei. Mamă tată, fizic și emoțional. De la tineri la tineri este mai ales verbal, social media, bârfă, emoțional. Ei nu vorbesc despre violență. Trebuie să găsească o persoană de încredere.

6. TINERII SE ÎNCREDE ÎN TINE SAU RAPORTEAZĂ ACTE DE VIOLENȚĂ COMISE ÎMPOTRIVA LOR?

YW 1: Da, sunt personal. În mod anonim, răul chestionarului. Tăierea venelor, mâncarea medicamentelor. Violența online. (Tot timpul Covid)

YW 2: Ei vorbesc mai mult despre violența emoțională. Ei nu vorbesc prea mult despre familie. Ei vorbesc mai ales cu mentori. Ei nu vorbesc despre violența fizică. Când găsesc pe cineva cu care să relateze, vorbesc mai mult despre asta.

7. TINERII DIN JURUL TĂU SE TEM DE VIOLENȚĂ?

YW 1: În principal din cauza violenței de la egal la egal. Nu vor să meargă la școală sau să părăsească zona lor. Există mai ales mobbing și hărțuire.

YW 2: Nu sunt, satele sunt suficient de sigure.

8. ÎN CALITATE DE LUCRĂTOR PENTRU TINERET, AȚI ORGANIZAT VREODATĂ UN ATELIER SAU UN SEMINAR LEGAT DE VIOLENȚĂ? DACĂ DA, DESPRE CE ERA VORBA ȘI DESPRE CE FEL DE ATELIER? DACĂ NU - DE CE NU ȘI AȚI DORI?

YW 1: Nu, prefer să colaborez cu Centrele Marta și cu oameni care sunt mai buni în aceste subiecte. Poate chiar oferi mediul înconjurător.

YW 2: Nu am făcut încă. Cu Centrele Marta, când lucrau despre violență. Mi-ar plăcea să lucrez mai ales despre sine. Vorbește despre cum să nu fii despre victimă. Vorbește despre emoție. Am încredere în alte asociații și îmi place să colaborez cu ele.

9. CREDEȚI CĂ ESTE NECESAR SAU NU UN SEMINAR SAU UN ATELIER DE VIOLENȚĂ/BUNĂSTARE?

YW 1: Complet necesar. Cercetarea noastră i-a întrebat pe tineri ce fel de pregătire și-ar dori. Bunăstarea mintală era cea mai dorită.

YW 2: O dată pe lună, nu în școli sau zone oficiale.

10. DACĂ AR EXISTA O METODOLOGIE CARE SĂ ARATE LUCRĂTORILOR DE TINERET CUM SĂ EDUCE TINERII PE TEMA VIOLENȚEI, AȚI FOLOSI-O?

YW 1: L-aș folosi în colaborare. Nu l-as folosi singur.

YW 2: Aș dori să încerc să înțeleg dacă îl pot folosi.

11. CUM DESCRII STAREA DE BINE PENTRU TINERI?

YW 1: Relație sănătoasă cu ei înșiși și în siguranță.

YW 2: Când au unde să locuiască, prieteni, se pot muta și transporta. Când au mobilitate. Au nevoie să călătorească în locuri. Stabilitate financiară și context.

În satele în care este centre de tineret/spațiu chiar și doar pentru socializare.

12. EXISTĂ ACTIVITĂȚI ÎN ORGANIZAȚIILE DE TINERET PENTRU CARE LUCRAȚI ȘI CARE CONTRIBUIE LA BUNĂSTAREA TINERILOR? *SARCINI CREATIVE, SESIUNI DE TERAPIE, PSIHODRAMĂ, VOLUNTARIAT ETC.*

YW 1: Destul de multe. Letonă NA au formatori care se concentrează pe aceste subiecte. Formatorii folosesc terapia dansului și învățarea corpului. La nivel comunitar, psihoterapeuți sunt disponibili. Sunt suficiente resurse.

Tinerii le este rușine să ceară sprijin, nu cunosc diferența dintre psihoterapeuți, lucrători de tineret, psihiatri etc.

YW 2: Da, sarcini creative. Sunt rezultate grozave. Sesiuni de coaching, joc cu cărți. Am dezvoltat un joc care vorbește despre obiectivele lor.

13. EXISTĂ SPRIJIN SUPLIMENTAR PENTRU ASTFEL DE ACTIVITĂȚI? *DE LA MUNICIPALITĂȚILE LOCALE SAU ALTE ONG, INSTITUȚII RELIGIOASE ETC?*

YW 1: Centrele de tineret au un anumit buget. Dacă au nevoie de mai multe activități, întreabă lucrătorii de tineret. Strategii pentru tineret pentru bunăstare. Municipality locală ajută cel mai mult. programul NEET.

YW 2: Municipiul, un fond pentru activități. Doar trei ONG-uri. Mi-ar plăcea să văd ONG-urile să fie mai independente. Nu le pasă de unde vii, ei vor activitățile. Ne lipsesc resursele umane și materiale. Se bazează mai ales în școli.

14. ÎN CIRCUMSTANȚE ÎN CARE AU LOC ACTE DE VIOLENȚĂ ÎN RÂNDUL TINERILOR, CARE ESTE REACȚIA DUMNEAVOASTRĂ? *PROBABIL AȚI REUȘIT SĂ REZOLVAȚI CONFLICTUL CARE A DUS LA ASTA?*

YW 1: Pot, pot fi un mediator. Folosesc dramaterapie și constelații pentru bullying în școală. Le explic tinerilor, le explic punctul meu de vedere.

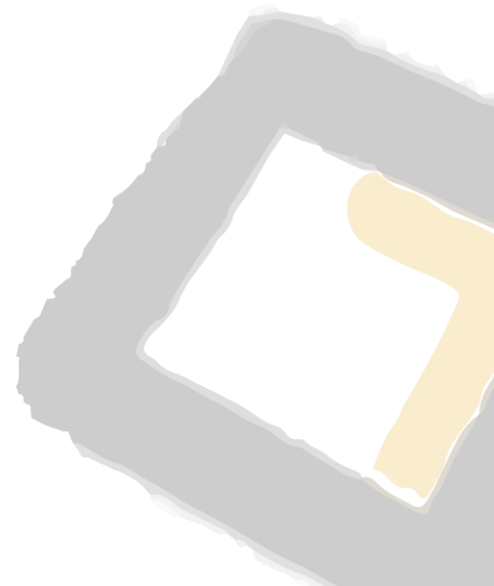
JV 2: În activitate cu tineri din diferite sate s-au adunat. A fost un conflict fizic. Am încercat să nu certam, ci să găsim abordări individuale. Am încercat să rupem conflictul cerându-le să ne ajute cu o sarcină. Am avut mai târziu grupuri de reflecție și am rezolvat-o. Nu puteam face mare lucru când era vorba de violență emoțională.

15. SUNT TINERII CARE SUNT VICTIME ALE VIOLENȚEI MAI SUSCEPTIBILI DE A AVEA UN SENTIMENT MAI SCĂZUT DE BUNĂSTARE? CUM ARATĂ ASTA?

YW 1: Da, cu siguranță. Stimă de sine scăzută, imagine de sine slabă. Încredere în sine scăzută. Fizic cu o alimentație proastă. Le lipsește apa; este legat de bulimie. Se simt melancolici și apatici. Se vede pe fețele lor. Performanța academică. Acest lucru a fost special în timpul COVID. Au scăzut dramatic.

YW 2: Da, mai ales când provin din familii cu venituri mici. Ei devin dependenți de droguri și alcool. Se împing la acte periculoase. Mai des intră în conflicte. Ei oglindesc ceea ce văd în familii. Ei trec prin luptele lor și devin o persoană mai bună.

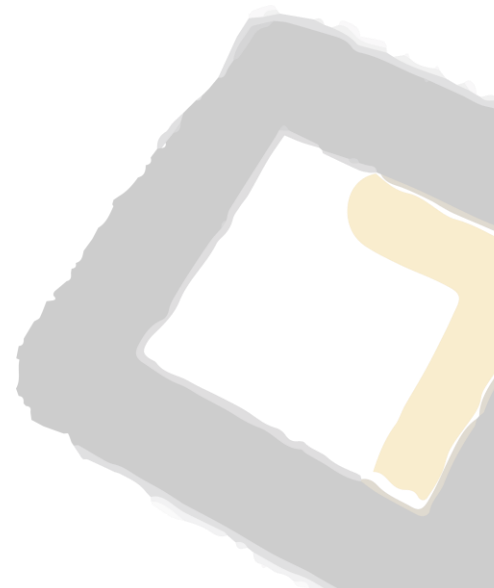

REZUMATUL CONSTATĂRILOR INTERVIULUI

Pentru a rezuma concluziile interviurilor, toți tinerii spun că văd cel mai des violență fizică, mentală, emoțională în mediul lor, cum ar fi școli, casă, cluburi. Este fie de către membrii familiei, fie de către colegii de școală. Acest lucru este confirmat și de lucrătorii de tineret care au fost intervievați. Feedback-ul lor suplimentar indică faptul că un statut socioeconomic cu venituri mici este adesea corelat cu incidente de violență, precum și cu lipsa de educație a tutorilor sau a părinților. În plus, părțile anterioare ale cercetării, precum și interviurile indică faptul că tinerii doresc ca profesorii lor, părinții lor să fie educați cu privire la rezolvarea conflictelor și să se concentreze pe relații mai sănătoase.

Când vine vorba de raportarea actelor de violență, răspunsurile tinerilor sunt amestecate. Majoritatea tinerilor susțin că nu raportează actele de violență și nu au acces la mijloace de raportare a acestora. Pe de altă parte, lucrătorii de tineret spun că tinerii se limitează la ei sau la alți oameni în care au încredere. S-ar putea ca tinerii să nu „socotească” raportarea unei crime prin împărtășirea acesteia cu prietenii. În plus, se pare că raportarea actelor de violență este mai frecventă în orașele și satele rurale mai mici. Lucrătorii de tineret au mai multe oportunități de a construi relația necesară cu tinerii atunci când lucrează îndeaproape cu ei în biblioteci și centre comunitare/de tineret. Acest lucru ar putea explica și de ce cei mai mulți dintre tinerii raportează violență lucrătorilor de tineret și nu profesorii.

În ceea ce privește bunăstarea, încă o dată răspunsurile tinerilor sunt similare. Ei relaționează bunăstarea cu lipsa de stres, calm și fericire, se simt recunoscători și apreciați, se simt sănătoși și bunăstarea oamenilor din jurul lor. Toți lucrătorii de tineret intervievați au răspuns mai mult sau mai puțin la aceleași lucruri la care au răspuns tinerii. Tinerii și lucrătorii de tineret par să aibă un simț comun al bunăstării și al violenței, ceea ce înseamnă că lucrătorii de tineret sunt atenți la tinerii lor și empatizează cu ei.

CONCLUZIE

Revenind la literatura pe care am prezentat-o în primul capitol al lucrării de cercetare, ne-am concentrat pe studii care raportează statistici privind situația actuală. Din constatările noastre, în cazul **Bulgaria**, studiul UNICEF (2021) a raportat că 45,6% dintre tineri se confruntă cu violența emoțională. Descoperirile noastre sunt similare cu cele în care 53,4% dintre cei chestionați susțin că au fost victime ale violenței la un moment dat în viața lor. Unii au definit violența drept izolare, fiind chinuiți de instructori și studenți, bătuți de răs din cauza aspectului și trăsăturilor lor fizice, acte de discriminare precum homofobia și multe cazuri de violență sexuală.

În chestionar, le-am cerut tinerilor să-și evalueze starea emoțională și bunăstarea în acel moment. Abordarea UNICEF la această întrebare a raportat că 81% dintre tineri se simțeau în cea mai mare parte fericiți. Deși nu am folosit termenul fericit, am folosit ca scară „În criză” și „Great” ca cele două capete ale spectrului. Ei își raportează bunăstarea: 27% ca fiind „normale”, 27% ca „bună”, 25% ca „doar supraviețuind”, 10% ca „superioară” și 11% ca „criză”. Acest lucru contrastează cu constatările UNICEF, având în vedere că dacă combinăm „doar supraviețuirea” și „în criză” se adună la 36% - 36% dintre tinerii care nu s-ar clasifica drept „în mare parte fericiți”.

Ca factori de îmbunătățire a bunăstării, studiile anterioare au arătat că copiii sunt cei mai fericiți atunci când sunt cu prietenii (85%), cu familiile (74%) și când se joacă activi. Un procent de 44,8% dintre participanții noștri au ales „sănătatea mintală” și „prietenia” ca fiind cele mai importante, cel mai puțin important fiind „sentimentul de acceptare”.

Un alt studiu a raportat că 12% dintre respondenți au spus că sunt spectatori ai violenței fizice la domiciliu și asta poate din cauza lipsei mecanismelor de raportare. În această lucrare de cercetare am extins zona la care tinerii sunt martori ai violenței. 74,8% dintre respondenți declară că au văzut oameni din jurul lor victime ale unui act violent, inclusiv bullying în interiorul școlii și în afara ei, hărțuire datorată atributelor fizice, violență fizică și domestică în cadrul relațiilor intime. De asemenea, am întrebat dacă raportează actele de violență la care au fost martori și 52,4% dintre participanți raportează că nu folosesc un mecanism de raportare a violenței.

În cazul în care **Letonia**, Universitatea din Letonia a constatat într-un studiu că 30% dintre studenții de la vârsta de 15 ani suferă de violență fizică și emoțională, în special în școli. În studiul nostru am constatat că 52% dintre participanți s-au confruntat cu violență. Este important să rețineți că întrebarea a fost largă; cu toate acestea, într-o întrebare următoare se remarcă faptul că participanții se confruntă cu violență mai ales în mediile școlare.

În plus, studenții care au fost întrebați într-un alt studiu, observă că hărțuirea cibernetică este o formă de violență care tinde să fie privită ca o problemă individualistă. Adevărul este

că are potențialul de a afecta mai multe grupuri simultan. Studiul nu a oferit o cifră cu privire la câți tineri sunt afectați de hărțuirea cibernetică sau cât de mult riscă pentru bunăstarea lor. În studiul nostru, respondenții letoni răspund că factorul negativ predominant (19,2%) pentru bunăstarea lor este prezența lor online, iar prin prezență este legătura lor cu rețelele sociale și jocurile video online.

În schimb, un raport de cercetare al Leton Child Welfare menționează că 25% dintre tineri se confruntă cu probleme precum deprivarea socială, tensiunea economică și multe altele. Acest lucru poate explica de ce în cercetarea noastră 26,3% dintre tinerii din Letonia spun că prietenii și securitatea emoțională sunt cei mai importanți doi factori care le afectează pozitiv bunăstarea.

În plus, tinerii din Letonia descriu bunăstarea ca atingerea satisfacției interioare și a unei bune imagini de sine, în timp ce alții au descris bunăstarea ca fiind o stare absolută în care bunăstarea este desăvârșită și au atins excelența cu absența oricărui rău. situație.

Pentru **România** nu există multe resurse și literatură care se concentrează pe bunăstarea tinerilor. Cu toate acestea, în cercetarea noastră am constatat că mai mult de jumătate dintre participanți au spus că sunt fie într-o stare de a se simți bine, fie normal. În întrebările ulterioare, ei își descriu bunăstarea ca o stare de apropiere cu rudele și prietenii lor imediați, fericirea, inclusiv absența de a se simți „rău”, anxietate și alte stări emoționale negative asociate care riscă și perturbă bunăstarea.

Cu toate acestea, există mai multe cercetări cu privire la violență. Literatura de specialitate a arătat că, în unele cazuri, comportamente precum palme, lovire, înjurături etc. nu sunt incluse în definiția violenței. Acest lucru ar putea fi explicat prin diferența mare de opinii pe care părinții le au față de cele pe care le au tinerii cu privire la ceea ce este violența. Cu toate acestea, tinerii din România din acest studiu notează că cele mai frecvente tipuri de violență cu care se confruntă este violența verbală, psihologică și au fost, de fapt, aproximativ la fel de menționați cu violența fizică. Participanții și-au exprimat confruntarea cu hărțuirea de orice tip și subtip care există, altercații fizice și verbale între colegi și părinți și violență emoțională și psihologică.

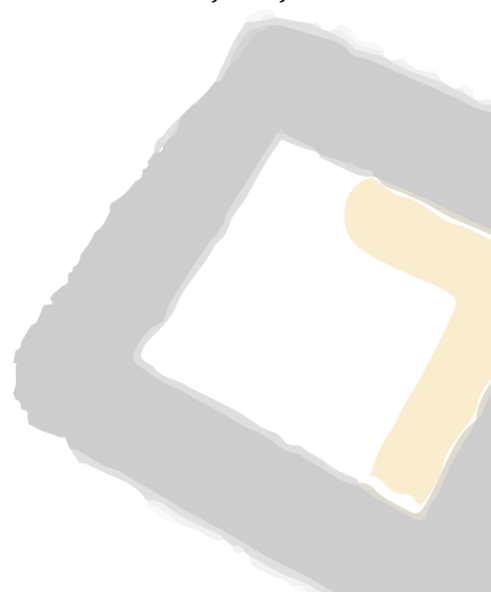
În sfârșit, au existat studii care se concentrează pe relația dintre prezența pe internet și bunăstare, care menționează că tinerii care petrec mai mult de 6 ore online pe zi suferă de multe probleme. Cum ar fi: să fii mai nemulțumit de viața lor, de relația cu cei dragi și să te simți în general mai puțin relaxat. Cele 6 ore includ și zilele de școală. Acest lucru duce la mai puțin timp petrecut pentru îmbunătățirea stării lor emoționale și încercarea de a le îmbunătăți în mod activ bunăstarea. În cercetarea noastră, participanții români raportează că cei mai mulți dintre ei petrec mai puțin de 4 ore pe săptămână pentru a-și îmbunătăți starea de bine.

În cazul în care **Spania**, literatura de specialitate a avut unele studii care s-au concentrat pe tinerele care s-au confruntat cu violența și în special tipul de violență sexuală. În studiile lor, au descoperit că doar 6,5% nu au suferit niciun fel de violență sexuală. În studiul nostru, 6 respondenți au raportat hărțuiri sexiste în stradă, 2 experiențe de violență într-o relație și 2 respondenți au raportat cazuri de viol și acte neconsensuale. Deși rezultatele cercetării noastre nu sunt similare cu studiul menționat mai sus, observăm că această lucrare de cercetare se concentrează în general pe violență și nu se concentrează pe violența legată de abuzul sexual.

Mai mult, în ceea ce privește bunăstarea, studiile din Spania au arătat că majoritatea adolescenților de după COVID-19 au o tendință mai mare de a prezenta semne de depresie și anxietate. Mai ales cei care au avut un eveniment semnificativ de viață în timpul pandemiei. În studiul nostru, peste 70% dintre participanții spanioli au răspuns că starea lor actuală de bunăstare este între normal și starea de bine, ceea ce contrastează cu literatura de specialitate. Cu toate acestea, în focus grupurile și în interviurile cu lucrătorii de tineret, se menționează că s-au făcut multe eforturi pentru îmbunătățirea bunăstării tinerilor. În timpul pandemiei au fost introduse multe activități care probabil le-ar fi îmbunătățit bunăstarea într-un stadiu în care era cea mai mare nevoie, aproape împiedicând scăderea bunăstării lor.

În sfârșit, interviurile tinerilor și lucrătorilor de tineret ne spun că cei mai mari factori care pot afecta pozitiv bunăstarea tinerilor sunt activitățile extracurriculare și accesul la psihologi. Acest lucru a fost arătat și în partea cantitativă a cercetării. A avea diverse activități educaționale și recreative care îi țin pe tineri ocupați și activi este benefic și bine primit. În acele spații, pot avea loc prelegeri și seminarii care sunt pentru creșterea gradului de conștientizare a bunăstării și a învăța despre toate formele de violență. În ceea ce privește prevenirea violenței, tinerii și lucrătorii de tineret cred în puterea de a educa profesorii, tinerii și comunitățile (în zone mai mici) în recunoașterea violenței și oferirea de ajutor. O notă pentru proiecte și inițiative viitoare ar fi găsirea modalităților de a include tinerii în ședințele municipale atunci când ordinea de zi îi privește. În cele mai multe cazuri, opiniile și punctele de vedere ale tinerilor și lucrătorilor de tineret sunt similare, în ceea ce privește ceea ce ar dori să facă pentru a preveni violența. Cu toate acestea, contribuția pe care tinerii l-au dat pentru această cercetare, realitatea pe care au prezentat-o a fost mai substanțială și mai directă.

LISTA DE REFERINTE

Ministerul Sănătății, Consumului și Protecției Sociale (2019) *Proiect de lege organică a protecției integrale a copiilor și adolescenților împotriva violenței 2019*, https://www.msrebs.gov.es/normativa/audiencia/docs/LO_proteccion_integral_violencia_menores.pdf

Dudure, K. și colab. (2019) *Perspectivile tinerilor asupra hărțuirii cibernetice în Letonia*. https://www.antropologija.lv/fileadmin/user_upload/lu_portal/projekti/antropologija/Cyberbullying_research_report_2019.pdf

Delegația Guvernului împotriva violenței de gen (2019) *Rezumat al Macro-Sondajului din 2019 privind violența împotriva femeilor*. Ministerul Egalității. https://violenciagenero.igualdad.gob.es/violenciaEnCifras/macroencuesta2015/pdf/RE_Macroencuesta2019_EN.pdf

Grădinaru, C. and Stănculeanu, D. (2013) *ABUZUL ȘI NEGLIJAREA COPIILOR: Studiu sociologic la nivel național*. Organizația Salvați Copiii. <https://www.salvaticopiii.ro/sci-ro/files/49/49ef328f-6bb0-47cd-a9b3-dcdaba0407da.pdf>

Grădinaru, C. and Stoika, T. (2018) *Studiu privind utilizarea Internetului de către copii*. Salvați Copiii România. <https://www.salvaticopiii.ro/sci-ro/files/92/928f0bff-bffa-447a-9a27-df979ba1008f.pdf>

Karayancheva, T. (2019). *Raport al Ministerului Educației privind violența și cazurile raportate din 2019*. <https://www.parliament.bg/pub/PK/338044954-06-393.pdf>

Krug, E.G. și colab. (2002) *Raport mondial privind violența și sănătatea*. Organizația Mondială a Sănătății.

Constantinov, N.S. (2020) *Sănătatea mintală a adolescenților și tinerilor letoni este afectată de pandemia COVID-19* [Efectele pandemiei de COVID-19 asupra sănătății mintale a adolescenților și tinerilor din Letonia]. Pusaudzis. https://61d65e37-01a0-426e-b0f4-fd3a092c2742.filesusr.com/ugd/9c12e9_f48f2b1239914bb7b85b88a2d14df51f.pdf

Rețeaua letonă de protecție a copilului. (2019) *Bunăstarea tinerilor din statele baltice: raport de cercetare*. https://youthpitstop.com/app/uploads/2019/05/Well-being-of-Young-People-in-the-Baltic-States_2018_ENG_Final.pdf

Centrul MARTA. (2019) *Dare to Care – Prevenirea violenței față de și în rândul tinerilor din Letonia*. https://marta.lv/files/research/Research%20report_sexually%20abusive%20behaviour%20in%20Latvian%20schools_2020.pdf

Mitev, E-E., Popivanov, B., Kovacheva, S. și Simeonov, P. (2019) *Tineretul Bulgar 2018/2019*. Fundația Friedrich Ebert. https://bulgaria.fes.de/fileadmin/user_upload/Balgarskata_mladezh_2018_2019.pdf

Paricio del Castillo, R. și M. F. Pando Velasco (2020) Sănătatea mintală a copiilor și adolescenților și pandemia Covid-19 în Spania: probleme și provocări. *Journal of Child-Adolescent Psychiatry*, 37(2), Asociația Spaniolă de Psihiatrie a Copilului și Adolescentului - Aepnya, iunie 2020, pp. 30–44. <https://doi.org/10.31766/revpsij.v37n2a4>

Fundația Single Step Fundația Centrul de Resurse pentru Bilitis. (2020) *Atitudini față de elevii LGBTI din școlile bulgare: sondaj național*. Fundația cu un singur pas. https://singlestep.bg/wp-content/uploads/LGBTI_students_survey.pdf

Tamarit, A. și colab. (2020). Impactul psihologic al pandemiei de COVID-19 la adolescenții spanioli: factori de risc și de protecție ai simptomelor emoționale. *Jurnalul de psihologie clinică cu copii și adolescenți*, 7(3), 73-80. 16.

Personalul TBT (2021) *63% dintre tinerii letoni simt că sănătatea lor mintală s-a deteriorat în timpul pandemiei*. The Baltic Times. https://www.baltictimes.com/63_of_young_latvians_feel_their_mental_health_has_deteriorated_during_pandemic/

Tsvetoslav, N. (2020) *Politici pentru asigurarea unui mediu educațional sigur în caz de agresiune fizică*. Jurnal anual de teorie științifică, 1(2020), 102-109.

Paricio del Castillo, R. și Pando Velasco, M. F. (2020). *Sănătatea mintală a copiilor și tinerilor Pandemia Covid-19 în Spania: probleme și provocări* [Sănătatea mintală a copiilor și pandemia covid-19: întrebări și provocări]. *Journal of Child and Adolescent Psychiatry*, 37(2), 30-44.

UNICEF (2017) *Vocile copiilor raportează*, <https://www.unicef.org/bulgaria/media/2691/file/BGR-voices-of-children-report-bg.pdf.pdf>

UNICEF (2022) *Violența împotriva copiilor*. <https://data.unicef.org/topic/child-protection/violence/>

UNICEF (2021) *Cercetare privind violența împotriva copiilor în Bulgaria* [Rezultatele cercetării privind violența împotriva copiilor în Bulgaria, 2021.] UNICEF Bulgaria, www.unicef.org

Universitatea din Letonia, Departamentul de Antropologie (2019) *Violența împotriva femeilor și copiilor în Letonia. Rezumatul situației și statisticile disponibile publicului* https://www.antropologija.lu.lv/fileadmin/user_upload/lu_portal/projekti/antropologija/Statistikas_zinojums_2020.pdf

Organizația Mondială a Sănătății. (1986) *Carta de la Ottawa pentru promovarea sănătății*. Geneva, Elveția: OMS, 21 noiembrie 1986. <https://www.who.int/teams/health-promotion/enhanced-wellbeing/first-global-conference>

ANEXĂ: ÎNTREBĂRI PENTRU INTERVIURI CU TINERI

1. Câți ani ai?
2. În ce parte a țării locuiești? *Capital? Sat rural? Oraș? Oraș?*
3. Ești conștient sau conștient de sentimentul de bine? Ați auzit vreodată de termenul „bunăstare”? Care sunt asocierile tale cu el?
4. Cum l-ai descrie pentru tine?
5. Crezi că este important să ai grijă de bunăstarea ta?
6. Faci pași pentru a-ți atinge sentimentul de bunăstare?
7. Există factori care vă împiedică sau vă împiedică bunăstarea? *Sărăcie, educație, cadru social? Motive religioase, Sprijin financiar, Sprijin instituțional?*
8. Care este un lucru pe care îl faci de fapt pentru a face lucrurile în jurul tău sau pentru tine mai bine?
9. Ce percepeți ca fiind violență?
10. Care credeți că sunt cele mai frecvente tipuri de violență care vă afectează mediul local?
11. Unde îl vezi cel mai des?
12. Ce tipuri de violență sunteți cel mai probabil să vedeți în comunitatea dvs. (școală, cartier, familie etc.)?
13. Cum reacționează oamenii din jurul tău când se confruntă cu acte violente? *Aveți vreo reacție? Intervenți? Raport?*
14. Ați intervenit vreodată în acte de violență? Au existat motive pentru care nu ar trebui/nu ați putea interveni? Te-a împiedicat ceva/cineva să intervii? A fost mai bine că ai intervenit?
15. Sunteți conștient de modalități de raportare a violenței? Ați putea enumera un cuplu de care știți? Care ar fi primul tău contact sau persoana pe care să o spui?
16. Care este un lucru care s-ar putea întâmpla în mod ideal pentru a îmbunătăți lucrurile în general pentru comunitatea ta? De ce? Ce ar însemna această schimbare?

1.